

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 31. tammikuuta 2017
(OR. en)

5766/17

**Toimielinten välinen asia:
2013/0255 (APP)**

LIMITE

**EPPO 5
EUROJUST 14
CATS 10
FIN 52
COPEN 21
GAF 6
CSC 30**

ILMOITUS: A-KOHTA

Lähettiläjä:	Puheenjohtajavaltio
Vastaanottaja:	Neuvosto
Asia:	Ehdotus asetukseksi Euroopan syyttäjänviraston perustamisesta – Ehdotus asetukseksi

Valtuuskunnille toimitetaan liitteessä Euroopan syyttäjänviraston perustamista koskevan
asetusehdotuksen vahvistettu teksti.

Ehdotus
NEUVOSTON ASETUKSEKSI
Euroopan syyttäjänviraston perustamisesta

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Euroopan unioni on asettanut tavoitteekseen vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen luomisen.

(2) Mahdollisuudesta perustaa Euroopan syyttäjänvirasto määrätään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEUT', vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta koskevassa osastossa.

(3) Sekä unionilla että jäsenvaltioilla on velvollisuus suojella unionin taloudellisia etuja rikoksilta, jotka aiheuttavat joka vuosi merkittävää taloudellista vahinkoa. Kansalliset rikosoikeusviranomaiset eivät kuitenkaan tällä hetkellä aina riittävässä määrin tutki näitä rikoksia eivätkä nosta niistä syytteitä.

(4) SEUT 86 artiklan mukaisesti Euroopan syyttäjänvirasto olisi perustettava Eurojustin pohjalta. Tämä tarkoittaa, että tässä asetuksessa olisi luotava niiden välinen tiivis suhde, joka perustuu keskinäiseen yhteistyöhön.

(5) Perussopimuksessa määrätään, että Euroopan syyttäjänviraston asiallisen toimivallan olisi rajoituttava unionin taloudellisia etuja vahingoittaviin rikoksiin tämän asetuksen mukaisesti. Euroopan syyttäjänviraston tehtävänä olisi näin ollen oltava tutkia rikoksia, jotka vahingoittavat unionin taloudellisia etuja ja joista säädetään direktiivillä 2017/xx/EU, sekä niihin erottamattomasti liittyviä rikoksia, ja asettaa niiden tekijät syytteeseen ja tuomittaviksi. Tämän toimivallan laajentaminen koskemaan rajatylittävää vakavaa rikollisuutta edellyttää Eurooppa-neuvoston yksimielistä päätöstä.

(6) Unionin taloudellisia etuja vahingoittavien rikosten torjumisen laajuuden ja vaikutusten vuoksi se voidaan toissijaisuusperiaatteen mukaisesti toteuttaa paremmin unionin tasolla. Unionin taloudellisia etuja vahingoittavien rikosten syytteen esittäminen on nykyään kokonaan jäsenvaltioiden viranomaisten tehtävänä. Tällä tavalla tavoitetta ei aina saavuteta riittävällä tavalla. Jäsenvaltiot eivät yksin voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on unionin taloudellisia etuja vahingoittavien rikosten torjunnan tehostaminen perustamalla Euroopan syyttäjänvirasto, koska unionin taloudellisia etuja vahingoittavia rikoksia koskevat kansalliset syytetoimet ovat hajanaisia, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla siten, että Euroopan syyttäjänvirastolle annetaan toimivalta nostaa syyte tällaisista rikoksista. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklan 3 kohdassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti.

(7) Tällä asetuksella säädetään järjestelmästä, jossa Euroopan syyttäjänvirastolla ja kansallisilla viranomaisilla on unionin taloudellisia etuja vahingoittavien rikosten torjunnassa jaettu toimivalta, ja se perustuu Euroopan syyttäjänviraston oikeuteen ottaa asia käsiteltäväksi.

(8) Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklan 4 kohdassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi ja sen varmistamiseksi, että asetuksen vaikutus jäsenvaltioiden oikeusjärjestyksiin ja institutionaaliin rakenteisiin on mahdollisimman vähäinen.

(9) Ottaen huomioon vilpittömän yhteistyön periaate sekä Euroopan syyttäjänviraston että toimivaltaisten kansallisten viranomaisten olisi tuettava toisiaan ja annettava toisilleen tietoja tarkoituksena torjua tehokkaasti viraston toimivaltaan kuuluvia rikoksia.

(10) Tämä asetus ei vaikuta rikostutkintatoimien järjestämistä koskeviin jäsenvaltioiden kansallisiin järjestelmiin.

(11) Koska Euroopan syyttäjänvirastolle on määrä antaa tutkinta- ja syytteenpanovaltuuksia, olisi säädettävä institutionaalisista takeista, jotta varmistetaan sen riippumattomuus ja vastuuvollisuus unionin toimielimiin nähden.

(12) Euroopan syyttäjänviraston olisi toimittava koko unionin etujen ajamiseksi, eikä se saisi pyytää tai ottaa vastaan ohjeita viraston ulkopuolisilta henkilöiltä.

(13) Tiukka vastuuvollisuus täydentää Euroopan syyttäjänvirastolle tässä asetuksessa myönnettyjä toimivaltuuksia ja riippumattomuutta. Euroopan pääsyyttäjä on kaikilta osin vastuussa hänelle Euroopan syyttäjänviraston päällikkönä kuuluvien tehtävien suorittamisesta, ja tässä ominaisuudessa hänellä on institutionaalinen vastuuvollisuus viraston yleisestä toiminnasta Euroopan parlamenttiin, neuvostoon ja komissioon nähden. Tästä seuraa, että mikä tahansa näistä toimielimistä voi tietyissä olosuhteissa, kuten vakavan rikkomuksen vuoksi, pyytää Euroopan unionin tuomioistuinta panemaan Euroopan pääsyyttäjän viralta. Samaa menettelyä olisi sovellettava Euroopan syyttäjien erottamiseen.

(14) Euroopan syyttäjänviraston olisi esitettävä yleisestä toiminnastaan julkinen vuosikertomus, jossa olisi oltava vähintään tilastotiedot viraston toiminnasta.

(15) Euroopan syyttäjänviraston organisaatiorakenteen olisi mahdollistettava nopea ja tehokas päätöksenteko rikostutkinta- ja syytetoimien suorittamisen yhteydessä riippumatta siitä, liittyvätkö ne yhteen vai useampaan jäsenvaltioon. Rakenteessa olisi myös varmistettava, että virastossa ovat edustettuina kaikki osallistuvien jäsenvaltioiden kansalliset oikeudelliset järjestelmät ja perinteet ja että syyttäjät, jotka tuntevat yksittäiset oikeusjärjestelmät, periaatteessa toteuttavat tutkinta- ja syytetoimia omissa jäsenvaltioissaan.

(16) Sitä varten Euroopan syyttäjänviraston olisi oltava jakamaton unionin elin, joka toimii yhtenä ainoana virastona. Keskustaso koostuu Euroopan pääsyyttäjästä, joka on sekä koko viraston päällikkö että Euroopan syyttäjien kollegion päällikkö, pysyvistä jaostoista ja Euroopan syyttäjistä. Hajautettu taso koostuu jäsenvaltioissa toimivista valtuutetuista Euroopan syyttäjistä.

(17) Lisäksi jotta voidaan varmistaa Euroopan syyttäjänviraston toiminnan johdonmukaisuus ja siten unionin taloudellisten etujen yhtäläinen suoja, viraston organisaatorakenteen ja sisäisen päätöksentekoprosessin olisi mahdollistettava se, että keskusvirasto seuraa, johtaa ja valvoo kaikkia valtuutettujen Euroopan syyttäjien toteuttamia tutkinta- ja syytetoimia.

(18) Tässä asetuksessa termeillä 'yleinen valvonta', 'seuraaminen ja johtaminen' ja 'valvonta' tarkoitetaan Euroopan syyttäjänviraston toteuttamia erilaisia valvontatoimia. 'Yleisen valvonnan' olisi katsottava tarkoittavan viraston toiminnan yleistä hallinnointia, jolloin ohjeita annetaan vain sellaisissa kysymyksissä, joilla on virastolle horisontaalista merkitystä. 'Seuraamisen ja johtamisen' olisi katsottava tarkoittavan valtuuksia seurata ja johtaa yksittäisiä tutkinta- ja syytetoimia. 'Valvonnan' olisi katsottava tarkoittavan tiiviimpää ja jatkuvaa tutkinta- ja syytetoimien tarkkailua, mukaan lukien tarvittaessa väliintulo ja ohjeidenanto tutkinta- ja syytetoimissa.

(19) Kollegion olisi tehtävä päätöksiä strategisista kysymyksistä, muun muassa viraston toiminnan painopisteiden ja tutkinta- ja syytetoimia koskevan politiikan määrittelystä, sekä yleisistä kysymyksistä, jotka liittyvät yksittäisiin tapauksiin, kuten asetuksen soveltamiseen, viraston tutkinta- ja syytetoimia koskevan politiikan asianmukaiseen täytäntöönpanoon taikka periaatteellisiin tai viraston johdonmukaisen tutkinta- ja syytetoiminnan kehittämisen kannalta huomattavan tärkeisiin kysymyksiin. Yleisiä kysymyksiä koskevat kollegion päätökset eivät saisi vaikuttaa velvollisuuteen toteuttaa tutkinta- ja syytetoimia tämän asetuksen ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Kollegion olisi parhaansa mukaan pyrittävä tekemään päätökset yhteisymmärryksellä. Jos yhteisymmärrykseen ei päästä, päätökset olisi tehtävä äänestämällä.

(20) Pysyvien jaostojen olisi valvottava ja johdettava tutkintatoimia ja varmistettava viraston toiminnan johdonmukaisuus. Pysyvien jaostojen kokoonpano olisi määritettävä sisäisen työjärjestyksen mukaisesti, millä olisi mahdollistettava muun muassa se, että Euroopan syyttäjä voi olla useamman pysyvän jaoston jäsen, jos näin voidaan varmistaa työtaakan mahdollisimman tasainen jakautuminen yksittäisten Euroopan syyttäjien kesken.

(21) Pysyvien jaostojen puheenjohtajana olisi oltava Euroopan pääsyyttäjä, joku hänen varapääsyyttäjistään tai Euroopan syyttäjä sisäisessä työjärjestyksessä määriteltujen periaatteiden mukaisesti.

(22) Asiat olisi määrättävä käsiteltäviksi pysyvien jaostojen kesken sattumanvaraisen jakautumisen pohjalta, jotta työtaakan tasapuolinen jakautuminen voidaan varmistaa mahdollisimman hyvin. Tästä periaatteesta olisi voitava poiketa Euroopan pääsyyttäjän päätöksellä viraston asianmukaisen ja tehokkaan toiminnan varmistamiseksi.

(24) Kollegioon olisi nimitettävä yksi Euroopan syyttäjä kustakin jäsenvaltiosta. Euroopan syyttäjien olisi periaatteessa valvottava toimivaltaisen pysyvän jaoston puolesta tutkinta- ja syytetoimia, joita valtuutetut Euroopan syyttäjät toteuttavat kotijäsenvaltioissaan. Heidän olisi toimittava yhteyshenkilöinä keskusviraston ja hajautetun tason välillä omissa jäsenvaltioissaan ja helpotettava näin viraston toimintaa yhtenä ainoana virastona. Valvovan Euroopan syyttäjän olisi myös tarkistettava, että kaikki ohjeet ovat kansallisen lainsäädännön mukaisia: jos ne eivät ole, hänen olisi ilmoitettava siitä pysyvälle jaostolle.

(24 a) Tietyn jäsenvaltion tutkinta- ja syytetoimien suureen määrään liittyvän työtaakan vuoksi Euroopan syyttäjän olisi voitava vaatia, että tiettyjen tutkinta- ja syytetoimien valvonta hänen kotijäsenvaltiossaan määrätään poikkeuksellisesti muiden Euroopan syyttäjien tehtäväksi. Asiasta päättäisi Euroopan pääsyyttäjä asianomaiset tehtävät hoitaakseen ottavan Euroopan syyttäjän suostumuksella. Tällaisten päätösten perusteet olisi vahvistettava sisäisessä työjärjestyksessä, ja niihin olisi kuuluttava se, että tehtävät hoitaakseen ottavalla Euroopan syyttäjällä on asianomaisen jäsenvaltion kielen ja oikeusjärjestelmän riittävä tuntemus.

(25) Euroopan syyttäjänviraston tutkintatoimien toteuttaminen olisi pääsääntöisesti annettava jäsenvaltioissa toimivien valtuutettujen Euroopan syyttäjien tehtäväksi. Niiden on toimittava näin tämän asetuksen mukaisesti, ja niiden asioiden osalta, jotka eivät kuulu tämän asetuksen soveltamisalaan, kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Valtuutettujen Euroopan syyttäjien olisi hoidettava tehtävänsä valvovan Euroopan syyttäjän valvonnassa sekä toimivaltaisen pysyvän jaoston ohjausta ja ohjeita noudattaen. Kun jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä säädetään tiettyjen säädösten sisäisestä valvonnasta kansallisessa syyttäjänvirastossa, tällaisten valtuutetun Euroopan syyttäjän tekemien päätösten valvonnan olisi kuuluttava valvovan Euroopan syyttäjän valvontavaltuuksiin sisäisen työjärjestyksen mukaisesti. Tällöin jäsenvaltioita ei pitäisi velvoittaa säätämään kansallisten tuomioistuinten toteuttamasta valvonnasta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 19 artiklan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan soveltamista.

(26) Syyttäjän tehtäviä toimivaltaisissa tuomioistuimissa sovelletaan siihen saakka kun kyseinen menettely on saatettu päätökseen, mikä tarkoittaa sen kysymyksen lopullista ratkaisemista, onko epäilty tai syytetty tehnyt rikoksen, sekä tarvittaessa tuomion antamista ja niiden mahdollisten oikeudellisten toimien tai oikeussuojakeinojen ratkaisemista, jotka ovat käytettävissä siihen saakka, kun kyseisestä päätöksestä on tullut lopullinen.

(27) Valtuutettujen Euroopan syyttäjien olisi oltava Euroopan syyttäjänviraston erottamaton osa, joten heidän olisi viraston toimivaltaan kuuluviin rikoksiin liittyviä tutkinta- ja syytetoimia toteuttaessaan toimittava ainoastaan viraston puolesta ja nimissä oman jäsenvaltionsa alueella. Tämän vuoksi heille olisi myönnettävä tämän asetuksen nojalla toiminnallisesti ja oikeudellisesti riippumaton asema, joka poikkeaa kaikista kansallisen lainsäädännön mukaisista asemista.

(28) Tämän asetuksen mukaisesta erityisasemastaan huolimatta valtuutettujen Euroopan syyttäjien olisi oltava toimikaudellaan myös oman jäsenvaltionsa syyttäjälaitoksen jäseniä, etenkin syyttäjiä tai oikeuslaitoksen jäseniä, ja heidän jäsenvaltionsa olisi myönnettävä heille vähintään kansallisten syyttäjiensä toimivaltaa vastaava toimivalta.

(29) Valtuutetut Euroopan syyttäjät olisi velvoitettava noudattamaan pysyviä jaostoista ja Euroopan syyttäjiltä tulevia ohjeita. Jos valtuutettu Euroopan syyttäjä katsoo, että ohjeet velvoittaisivat hänet toteuttamaan toimia, jotka eivät ole kansallisen lainsäädännön mukaisia, hänen olisi pyydettävä, että Euroopan pääsyyttäjä tarkastelee päätöstä uudelleen.

(30) Asiaa käsittelevän valtuutetun Euroopan syyttäjän olisi raportoitava valvovalle Euroopan syyttäjälle ja toimivaltaiselle pysyvälle jaostolle kaikista asiaan liittyvistä merkittävistä tapahtumista, kuten tutkintatoimien suorittamisesta taikka muutoksista epäiltyjen luetteloon.

(31) Pysyvien jaostojen olisi käytettävä päätöksentekovaltaansa viraston menettelyjen eri vaiheissa yhteisen tutkinta- ja syytetoimia koskevan politiikan varmistamiseksi. Niiden olisi hyväksyttävä tällaiset päätökset asiaa käsittelevän valtuutetun Euroopan syyttäjän ehdottaman päätösluonnoksen pohjalta. Poikkeustapauksissa pysyvän jaoston olisi kuitenkin voitava hyväksyä päätös ilman asiaa käsittelevän valtuutetun Euroopan syyttäjän päätösluonnosta. Tällaisissa tapauksissa päätösluonnoksen voi esittää käsittelyä valvova Euroopan syyttäjä.

(32) Pysyvän jaoston olisi voitava siirtää päätöksentekovaltaansa valvovalle Euroopan syyttäjälle erityisissä tapauksissa, joissa rikos ei ole vakava tai menettelyt eivät ole monimutkaisia. Arvioitaessa rikoksen vakavuutta olisi otettava huomioon sen vaikutukset unionin tasolla.

(33) Sisäisessä työjärjestyksessä olisi määrättävä Euroopan syyttäjien välisestä sijaisuusmekanismista. Sijaisuusmekanismia olisi käytettävä silloin, kun Euroopan syyttäjä on lyhytaikaisesti kykenemätön suorittamaan tehtäviään esimerkiksi poissaolon johdosta.

(34) Lisäksi Euroopan syyttäjän sijaisena olisi toimittava jonkun hänen jäsenvaltionsa valtuutetuista Euroopan syyttäjistä, jos Euroopan syyttäjä eroaa, hänet erotetaan tai jos hän luopuu tehtävästään mistä tahansa muusta syystä, tai esimerkiksi pitkittyneen sairauden tapauksessa. Sijaisuus saisi kestää enintään kolme kuukautta. Tämän jakson mahdollinen pidentäminen olisi tarvittaessa jätettävä kollegion harkittavaksi ottaen huomioon viraston työtaakka ja poissaolon pituus ennen kuin Euroopan syyttäjän tilalle nimitetään toinen henkilö tai nykyinen syyttäjä palaa tehtäväänsä. Euroopan syyttäjän sijaisena toimiva valtuutettu Euroopan syyttäjä ei saisi sijaisena toimiessaan enää vastata tutkinta- ja syytetoimista, joita hän on toteuttanut valtuutettuna Euroopan syyttäjänä tai kansallisena syyttäjänä. Euroopan syyttäjänviraston menettelyihin, joiden käsittelystä vastasi Euroopan syyttäjän sijaisena toimiva valtuutettu Euroopan syyttäjä, sovelletaan käsiteltävien tapausten uudelleen jakamista koskevia viraston sääntöjä.

(35) Euroopan pääsyyttäjän ja Euroopan syyttäjien nimittämismenettelyllä olisi taattava näiden riippumattomuus. Heidän olisi saatava legitiimiytensä nimittämiseen osallistuvilta unionin toimielimiltä. Kollegion olisi nimitettävä Euroopan varapääsyyttäjät jäsentensä joukosta.

(36) Valintalautakunnan olisi laadittava esivalintaluettelo ehdokkaista Euroopan pääsyyttäjän tehtävään. Neuvostolle olisi siirrettävä valta vahvistaa komission ehdotuksen pohjalta lautakunnan toimintaa koskevat säännöt ja nimittää sen jäsenet. Tällainen täytäntöönpanovalta kuvastaa neuvostolle SEUT 86 artiklan nojalla annettua erityistä toimivaltaa, ja siitä käy ilmi Euroopan syyttäjänviraston erityisluonne: se on kiinteästi sidoksissa kansallisiin oikeudellisiin rakenteisiin samalla kun se on EU:n elin. Euroopan syyttäjänvirasto toimii menettelyissä, joissa useimmat muut toimijat, kuten tuomioistuimet, poliisiviranomaiset ja muut lainvalvontaviranomaiset, ovat kansallisia, joten neuvoston on erityisen tärkeää osallistua tiiviisti nimittämismenettelyyn. Kun neuvostolle annetaan näitä toimivaltuuksia, otetaan asianmukaisesti huomioon myös se, että päätöksentekovalta, joka vaikuttaa suoraan kansallisiin oikeudellisiin rakenteisiin ja syyttäjälaitoksiin, voi olla arkaluonteista. Euroopan parlamentin ja neuvoston olisi nimitettävä yhteisellä sopimuksella yksi esivalintaluetteloon merkitty ehdokas Euroopan pääsyyttäjäksi.

(37) Kunkin jäsenvaltion olisi nimettävä kolme ehdokasta Euroopan pääsyyttäjän tehtävään. Neuvosto valitsee ja nimittää pääsyyttäjän. Kollegion työn jatkuvuuden varmistamiseksi kolmasosa Euroopan syyttäjistä olisi vaihdettava joka kolmas vuosi. Neuvostolle olisi siirrettävä valta hyväksyä siirtymäsäännöt Euroopan syyttäjien nimittämisestä ensimmäistä toimikautta varten ja sen aikana. Tällainen täytäntöönpanovalta kuvastaa neuvoston valtuuksia valita ja nimittää Euroopan syyttäjät. Tätä voidaan perustella myös Euroopan syyttäjien erityisluonteella, koska he liittyvät jäsenvaltioihinsa ja ovat samalla kollegion jäseniä, ja yleisemmin Euroopan syyttäjänviraston erityisluonteella sen saman logiikan mukaisesti, että neuvostolle annetaan täytäntöönpanovalta vahvistaa lautakunnan toimintaa koskevat säännöt ja nimittää sen jäsenet. Neuvoston olisi otettava huomioon jäsenvaltioiden maantieteellinen kirjo, kun se antaa päätöksen, jolla kolmasosa Euroopan syyttäjistä vaihdetaan ensimmäisen toimikautensa aikana.

(38) Valtuutettujen Euroopan syyttäjien nimittämismenettelyssä olisi varmistettava, että he ovat Euroopan syyttäjänviraston erottamaton osa ja että he samalla ovat edelleen operatiivisesti integroituneet kansallisiin oikeusjärjestelmiin ja oikeus- ja syyttäjälaitoksiin. Jäsenvaltioiden olisi nimettävä ehdokkaat valtuutetun Euroopan syyttäjän tehtävään. Kollegio nimittää valtuutetun Euroopan syyttäjän Euroopan pääsyyttäjän ehdotuksesta.

(40) Kussakin jäsenvaltiossa olisi oltava vähintään kaksi valtuutettua Euroopan syyttäjää sen varmistamiseksi, että virastossa käsiteltävät asiat hoidetaan asianmukaisesti. Euroopan pääsyyttäjän olisi kutakin jäsenvaltiota kuullen hyväksyttävä valtuutettujen Euroopan syyttäjien lukumäärä jäsenvaltioittain sekä heidän tehtäviensä toiminnallinen ja alueellinen jakautuminen. Kuulemisessa olisi otettava asianmukaisesti huomioon kansallisten syyttäjälaitosten organisaatio. Valtuutettujen Euroopan syyttäjien välisen toimivallan toiminnallisen jaon käsitteen tulisi mahdollistaa tehtävienjako.

(41) Valtuutettujen Euroopan syyttäjien kokonaislukumäärää jäsenvaltiossa voidaan muuttaa Euroopan pääsyyttäjän hyväksynnällä Euroopan syyttäjänvirastoa koskevan vuotuisen budjettikohdan rajoissa.

(42) Kollegion olisi vastattava tämän asetuksen mukaisesti toimivien valtuutettujen Euroopan syyttäjien kurinpitomenettelyistä. Koska valtuutetut Euroopan syyttäjät ovat edelleen jäsenvaltioiden syyttäjälaitoksen tai oikeuslaitoksen aktiivisia jäseniä ja voivat myös toimia kansallisina syyttäjinä, heihin voidaan soveltaa kansallisia kurinpitoseuraamuksia koskevia sääntöjä syistä, jotka eivät liity tähän asetukseen. Tällaisissa tapauksissa Euroopan pääsyyttäjälle olisi kuitenkin annettava tieto erottamisesta tai muusta kurinpitotoimesta ottaen huomioon hänen vastuunsa viraston hallinnoinnista ja viraston integriteetin ja riippumattomuuden suojelemiseksi.

(43) Asioita olisi käsiteltävä Euroopan syyttäjänvirastossa periaatteessa sähköisessä muodossa. Euroopan syyttäjänviraston olisi perustettava asianhallintajärjestelmä, jonka tulisi olla viraston omistuksessa ja hallinnoima. Asianhallintajärjestelmän tietoihin olisi sisällytettävä tiedot, jotka on saatu mahdollisista viraston toimivaltaan kuuluvista rikoksista, sekä tiedot asiakirja-aineistosta, mukaan lukien tapaukset, joissa toimet on saatettu päätökseen. Perustaessaan asianhallintajärjestelmän Euroopan syyttäjänviraston olisi varmistettava, että se voi järjestelmän ansiosta toimia yhtenä ainoana virastona, jossa valtuutettujen Euroopan syyttäjien hallinnoima asiakirja-aineisto on keskusviraston saatavilla tämän päätöksenteko-, seuranta-, johtamis- ja valvontatehtäviä varten.

(44) Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten olisi ilmoitettava Euroopan syyttäjänvirastolle viipymättä kaikesta toiminnasta, joka voisi täyttää sen toimivaltaan kuuluvan rikoksen tunnusmerkistön. Euroopan syyttäjänviraston olisi toimivaltaansa kuulumattomissa asioissa ilmoitettava toimivaltaisille kansallisille viranomaisille kaikista tietoonsa tulleista seikoista, jotka voisivat täyttää rikoksen tunnusmerkistön, esimerkiksi perättömästä lausumasta.

(45) Unionin toimielinten, elinten ja laitosten sekä kansallisten viranomaisten olisi toimitettava viipymättä Euroopan syyttäjänvirastolle kaikki tiedot rikoksista, joiden osalta se voisi käyttää toimivaltaansa. Virasto voi saada tai kerätä tietoja myös muista lähteistä, kuten yksityisiltä osapuolilta. Viraston varmistamismekanismeilla olisi pyrittävä arvioimaan saatujen tietojen pohjalta sitä, täyttyvätkö Euroopan syyttäjänviraston asiallisen, alueellisen ja henkilöitä koskevan toimivallan edellytykset.

(45 a) Väärinkäytösten paljastajat voivat saattaa uusia tietoja Euroopan syyttäjänviraston tietoon ja auttaa sitä näin sen työssä unionin taloudellisia etuja vahingoittavien rikosten tutkimiseksi sekä niiden tekijöiden asettamiseksi syytteeseen ja tuomittaviksi. Väärinkäytösten paljastamista saattaa kuitenkin estää pelko kustotoimenpiteistä. Jotta helpotettaisiin Euroopan syyttäjänviraston toimivaltaan kuuluvien rikosten havaitsemista, jäsenvaltioita kannustetaan luomaan kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti tehokkaat menettelyt Euroopan syyttäjänviraston toimivaltaan kuuluvista mahdollisista rikoksista ilmoittamiseksi sekä varmistamaan tällaisista rikoksista ilmoittavien henkilöiden suojelu kustotoimenpiteiltä ja erityisesti haitallisilta tai syrjiviltä työelämään liittyviltä toimilta. Euroopan syyttäjänviraston olisi tarvittaessa laadittava omat sisäiset sääntönsä.

(46) Noudattaakseen kaikilta osin velvollisuuttaan ilmoittaa Euroopan syyttäjänvirastolle, kun on aihetta epäillä, että on tapahtunut sen toimivallan piiriin kuuluva rikos, jäsenvaltioiden kansallisten viranomaisten sekä kaikkien unionin toimielinten, elinten, toimistojen ja virastojen olisi noudatettava voimassa olevia ilmoitusmenettelyjä, ja niillä olisi oltava käytössä tehokkaita järjestelmiä niille esitettyjen väitteiden alustavaa arviointia varten. Unionin toimielimet, elimet, toimistot ja virastot voivat käyttää OLAFin apua tähän tarkoitukseen.

(47) Jäsenvaltioiden viranomaisten olisi perustettava järjestelmä, jolla varmistetaan, että tiedot ilmoitetaan Euroopan syyttäjänvirastolle mahdollisimman nopeasti. Päätös siitä, perustetaanko suora vai keskitetty järjestelmä, kuuluu jäsenvaltioille.

(48) Tämän ilmoitusvelvoitteen noudattaminen on viraston moitteettoman toiminnan kannalta olennaisen tärkeää, ja sitä olisi tulkittava laajasti sen varmistamiseksi, että kansalliset viranomaiset ilmoittavat tapauksista, joissa tiettyjä kriteereitä ei voida arvioida välittömästi (kuten esimerkiksi vahingon taso tai sovellettava seuraamus). Euroopan syyttäjänviraston olisi myös tarvittaessa voitava pyytää jäsenvaltioiden viranomaisilta tietoja muista unionin taloudellisia etuja vahingoittavista rikoksista, jotta asioiden välille voitaisiin luoda yhteyksiä tai jotta kollegio voisi hoitaa tehtävänsä viraston tutkinta- ja syytetoimia koskevan politiikan johdonmukaisuuden, tehokkuuden ja yhtenäisyyden varmistajana.

(49) Unionin taloudellisia etuja vahingoittavien rikosten tehokas tutkinta ja *ne bis in idem* -periaate voivat tietyissä tapauksissa edellyttää tutkinnan laajentamista muihin kansallisessa lainsäädännössä rikoksiksi säädettyihin tekoihin silloin, kun ne liittyvät erottamattomasti unionin taloudellisia etuja vahingoittavaan rikokseen. Toiseen rikokseen erottamattomasti liittyvien rikosten käsitteen osalta olisi otettava huomioon asiaa koskeva oikeuskäytäntö, jossa *ne bis in idem* -periaatetta sovellettaessa pidetään merkityksellisenä kriteerinä konkreettisten tekojen identtisyyttä (tai olennaisesti samoja tekoja), jolla tarkoitetaan sitä, että on kyse joukosta konkreettisia seikkoja, jotka ajallisesti ja alueellisesti liittyvät erottamattomasti toisiinsa.

(49 a) Päärikoksen välineinä olevien tekojen käsitteen tulisi sisältää erityisesti rikokset, joita tehtäessä päätarkoituksena on ollut luoda olosuhteet unionin taloudellisia etuja vahingoittavan rikoksen tekemiseen, kuten rikoksissa, joiden yksinomaisena tarkoituksena on hankkia aineelliset tai oikeudelliset keinot unionin taloudellisia etuja vahingoittavan rikoksen tekemiseen, tai varmistaa siitä saatava hyöty tai tuote.

(49 b) Kun on kysymys erottamattomasti toisiinsa liittyvistä rikoksista, joissa unionin taloudellisia etuja vahingoittava rikos on ensisijainen, Euroopan syyttäjänviraston olisi käytettävä toimivaltaansa asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisista viranomaisista kuultuaan. Ensisijaisuus olisi todettava pääasiallisesti kyseisen rikoksen vakavuuden perusteella, joka ilmenee seuraamuksista, joita voidaan määrätä.

(50) Rikollisjärjestön toimintaan osallistumiseen liittyvien rikosten käsite olisi määriteltävä kansallisessa lainsäädännössä puitepäätöksen 2008/841/YOS mukaisesti, ja se voi kattaa esimerkiksi jäsenyyden tällaisessa rikollisjärjestössä tai toimimisen sen organisoijana tai johtajana.

(51) Unionin taloudellisia etuja vahingoittavien rikosten osalta Euroopan syyttäjänviraston toimivallan olisi pääsääntöisesti oltava ensisijainen suhteessa kansalliseen toimivaltaan, jotta se voi varmistaa tutkinta- ja syytetoimien johdonmukaisuuden ja ohjauksen unionin tasolla.

Jäsenvaltioiden viranomaisten olisi pidäytettävä toteuttamasta näitä rikoksia koskevia toimia kunnes virasto on päättänyt, toteutetaanko tutkinta, elleivät kiireelliset toimenpiteet ole tarpeen.

(51 a) Asialla olisi katsottava olevan unionin tason vaikutuksia, kun esimerkiksi rikoksen luonne ja laajuus ovat ylikansallisia, kun rikokseen liittyy rikollisjärjestö tai kun kyseisen kaltainen rikos voisi olla vakava uhka unionin taloudellisille eduille tai unionin toimielinten maineelle ja unionin kansalaisten luottamukselle.

(52) Jollei toimivallan käytöstä päästä yhteisymmärrykseen, toimivaltaisten kansallisten viranomaisten olisi päätettävä toimivallan jakamisesta. Käsitteen "toimivaltaiset kansalliset viranomaiset" olisi katsottava tarkoittavan kaikkia oikeusviranomaisia, joilla on toimivalta päättää toimivallan jakamisesta kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

(53) Koska Euroopan syyttäjänviraston olisi voitava nostaa syytteitä kansallisissa tuomioistuimissa, sen toimivallan määrittelyssä olisi viitattava sellaisiin jäsenvaltioiden rikoslain säännöksiin, joissa kriminalisoidaan unionin taloudellisia etuja vahingoittavat teot tai laiminlyönnit ja määritetään niihin sovellettavat seuraamukset panemalla asiaa koskeva unionin lainsäädäntö, erityisesti [*direktiivi 2017/xx/EU*], täytäntöön kansallisissa oikeusjärjestelmissä.

(54) Euroopan syyttäjänviraston olisi käytettävä toimivaltaansa mahdollisimman laajasti, jotta sen tutkinta- ja syytetoimet voidaan ulottaa koskemaan jäsenvaltioiden alueen ulkopuolella tehtyjä rikoksia.

(55) Euroopan syyttäjänviraston olisi tutkinta- ja syytetoimissaan noudatettava oikeasuhteisuuden, puolueettomuuden ja oikeudenmukaisuuden periaatteita suhteessa epäiltyyn tai syytettyyn. Tähän sisältyy velvollisuus tutkia kaikenlaisia epäilyksiä, sekä epäillyn syyllisyyteen että hänen syyttömyyteensä viittaavia todisteita, joko oma-aloitteisesti tai puolustuksen pyynnöstä.

(56) Oikeusvarmuuden turvaamiseksi ja unionin taloudellisia etuja vahingoittavien rikosten torjumiseksi tehokkaasti Euroopan syyttäjänviraston tutkinta- ja syytetoimien ohjenuorana olisi oltava laillisuusperiaate, jonka mukaisesti virasto soveltaa tiukasti tässä asetuksessa säädettyjä sääntöjä, jotka koskevat erityisesti toimivaltaa ja sen käyttämistä, tutkintatoimien aloittamista, tutkintatoimien päättämistä, asian siirtämistä, asian käsittelyn lopettamista ja yksinkertaistettuja syytetoimia.

(57) Jotta vastaajan oikeudet turvattaisiin parhaalla mahdollisella tavalla, Euroopan syyttäjänviraston olisi kohdistettava epäiltyyn tai syytettyyn periaatteessa vain yksi tutkinta- tai syytetoimi. Jos rikokseen on syyllistynyt useampi henkilö, Euroopan syyttäjänviraston olisi periaatteessa pantava vireille vain yksi asia ja suoritettava kaikkia epäiltyjä tai syytettyjä koskevat tutkintatoimet yhdessä.

(58) Jos useampi valtuutettu Euroopan syyttäjä on aloittanut tutkintatoimet samasta rikoksesta, pysyvän jaoston olisi tarvittaessa yhdistettävä tällaiset tutkintatoimet. Pysyvä jaosto voi päättää olla yhdistämättä tällaisia oikeuskäsittelyjä tai se voi päättää jakaa ne myöhemmin, jos tämä on tutkintatoimien tehokkuuden kannalta suotavaa, esimerkiksi jos yhtä epäiltyä tai syytettyä koskeva oikeuskäsittely voidaan saattaa päätökseen aikaisemmin, mutta muita epäiltyjä tai syytettyjä koskevia oikeuskäsittelyjä on vielä jatkettava, tai jos asian jakaminen voisi lyhentää yhden epäillyn tutkintavankeusaikaa. Jos yhdistettävät asiat kuuluvat eri pysyvien jaostojen vastuulle, sisäisessä työjärjestyksessä olisi määriteltävä asianmukainen toimivalta ja menettely. Jos pysyvä jaosto päättää jakaa asian, sen olisi edelleen oltava toimivaltainen kyseisissä asioissa.

(59) Euroopan syyttäjänviraston olisi tukeuduttava kansallisiin viranomaisiin, mukaan lukien poliisiviranomaisiin, erityisesti pakkotoimien täytäntöönpanossa. Kaikkien kansallisten viranomaisten ja alalla toimivien unionin elinten, kuten Eurojustin, Europolin ja OLAFin, olisi vilpittömän yhteistyön periaatteen mukaisesti aktiivisesti tuettava Euroopan syyttäjänviraston tutkinta- ja syytetoimia sekä toimittava yhteistyössä sen kanssa siitä hetkestä, jona rikosepäilystä ilmoitetaan Euroopan syyttäjänvirastolle, siihen hetkeen, jona se päättää nostaa syytteen tai ratkaista asian muulla tavoin.

(61) Unionin taloudellisia etuja vahingoittavien rikosten tutkinta- ja syytetoimien tuloksellisuuden vuoksi on välttämätöntä, että Euroopan syyttäjänvirasto voi kerätä todisteita käyttämällä vähintään vähimmäistutkintatoimenpiteitä ottaen kuitenkin huomioon suhteellisuusperiaatteen. Näiden toimenpiteiden olisi oltava käytettävissä Euroopan syyttäjänviraston toimivaltaan kuuluvien rikosten tutkinta- ja syytetoimia varten ainakin niissä tapauksissa, joissa enimmäisrangaistuksena on vähintään neljä vuotta vankeutta, mutta niihin voidaan soveltaa rajoituksia kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

(62) Valtuutettujen Euroopan syyttäjien olisi tässä asetuksessa lueteltujen vähimmäistutkintatoimenpiteiden lisäksi voitava pyytää tai määrätä muitakin toimenpiteitä, jotka ovat syyttäjien käytettävissä kansallisen lainsäädännön mukaisesti vastaavissa kansallisissa tapauksissa. Käytön mahdollisuus olisi varmistettava kaikissa tilanteissa, joissa mainittu tutkintatoimenpide on olemassa, mutta siihen voidaan soveltaa rajoituksia kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

(63) Rajatylittävissä tapauksissa asiaa käsittelevän valtuutetun Euroopan syyttäjän olisi voitava tukeutua avustavaan valtuutettuun Euroopan syyttäjään, kun toimenpiteitä on toteutettava muissa jäsenvaltioissa. Jos toimenpidettä varten edellytetään tuomioistuimen antamaa lupaa, olisi määriteltävä tarkoin, missä jäsenvaltiossa se olisi saatava; joka tapauksessa tarvittaisiin vain yksi lupa. Jos oikeusviranomaiset epäävät lopullisesti tutkintatoimenpiteen eli kun kaikki oikeudelliset muutoksenhakukeinot on käytetty loppuun, asiaa käsittelevän valtuutetun Euroopan syyttäjän olisi peruutettava pyyntö tai määräys.

(64) Tämän asetuksen mukaisella mahdollisuudella soveltaa vastavuoroista tunnustamista tai rajat ylittävää yhteistyötä koskevia oikeudellisia välineitä ei tulisi korvata tämän asetuksen mukaisia erityissäntöjä rajat ylittävistä tutkintatoimista. Sillä olisi pikemminkin täydennettävä niitä sen varmistamiseksi, että jos toimenpide on tarpeen rajat ylittävässä tutkinnassa mutta sitä ei voida käyttää kansallisessa lainsäädännössä puhtaasti kansallista tilannetta varten, sitä voidaan käyttää kyseisen välineen täytäntöönpanoa koskevan kansallisen lainsäädännön mukaisesti tutkinta- tai syytetoimia toteutettaessa.

(64 a) Tämän asetuksen rajat ylittävää yhteistyötä koskevat säännökset eivät saisi vaikuttaa olemassa oleviin oikeudellisiin välineisiin, joilla helpotetaan rajat ylittävää yhteistyötä muiden kansallisten viranomaisten kuin syyttäjä- tai lainkäyttöviranomaisten välillä. Samaa olisi sovellettava kansallisiin viranomaisiin, jotka tekevät yhteistyötä hallinto-oikeuden perusteella.

(65) Tutkintavankeutta ja rajan yli luovuttamista koskevat säännökset eivät saisi vaikuttaa erityisiin menettelyihin jäsenvaltioissa, joissa ei edellytetä tuomioistuimen lupaa epäillyn tai syytetyn pidättämiseksi.

(66) Asiaa käsittelevän valtuutetun Euroopan syyttäjän olisi voitava antaa tai pyytää eurooppalaisia pidätysmääräyksiä Euroopan syyttäjänviraston toimivallan puitteissa.

(67) Euroopan syyttäjänviraston olisi voitava siirtää asia kansallisille viranomaisille, jos tutkinnassa käy ilmi, että sen kohteena oleva rikos ei kuulu viraston toimivaltaan. Siinä tapauksessa kansallisten viranomaisten olisi säilytettävä kansallisen lainsäädännön mukaiset täydet toimivaltuudet aloittaa tutkinta, jatkaa sitä tai lopettaa se.

(68) Tässä asetuksessa edellytetään, että Euroopan syyttäjänvirasto hoitaa syyttäjän tehtäviä, joihin kuuluu päätösten tekeminen epäillyn tai syytetyn syytteeseen asettamisesta ja sen jäsenvaltion valinta, jonka tuomioistuimet ovat toimivaltaisia käsittelemään syytteen. Toimivaltaisen pysyvän jaoston olisi periaatteessa päätettävä epäillyn tai syytetyn syytteeseen asettamisesta valtuutetun Euroopan syyttäjän päätösluonnoksen perusteella sen varmistamiseksi, että syytetoimissa noudatetaan yhteistä linjaa. Pysyvän jaoston olisi voitava tehdä mikä tahansa päätös 21 päivän kuluessa päätösluonnoksen vastaanottamisesta, mukaan lukien lisänäyttöä koskevat pyynnöt, ennen kuin se päättää siitä, saatetaanko asia ratkaistavaksi, paitsi jos asian käsittely on päätetty lopettaa valtuutetun Euroopan syyttäjän ehdotettua asian saattamista ratkaistavaksi.

(69) Toimivaltaisen pysyvän jaoston olisi valittava jäsenvaltio, jonka tuomioistuimet ovat toimivaltaisia käsittelemään syytteen, tässä asetuksessa säädettyjen kriteerien perusteella. Pysyvän jaoston olisi tehtävä päätöksensä asiaa käsittelevän valtuutetun Euroopan syyttäjän kertomuksen ja päätösluonnoksen pohjalta, jotka valvova Euroopan syyttäjä toimittaa, tarvittaessa yhdessä oman arvionsa kanssa. Valvovan Euroopan syyttäjän olisi säilytettävä kaikki valtuudet antaa erityisiä ohjeita valtuutetulle Euroopan syyttäjälle tämän asetuksen mukaisesti.

(70) Euroopan syyttäjänviraston tuomioistuimelle esittämien todisteiden hyväksymisestä ei saisi kieltäytyä pelkästään sillä perusteella, että todisteet on kerätty toisessa jäsenvaltiossa tai toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, edellyttäen että asiaa käsittelevä tuomioistuin katsoo todisteiden hyväksymisen olevan menettelyn oikeudenmukaisuutta ja epäillyn tai syytetyn puolustautumisoikeuksia koskevien Euroopan unionin perusoikeuskirjan määräysten mukaisia.

Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa ja perusoikeuskirjassa, erityisesti sen VI osastossa, kansainvälisessä oikeudessa ja kansainvälisissä sopimuksissa, joiden osapuolina unioni tai kaikki jäsenvaltiot ovat, mukaan lukien ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehty eurooppalainen yleissopimus, sekä jäsenvaltioiden perustuslaeissa, kunkin niistä soveltamisalalla, tunnustettuja periaatteita. Näitä periaatteita noudattaen ja SEUT 67 artiklan 1 kohdan mukaisesti jäsenvaltioiden erilaisia oikeudellisia järjestelmiä ja perinteitä kunnioittaen tämän asetuksen ei voida miltei osin tulkita estävän tuomioistuinta soveltamasta menettelyn oikeudenmukaisuutta koskevia kansallisen lainsäädännön perusperiaatteita, sellaisina kuin niitä sovelletaan kansallisissa järjestelmissä, mukaan lukien common law -järjestelmissä.

(71) Kun otetaan huomioon laillisuusperiaate, Euroopan syyttäjänviraston tutkintatoimien olisi pääsääntöisesti johdettava syytteen nostamiseen toimivaltaisissa kansallisissa tuomioistuimissa, jos näyttö on riittävä eikä syytteen nostamiselle ole oikeudellista estettä tai jos ei ole sovellettu yksinkertaistettua syytetointia. Asian käsittelyn lopettamisen syyt määritellään tyhjentävästi tässä asetuksessa.

(72) Kansallisissa oikeusjärjestelmissä säädetään erilaisista yksinkertaistetuista syytetoimista, joihin voi liittyä tai olla liittymättä tuomioistuimen osallistuminen, kuten esimerkiksi sovintoratkaisuista epäillyn tai syytetyn kanssa. Jos tällaisia menettelyjä on olemassa, valtuutetulla Euroopan syyttäjällä olisi oltava valtuudet soveltaa niitä kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen ehtojen mukaisesti ja tässä asetuksessa vahvistetuissa tilanteissa. Näihin tilanteisiin olisi kuuluttava asiat, joissa rikoksen lopullinen vahinko, mahdollisesti perityn vahinkoa vastaavan määrän jälkeen, ei ole merkittävä. Toimivaltaiselta pysyvältä jaostolta olisi aina pyydettävä suostumus tällaisten menettelyjen käyttämiselle, jotta varmistetaan viraston syytetoimia koskevan politiikan johdonmukaisuus ja tehokkuus. Kun yksinkertaistetun menettelyn soveltaminen on toteutettu menestyksellisesti, asian käsittely olisi päätettävä lopullisesti.

(73) Tässä asetuksessa edellytetään erityisesti, että Euroopan syyttäjänvirasto kunnioittaa oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, oikeutta puolustukseen ja syyttömyysolettamaa, sellaisina kuin ne on kirjattu perusoikeuskirjan 47 ja 48 artiklaan. Noudattamalla perusoikeuskirjan 50 artiklan kieltoa syyttää ja rangaista oikeudenkäynnissä kahdesti samasta rikoksesta (*ne bis in idem*) varmistetaan, että Euroopan syyttäjänviraston nostamat syytteet eivät johda kaksoisrangaistavuuteen. Euroopan syyttäjänviraston olisi näin ollen noudatettava toiminnassaan edellä mainittuja oikeuksia kaikilta osin, ja asetusta olisi sovellettava ja tulkittava sen mukaisesti.

[...]

(75) SEUT 82 artiklan 2 kohdan mukaan unioni voi säätää vähimmäissäännöistä, jotka koskevat yksilön oikeuksia rikosasioiden käsittelyssä, varmistaakseen oikeuden puolustukseen ja menettelyn oikeudenmukaisuuden. Unionin lainsäätäjä on antanut vaiheittain näitä vähimmäissääntöjä erityisiä oikeuksia koskevissa direktiiveissä.

(76) Euroopan syyttäjänviraston toimintaan olisi sovellettava asiaan liittyvässä unionin lainsäädännössä, kuten oikeudesta tulkkaukseen ja käännöksiin rikosoikeudellisissa menettelyissä 20 päivänä lokakuuta 2010 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2010/64/EU, tiedonsaantioikeudesta rikosoikeudellisissa menettelyissä 22 päivänä toukokuuta 2012 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2012/13/EU, oikeudesta asianajajaan rikosoikeudenkäyntimenettelyissä ja oikeudesta ilmoittaa pidätyksestään 22 päivänä lokakuuta 2013 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2013/48/EU, eräiden syyttömyysolettamaan liittyvien näkökohtien ja läsnäoloa oikeudenkäynnissä koskevan oikeuden lujittamisesta rikosoikeudellisissa menettelyissä 9 päivänä maaliskuuta 2016 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2016/343, ensivaiheen oikeusavusta rikoksesta epäillyille tai syytetyille henkilöille, jotka ovat menettäneet vapautensa, sekä oikeusavusta eurooppalaista pidätysmääräystä koskevissa menettelyissä annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2016/xxx/EU, sellaisina kuin ne on pantu täytäntöön kansallisessa lainsäädännössä, säädettyä oikeutta puolustukseen. Jokaisen rikoksesta epäillyn tai syytetyn henkilön, jonka osalta Euroopan syyttäjänvirasto aloittaa tutkinnan, olisi saatava nauttia näistä oikeuksista sekä kansallisen lainsäädännön mukaisista oikeuksista vaatia, että nimitetään asiantuntijoita tai kuullaan todistajia tai että Euroopan syyttäjänvirasto esittää puolustuksen todisteet muulla tavoin.

(77) SEUT 86 artiklan 3 kohdan mukaisesti unionin lainsäätäjä vahvistaa säännöt, joita sovelletaan Euroopan syyttäjänviraston tehtäviensä hoidossa toteuttamien prosessuaalisten toimien oikeudelliseen valvontaan. Unionin lainsäätäjälle myönnetty toimivalta kuvastaa Euroopan syyttäjänviraston tehtävien ja rakenteen erityisluonnetta, jonka vuoksi se poikkeaa kaikista muista unionin elimistä ja virastoista ja jonka vuoksi tarvitaan laillisuusvalvontaa koskevia erityissääntöjä.

(78) SEUT 86 artiklan 2 kohdan mukaisesti Euroopan syyttäjänvirasto toimii syyttäjän tehtävissä jäsenvaltioiden toimivaltaisissa tuomioistuimissa. Euroopan syyttäjänviraston tutkintatoimiensa yhteydessä toteuttamat toimet liittyvät läheisesti syytetoimiin, joihin ne voivat johtaa ja joilla voi olla vaikutuksia jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmissä. Useissa tapauksissa kansalliset lainvalvontaviranomaiset toteuttaisivat näitä toimia Euroopan syyttäjänviraston ohjeiden mukaan, joissakin tapauksissa saatuaan ensin kansallisen tuomioistuimen luvan. Sen vuoksi on aiheellista katsoa, että toimivaltaisten kansallisten tuomioistuinten olisi valvottava kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen vaatimusten ja menettelyjen mukaisesti Euroopan syyttäjänviraston prosessuaalisia toimia, joilla on tarkoitus tuottaa kolmansia osapuolia koskevia oikeusvaikutuksia.

Tällä on tarkoitus varmistaa, että kansalliset tuomioistuimet valvovat sellaisia Euroopan syyttäjänviraston prosessuaalisia toimia, jotka on hyväksytty ennen syytteen asettamista ja joilla on tarkoitus tuottaa kolmansia osapuolia (tähän ryhmään kuuluvat epäilty, uhri sekä muut henkilöt, joiden oikeuksia tällaiset toimet voivat loukata) koskevia oikeusvaikutuksia. Prosessuaalisilla toimilla, jotka liittyvät sen jäsenvaltion valintaan, jonka tuomioistuimilla on toimivalta ottaa asia käsiteltäväksi, ja joka määräytyy tässä asetuksessa säädettyjen kriteerien pohjalta, on tarkoitus tuottaa oikeusvaikutuksia kolmansiin osapuoliin nähden, ja niiden olisi näin ollen kuuluttava kansallisten tuomioistuinten laillisuusvalvonnan piiriin viimeistään oikeudenkäyntivaiheessa.

Toimivaltaisissa kansallisissa tuomioistuimissa voidaan hakea muutosta Euroopan syyttäjänviraston toimien laiminlyönteihin sellaisten prosessuaalisten toimien osalta, joita virastolla on lakisääteinen velvollisuus hyväksyä ja joilla on tarkoitus tuottaa kolmansia osapuolia koskevia oikeusvaikutuksia. Jos kansallisessa lainsäädännössä edellytetään laillisuusvalvontaa sellaisten prosessuaalisten toimien osalta, joilla ei ole tarkoitus tuottaa kolmansia osapuolia koskevia oikeusvaikutuksia, tai jos siinä edellytetään muita laiminlyöntejä koskevia oikeudellisia toimia, tätä asetusta ei saisi tulkita niin, että sillä vaikutetaan tällaisiin säännöksiin. Lisäksi jäsenvaltioilta ei tulisi edellyttää toimivaltaisten kansallisten tuomioistuinten suorittamaa laillisuusvalvontaa sellaisten prosessuaalisten toimien osalta, joiden tarkoituksena ei ole tuottaa kolmansia osapuolia koskevia oikeusvaikutuksia, kuten asiantuntijoiden nimeäminen tai todistajien kulujen korvaaminen.

Tämän asetuksen säännökset eivät myöskään vaikuta asiaa käsittelevän kansallisen tuomioistuimen toimivaltuuksiin.

(79) Kansallisten tuomioistuinten olisi valvottava niiden Euroopan syyttäjänviraston prosessuaalisten toimien laillisuutta, joilla on tarkoitus tuottaa kolmansia osapuolia koskevia oikeusvaikutuksia. Tältä osin olisi varmistettava tehokkaat oikeussuojakeinot SEU 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti. Lisäksi, kuten unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä korostetaan, kansalliset menettelysäännöt sellaisia oikeussuojakeinoja varten, joilla suojellaan unionin oikeuteen perustuvia yksityisten oikeuksia, eivät saa olla epäedullisempia kuin ne, jotka koskevat samankaltaisia jäsenvaltion sisäiseen oikeuteen perustuvia oikeussuojakeinoja (vastaavuusperiaate), eivätkä ne saa olla sellaisia, että unionin oikeudessa vahvistettujen oikeuksien käyttäminen on käytännössä mahdotonta tai suhteettoman vaikeaa (tehokkuusperiaate).

Kansalliset tuomioistuimet voivat valvoa tällaisten toimien laillisuutta unionin oikeuden pohjalta, mukaan lukien tämä asetus, sekä myös sellaisen kansallisen lainsäädännön pohjalta, jota sovelletaan siltä osin kuin asia ei kuulu tämän asetuksen soveltamisalaan. Kuten unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä korostetaan, kansallisten tuomioistuinten olisi esitettävä unionin tuomioistuimelle ennakkoratkaisukysymyksiä aina, jos niillä on epäilyksiä tällaisten toimien pätevyydestä suhteessa unionin oikeuteen.

Ne eivät kuitenkaan saa esittää unionin tuomioistuimelle ennakkoratkaisukysymyksiä Euroopan syyttäjänviraston prosessuaalisten toimien pätevydestä kansallisen prosessioikeuden osalta tai direktiivien saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä koskevien kansallisten toimenpiteiden osalta, vaikka tässä asetuksessa viitattaisiinkin niihin. Tämä ei kuitenkaan vaikuta sellaisiin ennakkoratkaisupyyntöihin, jotka koskevat primaarilainsäädännön, mukaan lukien perussopimuksen ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan, määräysten tulkintaa tai unionin sekundaarilainsäädännön, mukaan lukien tämän asetuksen ja sovellettavien direktiivien, säännösten tulkintaa ja pätevyyttä. Tällä asetuksella ei myöskään suljeta pois kansallisten tuomioistuinten mahdollisuutta valvoa Euroopan syyttäjänviraston sellaisten prosessuaalisten toimien pätevyyttä, joilla on tarkoitus tuottaa kolmansia osapuolia koskevia oikeusvaikutuksia kansallisessa lainsäädännössä säädetyn suhteellisuusperiaatteen osalta.

(80) Tämän asetuksen laillisuusvalvontasäännös ei muuta unionin tuomioistuimen toimivaltaa tarkastella viraston hallinnollisia päätöksiä, joilla on tarkoitus tuottaa kolmansia osapuolia koskevia oikeusvaikutuksia, eli päätöksiä, joita ei tehdä sen tutkintaa, syytteeseen asettamista tai tuomittavaksi asettamista koskevien tehtävien suorittamiseksi. Tämä asetus ei myöskään vaikuta jäsenvaltion, Euroopan parlamentin, neuvoston tai komission mahdollisuuteen nostaa kumoamiskanne SEUT 263 artiklan toisen kohdan ja SEUT 265 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisesti ja käynnistää rikkomusmenettely SEUT 258 ja 259 artiklan mukaisesti.

(82) Euroopan syyttäjänviraston suorittamaan hallinnollisten henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001¹.

(83) Yksilöiden perusoikeuksien ja -vapauksien suojelua henkilötietojen käsittelyssä koskevien sääntöjen johdonmukainen ja yhtenäinen soveltaminen olisi varmistettava koko unionissa.

¹ EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.

(84) Lissabonin sopimuksen hyväksyneen hallitustenvälisen konferenssin päätösasiakirjan liitteenä on julistus 21 henkilötietojen suojasta rikosoikeuden alalla tehtävän oikeudellisen yhteistyön ja poliisiyhteistyön aloilla. Julistuksessa konferenssi totesi, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 16 artiklan mukaiset erityissäännöt henkilötietojen suojasta ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta saattavat osoittautua tarpeellisiksi rikosoikeuden alalla tehtävän oikeudellisen yhteistyön ja poliisiyhteistyön aloilla näiden alojen erityisluonteen vuoksi.

(86) Tämän asetuksen sääntöjä henkilötietojen suojasta pitäisi tulkita ja soveltaa sen mukaisesti kuin tulkitaan ja sovelletaan luonnollisten henkilöiden suojelusta toimivaltaisten viranomaisten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä rikosten ennalta estämistä, tutkimista, paljastamista tai rikoksiin liittyviä syytetoimia tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanoa varten sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja neuvoston puitepäättöksen 2008/977/YOS kumoamisesta 27 päivänä huhtikuuta 2016 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä (EU) 2016/680, jota sovelletaan jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten suorittamaan henkilötietojen käsittelyyn rikosten ennalta estämistä, tutkimista, paljastamista tai rikoksiin liittyviä syytetoimia tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanoa varten.

(88) Asianmukaista tietojenkäsittelyä koskeva tietosuojaperiaate on käsitteenä erillinen oikeudesta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, sellaisena kuin se on määritelty perusoikeuskirjan 47 artiklassa ja ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen 6 artiklassa.

(89) Tämän asetuksen tietosuojasäännöt eivät vaikuta sovellettaviin sääntöihin, jotka koskevat henkilötietojen hyväksyttävyyttä todisteina rikosoikeudenkäynneissä.

(90) Kaikki jäsenvaltiot ovat Kansainvälisen rikospoliisijärjestön (Interpol) jäseniä.

Toimeksiantonsa mukaisesti Interpol vastaanottaa, säilyttää ja jakaa henkilötietoja auttaakseen toimivaltaisia viranomaisia kansainvälisen rikollisuuden ehkäisemisessä ja torjunnassa. Sen vuoksi unionin ja Interpolin yhteistyötä on aiheellista tiivistää edistämällä tehokasta henkilötietojen vaihtoa ja turvaamalla samalla perusoikeuksien ja -vapauksien noudattaminen henkilötietojen automaattisessa käsittelyssä. Kun henkilötietoja siirretään Euroopan syyttäjänvirastosta Interpolille ja siihen jäseniä lähettäneisiin maihin, olisi sovellettava tätä asetusta ja erityisesti sen kansainvälisiä siirtoja koskevia säännöksiä. Tämä asetusta ei saisi vaikuttaa neuvoston yhteisessä kannassa 2005/69/YOS² ja neuvoston päätöksessä 2007/533/YOS³ vahvistettuihin erityisiin sääntöihin.

(91) Kun Euroopan syyttäjänvirasto siirtää operatiivisia henkilötietoja kolmannen maan viranomaiselle, kansainväliselle järjestölle tai Interpolille SEUT 218 artiklan mukaisesti tehdyn kansainvälisen sopimuksen nojalla, olisi varmistettava yksityisyyden, perusoikeuksien ja yksilön vapauksien suojaamiseksi esitetyillä asianmukaisilla takeilla, että tämän asetuksen tietosuojasäännöksiä noudatetaan.

(93) Jotta voitaisiin varmistaa tämän asetuksen noudattamisen ja täytäntöönpanon tosiasiallinen, luotettava ja johdonmukainen seuranta operatiivisten henkilötietojen osalta perusoikeuskirjan 8 artiklan edellyttämällä tavalla, Euroopan tietosuojavaltuutetulla olisi oltava tässä asetuksessa säädetyt tehtävät ja tehokkaat valtuudet, mukaan lukien tutkintavaltuudet, korjaavat toimivaltuudet ja neuvontavaltuudet, jotka ovat tarpeen hänen tehtäviensä suorittamiseksi. Euroopan tietosuojavaltuutetun valtuudet eivät kuitenkaan saisi olla aiheettomasti ristiriidassa rikosoikeudellisia menettelyjä, kuten rikosten tutkimista ja niihin liittyviä syytetoimia, koskevien sääntöjen tai tuomioistuinten riippumattomuuden kanssa.

² Neuvoston yhteinen kanta 2005/69/YOS, vahvistettu 24 päivänä tammikuuta 2005, eräiden tietojen vaihdosta Interpolin kanssa (EUVL L 27, 29.1.2005, s. 61).

³ Neuvoston päätös 2007/533/YOS, tehty 12 päivänä kesäkuuta 2007, toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmän (SIS II) perustamisesta, toiminnasta ja käytöstä (EUVL L 205, 7.8.2007, s. 63).

(94) Jotta Euroopan syyttäjänvirasto voisi suorittaa tehtävänsä ja ottaen huomioon tietotekniikassa ja tietoyhteiskunnassa tapahtuva kehitys, komissiolle olisi siirrettävä valta antaa SEUT 290 artiklan mukaisesti säädöksiä liitteessä lueteltujen henkilötietojen ja rekisteröityjen ryhmien muuttamisen osalta. On erityisen tärkeää, että komissio toteuttaa valmisteluvaiheessa asiaankuuluvat kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että kyseiset kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja niiden asiantuntijat pääsevät systemaattisesti komission asiantuntijaryhmän kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.

(95) Euroopan syyttäjänviraston olisi toimittava läheisessä yhteistyössä unionin muiden toimielinten, elinten, toimistojen ja virastojen kanssa helpottaakseen tämän asetuksen mukaisten tehtäviensä hoitamista ja vahvistaakseen tarvittaessa viralliset järjestelyt, jotka koskevat tiedonvaihtoon ja yhteistyöhön liittyviä yksityiskohtaisia sääntöjä. Europolin ja OLAFin kanssa tehtävää yhteistyötä olisi pidettävä erityisen tärkeänä päällekkäisyyden välttämiseksi ja sen mahdollistamiseksi, että Euroopan syyttäjänvirasto saisi käyttöönsä niiden hallussa olevat olennaiset tiedot ja voisi myös hyödyntää niiden analyyskejä yksittäisissä tutkintatoimissa.

(96) Euroopan syyttäjänviraston olisi voitava saada kaikki toimivaltaansa kuuluvat tarvittavat tiedot unionin toimielinten, elinten, toimistojen ja virastojen tietokannoista ja rekistereistä.

(97) Euroopan syyttäjänviraston ja Eurojustin olisi oltava yhteistyökumppaneita ja tehtävä yhteistyötä operatiivisissa asioissa kummankin toimivaltuuksien mukaisesti. Tähän yhteistyöhön voi kuulua Euroopan syyttäjänviraston toteuttamia tutkintatoimia silloin kun Eurojustin toimivaltaan kuuluviin asioihin liittyvä tietojenvaihto tai tutkintatoimien koordinointi katsotaan tarpeelliseksi tai asianmukaiseksi. Jos Euroopan syyttäjänvirasto pyytää tällaista yhteistyötä Eurojustilta, Euroopan syyttäjänviraston olisi otettava yhteyttä sen jäsenvaltion Eurojustin kansalliseen jäseneen, jonka valtuutettu Euroopan syyttäjä käsittelee kyseistä asiaa. Operatiiviseen yhteistyöhön voi osallistua myös sellaisia kolmansia maita, joilla on yhteistyösopimus Eurojustin kanssa.

(98) Euroopan syyttäjänviraston ja OLAFin olisi luotava tiivis yhteistyösuhde ja ylläpidettävä sitä sen varmistamiseksi, että niiden toimivaltuudet täydentävät toisiaan ja päällekkäisyys vältetään. Tältä osin OLAF ei periaatteessa saisi aloittaa rinnakkaista hallinnollista tutkimusta Euroopan syyttäjänviraston jo toteuttaman samoja tosiseikkoja koskevan tutkiminnan kanssa. Tämä ei saisi kuitenkaan vaikuttaa OLAFin valtuuksiin käynnistää hallinnollinen tutkimus omasta aloitteestaan Euroopan syyttäjänvirastoa tiiviisti kuullen.

(99) OLAF toimii kaikissa Euroopan syyttäjänvirastoa tukevissa toimissa komissiosta riippumatta asetuksen (EY, Euratom) N:o 883/2013 mukaisesti.

(100) Jos Euroopan syyttäjänvirasto ei joissakin tapauksissa toteuta tutkintaa, sen olisi voitava antaa siihen liittyviä olennaisia tietoja OLAFille, jotta tämä voi toimivaltuuksiensa mukaisesti harkita asianmukaisia toimia. Euroopan syyttäjänvirasto voisi harkita OLAFille ilmoittamista erityisesti tapauksissa, joissa ei ole perusteltua syytä olettaa, että viraston toimivaltaan kuuluva rikos on tekeillä tai tehty, mutta OLAFin hallinnollinen tutkimus saattaisi olla asianmukainen, tai tapauksissa, joissa Euroopan syyttäjänvirasto on lopettanut asian käsittelyn ja asia olisi syytä siirtää OLAFille hallinnollisia jatkotoimia tai takaisinperintää varten. Euroopan syyttäjänvirasto voi tietoja antaessaan pyytää OLAFia harkitsemaan, onko syytä aloittaa hallinnollinen tutkimus tai toteuttaa muita hallinnollisia jatko- tai seurantatoimia, erityisesti turvaamistoimenpiteitä, takaisinperintää tai kurinpitotoimia varten, asetuksen (EY, Euratom) N:o 883/2013 mukaisesti.

(100 a) Sikäli kuin takaisinperintämenettelyt siirretään myöhempään ajankohtaan sellaisten päätösten tuloksena, joita Euroopan syyttäjänvirasto on tehnyt tämän asetuksen mukaisten tutkinta- tai syytetoimien yhteydessä, jäsenvaltioiden ei pitäisi katsoa syyllistyneen perintämenettelyissään virheeseen tai laiminlyöntiin asetuksen (EU) N:o 1303/2013⁴ 122 artiklan mukaisessa merkityksessä.

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1303/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 320).

(101) Euroopan syyttäjänviraston olisi annettava unionin toimielimille, elimille, toimistoille ja virastoille sekä muille uhreille mahdollisuus toteuttaa aiheellisia toimenpiteitä. Tähän voi kuulua turvaamistoimenpiteitä etenkin jatkuvien väärinkäytösten ehkäisemiseksi tai unionin maineen suojelemiseksi tai mahdollisuus toimia asianomistajana oikeudenkäynnissä kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Tietojenvaihdon olisi tapahduttava kunnioittaen täysin Euroopan syyttäjänviraston riippumattomuutta ja ainoastaan siinä määrin kuin se on mahdollista niin, ettei vaaranneta tutkintatoimien asianmukaisuutta ja luottamuksellisuutta.

(102) Euroopan syyttäjänviraston olisi myös voitava luoda ja pitää yllä yhteistyösuhteita kolmansien maiden viranomaisiin ja kansainvälisiin järjestöihin siltä osin kuin on tarpeen sen tehtävien suorittamiseksi. Tässä asetuksessa kansainvälisillä järjestöillä tarkoitetaan kansainvälisiä järjestöjä ja niiden alaisia julkisoikeudellisia elimiä tai muita elimiä, jotka on perustettu kahden tai useamman maan välisellä sopimuksella tai tällaisen sopimuksen perusteella, sekä Interpolia.

(102 a) Jos kollegio toteaa, että yhteistyöhön kolmannen maan tai kansainvälisen järjestön kanssa on operatiivinen tarve, sen olisi voitava ehdottaa neuvostolle, että tämä kiinnittää komission huomion tietosuojan tason riittävyttä koskevan päätöksen tai suosituksen tarpeeseen, jotta voidaan aloittaa neuvottelut kansainvälisestä sopimuksesta.

Odotettaessa, että unioni tekee uusia kansainvälisiä sopimuksia tai liittyy jäsenvaltioiden jo tekemiin monenvälisiin sopimuksiin rikosasioissa annettavasta oikeusavusta, jäsenvaltioiden olisi helpotettava Euroopan syyttäjänviraston toimien hoitamista SEU 4 artiklan 3 artiklassa vahvistetun vilpittömän yhteistyön periaatteen mukaisesti. Jäsenvaltioiden olisi tunnustettava ja tarvittaessa ilmoitettava Euroopan syyttäjänvirasto toimivaltaiseksi viranomaiseksi kyseisten monenvälisten sopimusten täytäntöönpanoa varten, jos se on sallittua asiaankuuluvan monenvälisen sopimuksen mukaisesti ja edellyttäen, että kolmas maa antaa tähän suostumuksensa. Tämä saattaa edellyttää tietyissä tapauksissa tällaisten sopimusten muuttamista, mutta näiden sopimusten neuvottelemista uudelleen ei tulisi pitää pakollisena toimenä, koska tämä ei kenties ole aina mahdollista. Jäsenvaltiot voivat myös ilmoittaa Euroopan syyttäjänviraston toimivaltaiseksi viranomaiseksi rikosasioissa annettavaa oikeusapua koskevien muiden kansainvälisten sopimustensa täytäntöönpanon osalta, myös muuttamalla noita sopimuksia.

Jos Euroopan syyttäjänvirastoa ei voida ilmoittaa toimivaltaiseksi viranomaiseksi sellaisten monenvälisten sopimusten osalta, jotka jäsenvaltiot ovat jo tehneet kolmansien maiden kanssa, tai jos kolmannet maat eivät hyväksy ilmoittamista, ja odottaessa unionin liittymistä tällaisiin kansainvälisiin sopimuksiin, valtuutetut Euroopan syyttäjät voivat käyttää kansallisen syyttäjän asemaansa tällaisiin kolmansiin maihin nähden edellyttäen, että he ilmoittavat kolmansien maiden viranomaisille, että näistä kolmansista maista kyseisten kansainvälisten sopimusten perusteella kerättyjä todisteita käytetään Euroopan syyttäjänviraston suorittamissa tutkinta- ja syytetoimissa, ja pyrkivät tarvittaessa saamaan tähän suostumuksen kolmansien maiden viranomaisilta.

Euroopan syyttäjänviraston olisi myös voitava vedota vastavuoroisuuteen tai kansainväliseen kohteliaisuuteen kolmansien maiden viranomaisten suhteen. Tämä olisi kuitenkin tehtävä tapauskohtaisesti Euroopan syyttäjänviraston asiallisen toimivallan rajoissa ja jollei kolmansien maiden viranomaisten asettamista ehdoista muuta johdu.

(102 aa) Tämä asetus ei sido jäsenvaltioita, jotka eivät osallistu sen soveltamiseen. Komission olisi tarvittaessa tehtävä ehdotuksia, jotta varmistetaan tehokas oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa Euroopan syyttäjänviraston ja niiden jäsenvaltioiden välillä, joita tämä asetus ei sido. Tämä koskee erityisesti rikosasioissa annettavaan oikeusapuun ja rikoksen johdosta tapahtuvaan luovuttamiseen liittyviä sääntöjä, noudattaen täysin unionin säännöstöä tällä alalla sekä vilpittömän yhteistyön periaatetta (SEU 4 artiklan 3 kohta).

(103) Euroopan syyttäjänviraston täyden itsemääräämisoikeuden ja riippumattomuuden varmistamiseksi sillä olisi oltava oma talousarvio, jonka varat muodostuvat suurimmaksi osaksi unionin talousarviosta saatavasta rahoitusosuudesta. Euroopan syyttäjänviraston varainhoito-, talousarvio- ja henkilöstösääntöjen olisi oltava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 208 artiklassa tarkoitettuihin elimiin sovellettavien unionin normien mukaisia, ottaen kuitenkin huomioon, että Euroopan syyttäjänviraston toimivalta toteuttaa rikostutkinta- ja syytetoimia unionin tasolla on ainutlaatuinen.

(104) Euroopan syyttäjänviraston tutkintatoimia suorittavien kansallisten viranomaisten olisi periaatteessa vastattava toimien kustannuksista. Virasto voisi osittain korvata tämän asetuksen ja sovellettavien varainhoitosääntöjen mukaisesti tutkintatoimien poikkeuksellisen korkeita kustannuksia, joita voi aiheutua esimerkiksi monitahoisista asiantuntijalausunnoista, laajoista poliisioperaatioista tai pitkäkestoisesta tarkkailutoiminnasta, muun muassa mahdollisuuksien mukaan kohdentamalla uudelleen varoja Euroopan syyttäjänviraston muista budjettikohdista tai muuttamalla talousarviota.

Hallintojohtajan olisi tuloja ja menoja koskevaa alustavaa ennakkoarvioehdotusta laatiessaan otettava huomioon se, että viraston on korvattava osittain pysyvän jaoston hyväksymien tutkintatoimien poikkeuksellisen korkeita kustannuksia.

(104 a) Euroopan syyttäjänviraston toimintamenot katetaan sen talousarviosta. Niihin olisi sisällyttävä valtuutetun Euroopan syyttäjän ja Euroopan syyttäjänviraston keskustason välinen operatiivinen viestintä, kuten postin toimituskulut, matkakulut, Euroopan syyttäjänviraston sisäisen toiminnan kannalta välttämättömät käännökset ja muut kulut, jotka eivät aiheutuneet jäsenvaltioista aiemmin tutkinnan aikana ja jotka johtuvat ainoastaan siitä, että Euroopan syyttäjänvirasto otti hoitaakseen tutkinta- ja syytetoimet. Valtuutettujen Euroopan syyttäjien viraston ja sihteeripalvelujen kuluista vastaisivat kuitenkin jäsenvaltiot.

(105) Kollegion olisi periaatteessa aina delegoitava hallintojohtajalle valtuudet, jotka henkilöstösääntöjen mukaan kuuluvat nimittävälle viranomaiselle ja muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen mukaan viranomaiselle, jolla on oikeus tehdä palvelukseenottosopimuksia, paitsi jos erityiset olosuhteet edellyttävät, että se käyttää kyseisiä valtuuksia itse.

(106) Hallintojohtaja vastaa tulojen ja menojen hyväksyjänä Euroopan syyttäjänviraston talousarvion toteuttamisesta. Kuullessaan pysyvää jaostoa tutkintatoimia koskevista poikkeuksellisen korkeista kustannuksista hallintojohtaja päättää myönnettävän avustuksen määrästä käytettävissä olevien varojen perusteella ja sisäisessä työjärjestyksessä vahvistettujen kriteerien mukaisesti.

(107) Erityisneuvonantajina toimivien valtuutettujen Euroopan syyttäjien palkkojen, jotka määritellään suoraan heidän kanssaan tehdyllä sopimuksella, olisi perustuttava kollegion erityispäätökseen. Kyseisellä päätöksellä olisi varmistettava muun muassa se, että valtuutetut Euroopan syyttäjät saavat siinä erityistapauksessa, että he toimivat myös kansallisina syyttäjinä 12 artiklan 3 kohdan mukaisesti, periaatteessa edelleen palkkaa kansallisen syyttäjän asemassaan ja että erityisneuvonantajana saatu palkka vastaa ainoastaan sitä työtä, jota he tekevät Euroopan syyttäjänviraston puolesta valtuutettuina Euroopan syyttäjinä. Kukin jäsenvaltio säilyttää toimivaltansa määrittää lainsäädännössään unionin lainsäädännön mukaisesti edellytykset etuuksien myöntämiseksi sosiaaliturvajärjestelmässään.

(107 a) Jotta virasto olisi täysin toimintavalmis myöhemmin vahvistettavana ajankohtana, se tarvitsee henkilöstöä, jolla on kokemusta unionin toimielimistä, elimistä tai virastoista. Tähän tarpeeseen vastaamiseksi olisi helpotettava unionin toimielimissä, elimissä tai virastoissa jo työskentelevien väliaikaisten ja sopimussuhteisten toimihenkilöiden palvelukseenottoa virastoon siten, että heille taataan heidän sopimukseen perustuvien oikeuksiensa jatkuminen, mikäli heidät otetaan viraston palvelukseen sen perustamisvaiheessa [30 päivään kesäkuuta 2020 mennessä]⁵.

(108) Euroopan syyttäjänviraston työskentelyn olisi oltava avointa SEUT 15 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ja kollegion olisi hyväksyttävä erityiset säännökset siitä, kuinka yleisön oikeus tutustua asiakirjoihin varmistetaan. Tällä asetuksella ei ole miltään osin tarkoitus rajoittaa yleisön oikeutta tutustua asiakirjoihin sikäli kuin se on turvattu unionissa ja jäsenvaltioissa, erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjan 42 artiklassa ja muissa asiaa koskevissa määräyksissä.

⁵ Vuosi sen jälkeen, kun virastosta on tullut toimintavalmis 75 artiklan 2 kohdassa mainitun päätöksen mukaisesti.

(109) Unionin virastoihin sovellettavia avoimuutta koskevia yleisiä sääntöjä olisi sovellettava myös Euroopan syyttäjänvirastoon, mutta ainoastaan muiden asiakirjojen kuin asiakirja-aineistojen ja niiden sähköisten kuvien osalta, jotta ei millään tavalla vaarannettaisi sen operatiivisen toiminnan luottamuksellisuutta. Samoin Euroopan oikeusasiamiehen olisi hallinnollisissa tutkimuksissaan kunnioitettava Euroopan syyttäjänviraston toiminnan luottamuksellisuutta. Viraston tutkinta- ja syytetoimien integriteetin varmistamiseksi avoimuussääntöjä ei saisi soveltaa operatiiviseen toimintaan liittyviin asiakirjoihin.

(110) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyssä, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 21 olevien 1 ja 2 artiklan mukaisesti Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti eivät osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, asetus ei sido Yhdistynyttä kuningaskuntaa ja Irlantia eikä sitä sovelleta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan ja Irlantiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mainitun pöytäkirjan 4 artiklan soveltamista.

(111) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyssä, Tanskan asemasta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 22 olevien 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, asetus ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan.

**Ehdotus NEUVOSTON ASETUKSEKSI
Euroopan syyttäjänviraston perustamisesta**

I LUKU

KOHDE JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde

Tällä asetuksella perustetaan Euroopan syyttäjänvirasto ja vahvistetaan sen toimintaa koskevat säännöt.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa käytetään seuraavia määritelmiä:

- a) 'henkilöllä' tarkoitetaan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä;
- b) 'unionin taloudellisilla eduilla' tarkoitetaan kaikkia tuloja, menoja ja varoja, jotka kuuluvat unionin talousarvioon, perussopimusten nojalla perustettujen toimielinten, elinten, toimistojen ja virastojen talousarvioihin ja niiden hallinnoimiin ja valvomiin talousarvioihin tai jotka on hankittu niistä tai lankeavat maksettavaksi niistä;
- e) 'Euroopan syyttäjänviraston henkilöstöllä' tarkoitetaan keskustason henkilöstöä, joka avustaa kollegiota, pysyviä jaostoja, Euroopan pääsyyttäjää, Euroopan syyttäjiä, valtuutettuja Euroopan syyttäjiä ja hallintojohtajaa heidän päivittäisessä toiminnassaan heidän suorittaessaan heille tämän asetuksen nojalla kuuluvia viraston tehtäviä;
- f) 'asiaa käsittelevällä valtuutetulla Euroopan syyttäjällä' tarkoitetaan valtuutettua Euroopan syyttäjää, joka vastaa tutkinta- ja syytetoimista, jotka hän on aloittanut, jotka on määrätty hänelle tai jotka hän on siirtänyt itselleen käyttäen oikeuttaan ottaa asia käsiteltäväkseen 22 a artiklan mukaisesti;
- g) 'avustavalla valtuutetulla Euroopan syyttäjällä' tarkoitetaan valtuutettua Euroopan syyttäjää, joka toimii siinä jäsenvaltiossa, jossa tutkinta tai muu hänen tehtäväkseen määrätty toimi suoritetaan, kun kyseinen jäsenvaltio on eri kuin asiaa käsittelevän valtuutetun Euroopan syyttäjän jäsenvaltio;

- h) 'henkilötiedoilla' kaikkia tunnistettuun tai tunnistettavissa olevaan luonnolliseen henkilöön, jäljempänä 'rekisteröity', liittyviä tietoja; tunnistettavissa olevana pidetään luonnollista henkilöä, joka voidaan suoraan tai välillisesti tunnistaa erityisesti tunnistetietojen, kuten nimen, henkilötunnuksen, sijaintitiedon, verkkotunnistetietojen taikka yhden tai useamman hänelle tunnusomaisen fyysisen, fysiologisen, geneettisen, psyykkisen, taloudellisen, kulttuurillisen tai sosiaalisen tekijän perusteella;
- i) 'käsittelyllä' toimintoa tai toimintoja, joita kohdistetaan henkilötietoihin tai henkilötietoja sisältäviin tietojoukkoihin joko automaattista tietojenkäsittelyä käyttäen tai muutoin, kuten tietojen keräämistä, tallentamista, järjestämistä, jäsentämistä, säilyttämistä, muokkaamista tai muuttamista, hakua, kyselyä, käyttöä, tietojen luovuttamista siirtämällä, levittämällä tai asettamalla ne muutoin saataville, tietojen yhteensovittamista tai yhdistämistä, rajoittamista, poistamista tai tuhoamista;
- j) 'käsittelyn rajoittamisella' tallennettujen henkilötietojen merkitsemistä tarkoituksena rajoittaa niiden myöhempää käsittelyä;
- k) 'profiloinnilla' mitä tahansa henkilötietojen automaattista käsittelyä, jossa henkilötietoja käyttämällä arvioidaan luonnollisen henkilön tiettyjä henkilökohtaisia ominaisuuksia, erityisesti analysoidaan tai ennakoidaan piirteitä, jotka liittyvät kyseisen luonnollisen henkilön työsuoritukseen, taloudelliseen tilanteeseen, terveyteen, henkilökohtaisiin mieltymyksiin, kiinnostuksen kohteisiin, luotettavuuteen, käyttäytymiseen, sijaintiin tai liikkeisiin;
- l) 'pseudonymisoinnilla' henkilötietojen käsittelemistä siten, että henkilötietoja ei voida enää yhdistää tiettyyn rekisteröityyn käyttämättä lisätietoja, edellyttäen että tällaiset lisätiedot säilytetään erillään ja niihin sovelletaan teknisiä ja organisatorisia toimenpiteitä, joilla varmistetaan, ettei henkilötietojen yhdistämistä tunnistettuun tai tunnistettavissa olevaan luonnolliseen henkilöön tapahdu;
- m) 'rekisterillä' mitä tahansa jäsenneiltyä henkilötietoja sisältävää tietojoukkoa, josta tiedot ovat saatavilla tietyin perustein, oli tietojoukko sitten keskitetty, hajautettu tai toiminnallisin tai maantieteellisin perustein jaettu;
- n) 'rekisterinpitäjällä' Euroopan syyttäjänvirastoa tai muuta toimivaltaista viranomaista, joka yksin tai yhdessä muiden kanssa määrittelee henkilötietojen käsittelyn tarkoitukset ja keinot; jos tällaisen käsittelyn tarkoitukset ja keinot määritellään unionin oikeudessa tai jäsenvaltion lainsäädännössä, rekisterinpitäjä tai tämän nimittämistä koskevat erityiset kriteerit voidaan vahvistaa unionin oikeuden tai jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti;
- o) 'henkilötietojen käsittelijällä' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, viranomaista, virastoa tai muuta elintä, joka käsittelee henkilötietoja rekisterinpitäjän lukuun;

- p) 'vastaanottajalla' luonnollista tai oikeushenkilöä, viranomaista, virastoa tai muuta elintä, jolle luovutetaan henkilötietoja, oli kyseessä kolmas osapuoli tai ei. Muita jäsenvaltioiden viranomaisia kuin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/680⁶ 3 artiklan 7 kohdan a alakohdassa määriteltyjä toimivaltaisia viranomaisia, jotka saavat henkilötietoja tietyn Euroopan syyttäjänviraston tutkimuksen puitteissa, ei kuitenkaan pidetä vastaanottajina; näiden viranomaisten on käsiteltävä kyseisiä tietoja sovellettavia tietosuojasääntöjä noudattaen käsittelyn tarkoitusten mukaisesti;
- q) 'henkilötietojen tietoturvaloukkauksella' tietoturvaloukkausta, jonka seurauksena on siirrettyjen, tallennettujen tai muuten käsiteltyjen henkilötietojen vahingossa tapahtuva tai lainvastainen tuhoaminen, häviäminen, muuttaminen, luvaton luovuttaminen taikka pääsy tietoihin;
- r) 'hallinnollisilla henkilötiedoilla' kaikkia Euroopan syyttäjänviraston käsittelemiä henkilötietoja, operatiivisia henkilötietoja lukuun ottamatta;
- s) 'operatiivisilla henkilötiedoilla' kaikkia henkilötietoja, joita Euroopan syyttäjänvirasto käsittelee 37 artiklassa säädettyjä tarkoituksia varten;
- t) 'geneettisillä tiedoilla' henkilötietoja, jotka koskevat luonnollisen henkilön perittyjä tai hankittuja geneettisiä ominaisuuksia, joista selviää yksilöllistä tietoa kyseisen luonnollisen henkilön fysiologiasta tai terveydentilasta ja jotka on saatu erityisesti kyseisen luonnollisen henkilön biologisesta näytteestä analysoimalla;
- u) 'biometrisillä tiedoilla' luonnollisen henkilön fyysisiin ja fysiologisiin ominaisuuksiin tai käyttäytymiseen liittyvällä teknisellä käsittelyllä saatuja henkilötietoja, kuten kasvokuvia tai sormenjälkitietoja, joiden perusteella kyseinen luonnollinen henkilö voidaan tunnistaa tai kyseisen henkilön tunnistaminen voidaan varmistaa;

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/680, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta toimivaltaisten viranomaisten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä rikosten ennalta estämistä, tutkimista, paljastamista tai rikoksiin liittyviä syytetoimia tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanoa varten sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja neuvoston puitepäättöksen 2008/977/YOS kumoamisesta (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 89).

- v) 'terveystiedoilla' luonnollisen henkilön fyysiseen tai psyykkiseen terveyteen liittyviä henkilötietoja, jotka ilmaisevat hänen terveydentilansa, mukaan lukien tiedot terveyspalvelujen tarjoamisesta;
- w) 'valvontaviranomaisella' jäsenvaltion Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679⁷ 51 artiklan nojalla tai direktiivin (EU) 2016/680 41 artiklan nojalla perustamaa riippumatonta viranomaista;
- x) 'kansainvälisellä järjestöllä' järjestöä ja sen alaisia elimiä, joihin sovelletaan kansainvälistä julkisoikeutta, tai muuta elintä, joka on perustettu kahden tai useamman maan välisellä sopimuksella tai tällaisen sopimuksen perusteella.

⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuoja-asetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

II LUKU

Euroopan syyttäjänviraston perustaminen, tehtävät ja perusperiaatteet

3 artikla

Perustaminen

1. Perustetaan Euroopan syyttäjänvirasto unionin elimenä.
2. Euroopan syyttäjänvirasto on oikeushenkilö.
3. Euroopan syyttäjänvirasto toimii yhteistyössä Eurojustin kanssa ja saa siltä tukea 57 artiklan mukaisesti.

4 artikla

Tehtävät

Euroopan syyttäjänvirasto vastaa unionin taloudellisia etuja vahingoittavien rikosten [joista säädetään direktiivissä 2017/xx/EU ja jotka määritetään tässä asetuksessa] tutkimisesta sekä niiden tekijöiden ja niihin osallisten asettamisesta syytteeseen ja tuomittaviksi. Tätä varten Euroopan syyttäjänvirasto toteuttaa tutkinta- ja syytetoimia ja hoitaa syyttäjän tehtäviä jäsenvaltioiden toimivaltaisissa tuomioistuimissa siihen asti kun asia on lopullisesti ratkaistu.

Toiminnan peruseriaatteen

1. Euroopan syyttäjänvirasto huolehtii siitä, että sen toiminnassa kunnioitetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa vahvistettuja oikeuksia.
2. Euroopan syyttäjänvirastoa sitovat kaikessa sen toiminnassa oikeusvaltion ja suhteellisuuden periaatteen.
3. Euroopan syyttäjänviraston puolesta suoritettuihin tutkinta- ja syytetoimiin sovelletaan tätä asetusta. Kansallista lainsäädäntöä sovelletaan siltä osin kuin tässä asetuksessa ei ole asiaan sovellettavia säännöksiä. Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, asiaan sovelletaan sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, jonka valtuutettu Euroopan syyttäjä käsittelee asiaa 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Jos asiasta on säännöksiä sekä kansallisessa lainsäädännössä että tässä asetuksessa, sovelletaan jälkimmäistä.
4. Euroopan syyttäjänvirasto suorittaa tutkintatoimensa puolueettomasti ja tutkii kaikki merkitykselliset todisteet riippumatta siitä, viittaavatko ne epäillyn syyllisyyteen vai hänen syyttömyyteensä.
5. Euroopan syyttäjänvirasto aloittaa ja suorittaa tutkintansa ilman aiheetonta viivytystä.
6. Toimivaltaisten kansallisten viranomaisten on aktiivisesti avustettava ja tuettava Euroopan syyttäjänvirastoa sen tutkinta- ja syytetoimissa. Kaikkia tämän asetuksen alaisia toimia, käytäntöjä tai menettelyjä ohjaa vilpittömän yhteistyön periaate.

6 artikla

Riippumattomuus ja vastuuvollisuus

1. Euroopan syyttäjänvirasto on riippumaton elin. Euroopan pääsyyttäjä, Euroopan varapääsyyttäjät, Euroopan syyttäjät, valtuutetut Euroopan syyttäjät, hallintojohtaja sekä Euroopan syyttäjänviraston henkilöstö toimivat lainsäädännössä määritellyn koko unionin edun mukaisesti eivätkä tämän asetuksen mukaisia tehtäviään hoitaessaan pyydä eivätkä ota vastaan ohjeita yhdeltäkään Euroopan syyttäjänviraston ulkopuoliselta henkilöltä, jäsenvaltiolta tai unionin toimielimeltä, elimeltä, toimistolta tai virastolta. Jäsenvaltiot ja unionin toimielimet, elimet, toimistot ja virastot kunnioittavat Euroopan syyttäjänviraston riippumattomuutta eivätkä pyri vaikuttamaan siihen, miten se hoitaa tehtäviään.
2. Euroopan syyttäjänvirasto vastaa yleisestä toiminnastaan Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan komissiolle ja esittää vuosikertomuksia 6 a artiklan mukaisesti.

6 a artikla

Kertomukset

1. Euroopan syyttäjänvirasto laatii ja esittää joka vuosi vuosikertomuksen yleisestä toiminnastaan unionin toimielinten virallisilla kielillä ja julkaisee sen. Se toimittaa kertomuksen Euroopan parlamentille, kansallisille parlamenteille, neuvostolle ja komissiolle.
2. Euroopan pääsyyttäjä osallistuu kerran vuodessa Euroopan parlamentin ja neuvoston sekä pyynnöstä kansallisten parlamenttien istuntoon antaakseen selvityksen Euroopan syyttäjänviraston yleisestä toiminnasta sanotun kuitenkin vaikuttamatta Euroopan syyttäjänviraston pidättymistä ja luottamuksellisuutta koskevaan velvollisuuteen yksittäisten tapausten ja henkilötietojen osalta. Jokin varapääsyyttäjistä voi korvata Euroopan pääsyyttäjän kansallisten parlamenttien järjestämissä kuulemisissa.

III LUKU
EUROOPAN SYYTTÄJÄNVIRASTON ASEMA, RAKENNE JA
ORGANISAATIO

1 jakso

EUROOPAN SYYTTÄJÄNVIRASTON ASEMA JA RAKENNE

7 artikla

Euroopan syyttäjänviraston rakenne

1. Euroopan syyttäjänvirasto on jakamaton unionin elin, joka toimii yhtenä ainoana virastona, jolla on hajautettu rakenne.
2. Euroopan syyttäjänvirasto organisoidaan keskustasolla ja hajautetulla tasolla.
3. Keskustaso koostuu kotipaikassa sijaitsevasta keskusvirastosta. Keskusvirasto koostuu kollegiosta, pysyvistä jaostoista, Euroopan pääsyyttäjästä, hänen varapääsyyttäjistään, Euroopan syyttäjistä ja hallintojohtajasta.
4. Hajautettu taso koostuu jäsenvaltioissa toimivista valtuutetuista Euroopan syyttäjistä.
5. Euroopan syyttäjänviraston henkilöstö avustaa keskusvirastoa ja valtuutettuja Euroopan syyttäjiä näiden hoitaessa tämän asetuksen mukaisia tehtäviään.

8 artikla

Kollegio

1. Euroopan syyttäjänviraston kollegiossa on Euroopan pääsyyttäjä ja yksi Euroopan syyttäjä kustakin jäsenvaltiosta. Euroopan pääsyyttäjä toimii kollegion kokousten puheenjohtajana ja vastaa niiden valmistelusta.
2. Kollegio tapaa säännöllisesti ja on vastuussa viraston toiminnan yleisestä valvonnasta. Se tekee päätöksiä strategisista asioista sekä yleisistä kysymyksistä, joihin yksittäiset tapaukset antavat aiheita, erityisesti sen varmistamiseksi, että Euroopan syyttäjänviraston syytetoimet ovat johdonmukaisia, tehokkaita ja yhtenäisiä koko unionissa, sekä muista tässä asetuksessa määritellyistä kysymyksistä. Kollegio ei tee operatiivisia päätöksiä yksittäisissä tapauksissa. Sisäisessä työjärjestyksessä annetaan säännöt menettelyistä, joita noudattaen kollegio hoitaa toiminnan yleistä valvontaa ja tekee päätöksiä strategisista asioista ja yleisistä kysymyksistä tämän artiklan mukaisesti.
3. Euroopan pääsyyttäjän ehdotuksesta ja sisäisen työjärjestyksen mukaisesti kollegio perustaa pysyviä jaostoja.
4. Kollegio hyväksyy Euroopan syyttäjänviraston sisäisen työjärjestyksen 16 artiklan mukaisesti ja määrää kollegion jäsenten sekä Euroopan syyttäjänviraston henkilöstön tehtävien hoitamiseen kuuluvat velvollisuudet.
5. Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, kollegio tekee päätöksensä yksinkertaisella enemmistöllä. Jokaisella kollegion jäsenellä on oikeus panna vireille äänestys asioista, joista kollegio tekee päätöksen. Jokaisella kollegion jäsenellä on yksi ääni. Äänten mennessä tasan asiassa, josta kollegio tekee päätöksen, Euroopan pääsyyttäjän ääni ratkaisee.

Pysyvät jaostot

1. Pysyvän jaoston puheenjohtajana toimii Euroopan pääsyyttäjä tai joku varapääsyyttäjästä tai Euroopan syyttäjä, joka on nimitetty puheenjohtajaksi sisäisen työjärjestyksen mukaisesti. Puheenjohtajan lisäksi pysyvässä jaostossa on kaksi pysyvää jäsentä. Pysyvien jaostojen lukumäärässä ja niiden kokoonpanossa samoin kuin toimivallan jaossa jaostojen välillä on otettava asianmukaisesti huomioon viraston toimintaan liittyvät tarpeet, ja ne on määritettävä sisäisen työjärjestyksen mukaisesti.

Siinä on taattava työtaakan tasapuolinen jakautuminen sattumanvaraista asioiden käsiteltäviksi määräämistä koskevan järjestelmän avulla, ja siinä on erikoistapauksissa määrättävä menettelyistä, jotka mahdollistavat sen, että sattumanvaraisen käsiteltäväksi määräämisen periaatteesta voidaan poiketa Euroopan pääsyyttäjän päätöksellä viraston asianmukaisen toiminnan niin vaatiessa.

2. Pysyvät jaostot seuraavat ja johtavat valtuutettujen Euroopan syyttäjien suorittamia tutkinta- ja syytetoimia tämän artiklan 3, 3 a ja 4 kohdan mukaisesti. Ne varmistavat myös tutkinta- ja syytetoimien koordinoinnin rajat ylittävissä asioissa ja kollegion 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti tekemien päätösten täytäntöönpanon.
3. Pysyvät jaostot tekevät seuraavat päätökset tässä asetuksessa säädettyjen ehtojen ja menettelyjen mukaisesti tarkasteltuaan tarvittaessa asiaa käsittelevän valtuutetun Euroopan syyttäjän esittämää päätösehdotusta:
 - a) asian saattaminen ratkaistavaksi 30 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti;
 - b) asian käsittelyn lopettaminen 33 artiklan 1 kohdan a–f alakohdan mukaisesti;
 - c) yksinkertaisten syytetoimien soveltaminen ja valtuutetun Euroopan syyttäjän ohjeistaminen toteuttamaan toimet asian käsittelyn päättämiseksi lopullisesti 34 artiklan mukaisesti;
 - d) asian siirtäminen kansallisille viranomaisille 28 a artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti;
 - e) tutkinnan aloittaminen uudelleen 33 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

- 3 a. Pysyvät jaostot tekevät tarvittaessa seuraavat päätökset tässä asetuksessa säädettyjen ehtojen ja menettelyjen mukaisesti:
- a) valtuutetun Euroopan syyttäjän ohjeistaminen aloittamaan tutkinta 22 artiklan 1–4 kohdan sääntöjen mukaisesti silloin kun tutkintaa ei ole aloitettu;
 - b) valtuutetun Euroopan syyttäjän ohjeistaminen käyttämään oikeutta ottaa asia käsiteltäväksi 22 a artiklan 5 kohdan mukaisesti silloin kun asiaa ei ole otettu käsiteltäväksi;
 - c) strategisten asioiden tai yleisten kysymysten, joihin yksittäiset tapaukset antavat aiheutta, siirtäminen kollegion käsiteltäviksi 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 - d) asian määrittäminen käsiteltäväksi 22 artiklan 3 kohdan mukaisesti;
 - e) asian käsittelyn siirtäminen jollekulle toiselle 22 artiklan 5 kohdan tai 23 artiklan 3 kohdan mukaisesti;
 - i) hyväksynnän antaminen Euroopan syyttäjän päätökselle suorittaa tutkinta itse 23 artiklan 4 kohdan mukaisesti.
4. Toimivaltainen pysyvä jaosto voi tutkinta- tai syytetoimea valvovan Euroopan syyttäjän välityksellä toimien antaa erityisessä tapauksessa sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti ohjeita asiaa käsittelevälle valtuutetulle Euroopan syyttäjälle aina kun se on tarpeen tutkinta- tai syytetoimen tehokasta toteuttamista varten tai oikeuden toteuttamiseksi taikka Euroopan syyttäjänviraston johdonmukaisen toiminnan varmistamiseksi.
5. Pysyvä jaosto tekee päätökset yksinkertaisella enemmistöllä. Jaosto äänestää jaoston jäsenen pyynnöstä. Kullakin jäsenellä on yksi ääni. Äänten mennessä tasan puheenjohtajan ääni ratkaisee. Päätökset tehdään käsittelyissä jaostojen kokouksissa tarvittaessa asiaa käsittelevän valtuutetun Euroopan syyttäjän esittämän päätösehdotuksen pohjalta.
- Kaiken asiaan liittyvän aineiston on oltava pyydettyäessä toimivaltaisen pysyvän jaoston saatavilla päätösten valmistelua varten.

5 a. Pysyvät jaostot voivat päättää siirtää 3 kohdan a tai b alakohdan mukaisen päätöksentekovaltansa – jälkimmäisessä tapauksessa ainoastaan 33 artiklan 1 kohdan a–e alakohdassa vahvistettujen sääntöjen osalta – 11 artiklan 1 kohdan mukaisesti käsittelyä valvovalle Euroopan syyttäjälle, jos siirtäminen voidaan asianmukaisesti perustella ottaen huomioon rikoksen vakavuus tai yksittäisen asian käsittelyn monimutkaisuus sellaisen rikoksen osalta, joka on aiheuttanut tai todennäköisesti aiheuttaa unionin taloudellisille eduille vahinkoa, jonka määrä on vähemmän kuin 100 000 euroa. Sisäisessä työjärjestyksessä asetetaan suuntaviivat, joiden tarkoituksena on varmistaa sääntöjen johdonmukainen soveltaminen virastossa.

Pysyvä jaosto tiedottaa kaikista päätöksistä, jotka koskevat päätöksentekovallan siirtämistä Euroopan pääsyyttäjälle. Saatuaan tällaisen tiedon Euroopan pääsyyttäjä voi kolmen päivän kuluessa pyytää pysyvää jaostoa tarkistamaan päätöstään, mikäli hän katsoo, että viraston tutkinta- ja syytetoimien johdonmukaisuuden varmistaminen sitä edellyttää. Jos Euroopan pääsyyttäjä on asianomaisen pysyvän jaoston jäsen, jonkun hänen varapääsyyttäjistään on käytettävä oikeutta pyytää mainittua tarkistamista.

Valvova Euroopan syyttäjä ilmoittaa pysyvälle jaostolle asian lopullisesta ratkaisusta sekä kaikki tiedot tai seikat, joiden hän katsoo edellyttävän uutta arviointia siltä osin, voidaanko siirtäminen pitää voimassa, erityisesti 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa olosuhteissa.

Siirto voidaan peruuttaa milloin tahansa pysyvän jaoston jäsenen pyynnöstä, ja asiasta päätetään 5 kohdan mukaisesti. Siirto voidaan peruuttaa, kun valtuutettu Euroopan syyttäjä on korvannut Euroopan syyttäjän 14 artiklan 7 kohdan mukaisesti.

Päätöksentekovallan siirron periaatteen johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi kukin pysyvä jaosto antaa vuosittain kollegiolle selvityksen päätöksentekovallan siirron käytöstä.

5 b. Sisäisessä työjärjestyksessä annetaan pysyville jaostoille oikeus tehdä päätöksiä kirjallisella menettelyllä, josta määrätään yksityiskohtaisesti sisäisessä työjärjestyksessä.

Kaikki 3, 3 a, 4 ja 5 a kohdan mukaisesti tehdyt päätökset ja annetut ohjeet esitetään kirjallisesti ja niistä tulee osa tutkinta-aineistoa.

6. Pysyvien jäsenten lisäksi Euroopan syyttäjä, joka valvoo tutkinta- tai syytetoimea 11 artiklan 1 kohdan mukaisesti, osallistuu pysyvän jaoston käsittelyihin. Euroopan syyttäjällä on äänioikeus, lukuun ottamatta pysyvän jaoston 9 artiklan 5 a kohdan mukaisia päätöksiä päätöksentekovallan siirrosta tai sen peruuttamisesta, 22 artiklan 3–5 kohdan sekä 22 a artiklan 5 kohdan mukaisia päätöksiä asian määräämisestä käsiteltäväksi tai asian käsittelyn siirtämisestä jollekulle toiselle sekä asian saattamisesta ratkaistavaksi (30 artiklan 2 kohta), jos useammalla kuin yhdellä jäsenvaltiolla on asiaa koskeva toimivalta, sekä 26 artiklan 7 kohdassa kuvatuissa tilanteissa.

Pysyvä jaosto voi myös Euroopan syyttäjän tai valtuutetun Euroopan syyttäjän pyynnöstä tai omasta aloitteestaan kutsua muita Euroopan syyttäjiä tai valtuutettuja Euroopan syyttäjiä, joita asia koskee, osallistumaan kokouksiinsa ilman äänioikeutta.

7. Pysyvien jaostojen puheenjohtajat tiedottavat sisäisen työjärjestyksen mukaisesti kollegiolle tämän artiklan nojalla tehdyistä päätöksistä, jotta kollegio voi täyttää tehtävänsä 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

10 artikla

Euroopan pääsyyttäjä ja varapääsyyttäjät

1. Euroopan pääsyyttäjä on Euroopan syyttäjänviraston päällikkö. Euroopan pääsyyttäjä organisoi viraston työtä, johtaa sen toimintaa ja tekee päätöksiä tämän asetuksen ja sisäisen työjärjestyksen mukaisesti.
2. Kaksi varapääsyyttäjää nimitetään avustamaan Euroopan pääsyyttäjää hänen tehtäviensä hoidossa ja toimimaan hänen sijaisenaan, kun hän on poissa tai estynyt hoitamasta tehtäviään.
3. Euroopan pääsyyttäjä edustaa Euroopan syyttäjänvirastoa sen suhteissa unionin ja jäsenvaltioiden toimielimiin ja kolmansiin osapuoliin. Euroopan pääsyyttäjä voi siirtää edustukseen liittyviä tehtäviään jollekin varapääsyyttäjälle tai Euroopan syyttäjälle.

Euroopan syyttäjät

1. Euroopan syyttäjät valvovat pysyvän jaoston puolesta ja kaikkien sen 9 artiklan 3, 3 a ja 4 kohdan nojalla antamien ohjeiden mukaisesti tutkinta- ja syytetoimia, joista kotijäsenvaltioissaan asiaa käsittelevät valtuutetut Euroopan syyttäjät ovat vastuussa. Euroopan syyttäjät esittävät yhteenvetoja asioista, joita he valvovat, ja tarvittaessa ehdotuksia kyseisen jaoston päätöksiksi valtuutettujen Euroopan syyttäjien laatimien päätösluonnosten pohjalta.

Sisäisessä työjärjestyksessä määrätään, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 14 artiklan 7 kohtaa, Euroopan syyttäjien välisestä sijaisuusjärjestelmästä, mikäli valvova Euroopan syyttäjä on tilapäisesti poissa työstä tai on muista syistä kykenemätön hoitamaan Euroopan syyttäjien tehtäviä. Sijaisena toimiva Euroopan syyttäjä voi suorittaa minkä tahansa Euroopan syyttäjän tehtävän lukuun ottamatta mahdollisuutta suorittaa tutkinta 23 artiklan 4 kohdan mukaisesti.
- 1 a. Euroopan syyttäjä voi poikkeuksellisesti pyytää kotijäsenvaltionsa tutkinta- ja syytetoimien määrään liittyvän työtaakan tai häntä itseään koskevan eturistiriidan vuoksi, että valtuutettujen Euroopan syyttäjien hänen kotijäsenvaltiossaan käsittelemien yksittäisten tapausten tutkinta- ja syytetoimien valvonta määrätään muiden Euroopan syyttäjien tehtäväksi, edellyttäen että nämä suostuvat siihen. Euroopan pääsyyttäjä tekee päätöksen Euroopan syyttäjän työtaakkaan perustuvasta pyynnöstä. Jos kyseessä on Euroopan syyttäjää koskeva eturistiriita, Euroopan pääsyyttäjä suostuu pyyntöön aina. Sisäisessä työjärjestyksessä määrätään tätä päätöstä koskevista periaatteista ja sitä seuraavasta menettelystä kyseisten asioiden määräämiseksi käsiteltäväksi. Tämän kohdan mukaisesti valvottuihin tutkinta- ja syytetoimiin ei sovelleta 23 artiklan 4 kohtaa.

2. Valvovat Euroopan syyttäjät voivat sovellettavan kansallisen lainsäädännön ja toimivaltaisen pysyvän jaoston antamien ohjeiden mukaisesti antaa erityisessä tapauksessa ohjeita asiaa käsittelevälle valtuutetulle Euroopan syyttäjälle aina kun se on tarpeen tutkinta- tai syytetoimien tehokasta toteuttamista varten tai oikeuden toteuttamiseksi taikka Euroopan syyttäjänviraston johdonmukaisen toiminnan varmistamiseksi.
- 2 a. Kun jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä säädetään tiettyjen säädösten sisäisestä valvonnasta kansallisessa syyttäjänvirastossa, tällaisten valtuutetun Euroopan syyttäjän tekemien päätösten valvonnan on kuuluttava valvovan Euroopan syyttäjän valvontavaltuuksiin sisäisen työjärjestyksen mukaisesti, sanotun rajoittamatta pysyvän jaoston valvonta- ja seurantavaltuuksia.
3. Euroopan syyttäjät toimivat yhteyshenkilöinä ja tiedonvälityskanavina pysyvien jaostojen ja kotijäsenvaltioissaan toimivien valtuutettujen Euroopan syyttäjien välillä. He seuraavat viraston tehtävien suorittamista omissa jäsenvaltioissaan tiiviissä yhteistyössä valtuutettujen Euroopan syyttäjien kanssa. He varmistavat tämän asetuksen ja sisäisen työjärjestyksen mukaisesti, että kaikki keskusviraston toimittamat merkitykselliset tiedot välitetään valtuutetuille Euroopan syyttäjille ja päinvastoin.

12 artikla

Valtuutetut Euroopan syyttäjät

1. Valtuutetut Euroopan syyttäjät toimivat Euroopan syyttäjänviraston puolesta omissa jäsenvaltioissaan, ja heillä on samat valtuudet kuin kansallisilla syyttäjillä tutkinnan, syytteen esittämisen ja syytteiden ajamisen osalta, minkä lisäksi heille on annettu erityinen toimivalta ja asema, joiden käytössä heidän on noudatettava tämän asetuksen ehtoja.

Valtuutetut Euroopan syyttäjät ovat vastuussa tutkinta- ja syytetoimista, jotka he ovat aloittaneet, jotka on määrätty heille tai jotka he ovat siirtäneet itselleen käyttäen oikeuttaan ottaa asia käsiteltäväkseen. Valtuutetut Euroopan syyttäjät seuraavat asiasta vastaavan pysyvän jaoston ohjausta ja ohjeita sekä valvovan Euroopan syyttäjän ohjeita.

Valtuutetut Euroopan syyttäjät ovat myös vastuussa asian saattamisesta ratkaistavaksi, ja heillä on erityisesti valtuudet kansallisen lainsäädännön mukaisesti esittää syyllisyysväittämiä, osallistua todisteiden hankkimiseen ja turvautua käytettävissä oleviin muutoksenhakukeinoihin.

2. Kussakin jäsenvaltiossa on oltava kaksi tai useampi valtuutettu Euroopan syyttäjä. Euroopan pääsyyttäjä hyväksyy, kuultuaan asianomaisten jäsenvaltioiden viranomaisia ja päästyään niiden kanssa yhteisymmärrykseen, valtuutettujen Euroopan syyttäjien lukumäärän sekä toimivallan toiminnallisen ja alueellisen jaon kunkin jäsenvaltion valtuutettujen Euroopan syyttäjien välillä.
3. Valtuutetut Euroopan syyttäjät voivat hoitaa myös kansallisen syyttäjän tehtäviä siinä määrin kuin se ei estä heitä täyttämästä tämän asetuksen mukaisia velvoitteitaan. Heidän on ilmoitettava tällaisista tehtävistä valvovalle Euroopan syyttäjälle. Siinä tapauksessa, että valtuutettu Euroopan syyttäjä ei jonain ajankohtana kykene hoitamaan tehtäviään valtuutettuna Euroopan syyttäjänä sen vuoksi, että hän hoitaa tällaisia tehtäviä kansallisena syyttäjänä, hän ilmoittaa siitä valvovalle Euroopan syyttäjälle, joka kuulee toimivaltaisia kansallisia syyttäjäviranomaisia voidakseen päättää, olisiko heidän tämän asetuksen nojalla hoitamansa tehtävä asetettava etusijalle. Euroopan syyttäjä voi ehdottaa pysyvälle jaostolle, että asia siirretään toiselle valtuutetulle Euroopan syyttäjälle samassa jäsenvaltiossa tai että hän suorittaa tutkinnan itse 23 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti.

2 JAKSO

EUROOPAN SYYTTÄJÄNVIRASTON JÄSENTEN NIMITTÄMINEN JA EROTTAMINEN

13 artikla

Euroopan pääsyyttäjän nimittäminen ja erottaminen

1. Euroopan parlamentti ja neuvosto nimittävät yhteisellä sopimuksella Euroopan pääsyyttäjän seitsemän vuoden toimikaudeksi, jota ei voida uusia. Neuvosto tekee ratkaisunsa yksinkertaisella enemmistöllä.
2. Euroopan pääsyyttäjä valitaan sellaisten ehdokkaiden joukosta
 - a) jotka ovat jäsenvaltioiden syyttäjälaitoksen tai oikeuslaitoksen aktiivisia jäseniä tai aktiivisia Euroopan syyttäjiä;
 - b) joiden riippumattomuus on kiistaton;
 - c) joilla on korkeimpaan syyttäjän tai tuomarin virkaan nimittämiseksi omassa jäsenvaltiossaan vaadittu pätevyys ja asiaankuuluvaa käytännön kokemusta kansallisista oikeusjärjestelmistä, talousrikostutkinnoista ja kansainvälisestä oikeudellisesta yhteistyöstä rikosasioissa tai jotka ovat toimineet Euroopan syyttäjinä; ja
 - d) joilla on riittävä johtamiskokemus ja pätevyys tehtävään.

3. Valinta tehdään Euroopan unionin virallisessa lehdessä julkaistavan avoimen ehdokashaun perusteella, minkä jälkeen valintalautakunta laatii pätevistä ehdokkaista esivalintaluettelon ja toimittaa sen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Valintalautakunta muodostuu 12 henkilöstä, jotka valitaan Euroopan unionin tuomioistuimen ja tilintarkastustuomioistuimen entisten jäsenten, Eurojustin entisten kansallisten jäsenten, kansallisten korkeimpien oikeuksien jäsenten, korkea-arvoisten syyttäjien ja tunnetusti pätevien lainoppineiden, joista yhtä on ehdottanut Euroopan parlamentti, joukosta. Neuvosto määrittää lautakunnan toimintaa koskevat säännöt ja hyväksyy päätöksen sen jäsenten nimityksistä komission ehdotuksesta.
- 3 a. Jos Euroopan syyttäjä nimitetään Euroopan pääsyyttäjäksi, hänen paikkansa Euroopan syyttäjänä tulee täyttää viipymättä 14 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti.
4. Euroopan unionin tuomioistuin voi Euroopan parlamentin, neuvoston tai komission hakemuksesta erottaa Euroopan pääsyyttäjän, jos se toteaa, että Euroopan pääsyyttäjä ei enää kykene hoitamaan tehtäviään tai että hän on syyllistynyt vakavaan rikkomukseen.
5. Jos Euroopan pääsyyttäjä eroaa, hänet erotetaan tai jos hän luopuu tehtävästään mistä tahansa syystä, tehtävään valitaan viipymättä toinen henkilö 1–3 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

13 a artikla

Euroopan varapääsyyttäjien nimittäminen ja erottaminen

1. Kollegio nimittää kaksi Euroopan syyttäjää Euroopan varapääsyyttäjiksi kolmen vuoden toimikausiksi, jotka voidaan uusida mutta jotka eivät voi ylittää heidän toimikauttaan Euroopan syyttäjinä. Valintaprosessista määrätään sisäisessä työjärjestyksessä. Euroopan varapääsyyttäjät säilyttävät asemansa Euroopan syyttäjinä.
2. Euroopan varapääsyyttäjien tehtävien hoitamisen säännöistä ja ehdoista määrätään sisäisessä työjärjestyksessä. Jos Euroopan syyttäjä ei enää kykene hoitamaan tehtäviään Euroopan varapääsyyttäjänä, kollegio voi sisäisen työjärjestyksen mukaisesti päättää, ettei tämä enää toimi Euroopan varapääsyyttäjänä ja hänet erotetaan virasta.
3. Jos Euroopan varapääsyyttäjä eroaa, hänet erotetaan tai jos hän luopuu tehtävästään varapääsyyttäjänä mistä tahansa syystä, tehtävään valitaan viipymättä toinen henkilö tämän artiklan 1 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti. Hän jatkaa Euroopan syyttäjänä, jollei 14 artiklan säännöistä muuta johdu.

14 artikla

Euroopan syyttäjien nimittäminen ja erottaminen

1. Kukin jäsenvaltio nimeää kolme ehdokasta Euroopan syyttäjän tehtävään sellaisten ehdokkaiden joukosta
 - a) jotka ovat jäsenvaltioiden syyttäjälaitoksen tai oikeuslaitoksen aktiivisia jäseniä;
 - b) joiden riippumattomuus on kiistaton; ja
 - c) joilla on korkeaan syyttäjän tai tuomarin virkaan nimittämiseksi omassa jäsenvaltiossaan vaadittu pätevyys ja asiaankuuluvaa käytännön kokemusta kansallisista oikeusjärjestelmistä, talousrikostutkinnoista ja kansainvälisestä oikeudellisesta yhteistyöstä rikosasioissa.

2. Saatuaan 13 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulta valintalautakunnalta perustellun lausunnon neuvosto valitsee ja nimittää yhden ehdokkaista kyseessä olevan jäsenvaltion Euroopan syyttäjäksi. Jos valintalautakunta toteaa, että jokin ehdokas ei täytä vaatimuksia, joita Euroopan syyttäjän tehtävien hoitaminen edellyttää, sen lausunto sitoo neuvostoa.
3. Neuvosto valitsee ja nimittää yksinkertaisella enemmistöllä Euroopan syyttäjät kuuden vuoden toimikaudeksi, jota ei voida uusia. Neuvosto voi päättää jatkaa toimikautta enintään kolmella vuodella kuuden vuoden toimikauden päättyessä.
4. Kolmasosa Euroopan syyttäjistä vaihtuu joka kolmas vuosi. Neuvosto hyväksyy yksinkertaisella enemmistöllä Euroopan syyttäjien nimittämistä koskevat siirtymäsäännöt ensimmäistä toimikautta varten ja sen aikana.
5. Euroopan unionin tuomioistuin voi Euroopan parlamentin, neuvoston tai komission hakemuksesta erottaa Euroopan syyttäjän, jos se toteaa, että Euroopan syyttäjä ei enää kykene hoitamaan tehtäviään tai että hän on syyllistynyt vakavaan rikkomukseen.
6. Jos Euroopan syyttäjä eroaa, jos hänet erotetaan tai jos hän luopuu tehtävästään mistä tahansa muusta syystä, tehtävään valitaan viipymättä toinen henkilö 1 ja 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti. Jos Euroopan syyttäjä toimii Euroopan varapääsyyttäjänä, hänet erotetaan automaattisesti myös jälkimmäisestä tehtävästään.
7. Kollegio nimeää jokaisen Euroopan syyttäjän nimityksen yhteydessä samasta jäsenvaltiosta olevien valtuutettujen Euroopan syyttäjien joukosta henkilön, joka toimii Euroopan syyttäjän sijaisena tämän ollessa kykenemätön hoitamaan tehtäviään tai jos tämä on jättänyt tehtävänsä 5 ja 6 kohdan mukaisesti.

Jos kollegio toteaa, että on tarvetta sijaiselle, nimetty henkilö toimii väliaikaisena Euroopan syyttäjänä siihen asti kunnes Euroopan syyttäjä korvataan tai hän palaa tehtäväänsä, mutta ei kolmea kuukautta pidempää aikaa. Kollegio voi pyynnöstä jatkaa tätä aikaa tarvittaessa. Väliaikaisen sijaisuuden mekanismit ja toteutustavat määritellään sisäisessä työjärjestyksessä, jonka kautta niitä myös hallinnoidaan.

Valtuutettujen Euroopan syyttäjien nimittäminen ja erottaminen

1. Kollegio nimittää Euroopan pääsyyttäjän ehdotuksesta jäsenvaltioiden nimeämät valtuutetut Euroopan syyttäjät. Kollegio voi hylätä nimetyn henkilön, jos hän ei täytä 2 kohdassa tarkoitettuja kriteerejä. Valtuutetut Euroopan syyttäjät nimitetään viiden vuoden toimikaudeksi, joka voidaan uusida.
2. Valtuutetut Euroopan syyttäjät ovat valtuutetuksi Euroopan syyttäjäksi nimittämisestään lähtien aina erottamiseen asti heidät nimenneiden jäsenvaltioiden syyttäjälaitoksen tai oikeuslaitoksen aktiivisia jäseniä. Heidän riippumattomuutensa on oltava kiistaton, ja heillä on oltava tarvittava pätevyys ja asiaankuuluvaa käytännön kokemusta kansallisista oikeusjärjestelmistään.
3. Kollegio erottaa valtuutetun Euroopan syyttäjän, jos se toteaa, ettei valtuutettu Euroopan syyttäjä enää täytä 2 kohdassa säädettyjä vaatimuksia tai että hän ei enää kykene hoitamaan tehtäviään tai että hän on syyllistynyt vakavaan rikkomukseen.
4. Jos jäsenvaltio päättää erottaa valtuutetuksi Euroopan syyttäjäksi nimitetyn kansallisen syyttäjän tai ryhtyä kurinpitotoimiin häntä vastaan syistä, jotka eivät liity hänen tämän asetuksen mukaisiin velvollisuuksiinsa, sen tulee ilmoittaa asiasta Euroopan pääsyyttäjälle ennen tällaisiin toimiin ryhtymistä. Jäsenvaltio ei saa ilman Euroopan pääsyyttäjän suostumusta erottaa valtuutettua Euroopan syyttäjää tai ryhtyä kurinpitotoimiin häntä vastaan syistä, jotka liittyvät hänen tämän asetuksen mukaisiin velvollisuuksiinsa. Jos Euroopan pääsyyttäjä ei anna suostumustaan, asianomainen jäsenvaltio voi pyytää kollegiota tarkastelemaan asiaa.

5. Jos valtuutettu Euroopan syyttäjä eroaa, jos hänen palveluksiaan ei enää tarvita viraston tehtävien hoitamiseksi, jos hänet erotetaan tai jos hän luopuu tehtävästään mistä tahansa muusta syystä, asianomainen jäsenvaltio ilmoittaa asiasta välittömästi Euroopan pääsyyttäjälle ja nimeää tarvittaessa uudeksi valtuutetuksi Euroopan syyttäjäksi nimitettävän toisen syyttäjän 1 kohdan mukaisesti.

15 a artikla

Hallintojohtajan asema

1. Hallintojohtaja otetaan palvelukseen Euroopan syyttäjänviraston väliaikaisena toimihenkilönä Euroopan unionin muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan a kohdan nojalla.⁸
2. Kollegio nimittää hallintojohtajan niiden hakijoiden joukosta, jotka ovat Euroopan pääsyyttäjän avointa ja läpinäkyvää valintamenettelyä noudattaen Euroopan syyttäjänviraston sisäisen työjärjestyksen mukaisesti ehdottamassa luettelossa. Hallintojohtajan työsopimusta tehtäessä Euroopan syyttäjänvirastoa edustaa Euroopan pääsyyttäjä.
3. Hallintojohtajan toimikausi on neljä vuotta. Toimikauden päättymiseen mennessä kollegio laatii arvion, jossa tarkastellaan hallintojohtajan suoriutumista tehtävistään.
4. Kollegio voi Euroopan pääsyyttäjän ehdotuksesta, jossa otetaan huomioon 3 kohdassa tarkoitettu arvio, jatkaa hallintojohtajan toimikautta kerran enintään neljäksi vuodeksi.

⁸ Asetus N:o 31/ETY, 11/Euratom, Euroopan talousyhteisön ja Euroopan atomienergiajärjestön virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja näiden yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen vahvistamisesta (EYVL 45, 14.6.1962, s. 1385).

5. Hallintojohtaja, jonka toimikautta on jatkettu, ei voi enää jatkettun toimikautensa päättyessä osallistua kyseisen toimen uuteen valintamenettelyyn.
6. Hallintojohtaja vastaa toiminnastaan Euroopan pääsyyttäjälle ja kollegiolle.
7. Hallintojohtaja voidaan erottaa kollegion päätöksellä, jonka se tekee jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä ja sanotun rajoittamatta sovellettavia sääntöjä, jotka koskevat työsopimuksen päättymistä henkilöstösääntöjen ja muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen mukaisesti.

15 b artikla

Hallintojohtajan velvollisuudet

1. Euroopan syyttäjänvirastoa johtaa hallinnollisissa ja varainhoitokysymyksissä hallintojohtaja.
2. Hallintojohtaja hoitaa tehtäviään riippumattomasti, eikä hän saa pyytää eikä ottaa vastaan ohjeita miltään hallitukselta eikä miltään muulta elimeltä, sanotun kuitenkin rajoittamatta kollegion tai Euroopan pääsyyttäjän valtuuksia.
3. Hallintojohtaja on Euroopan syyttäjänviraston laillinen edustaja hallinnollisissa ja varainhoitokysymyksissä. Hallintojohtaja toteuttaa Euroopan syyttäjänviraston talousarvion.

4. Hallintojohtaja vastaa Euroopan syyttäjänvirastolle uskottujen hallinnollisten tehtävien täytäntöönpanosta ja erityisesti seuraavista:
- a) Euroopan syyttäjänviraston päivittäisen toiminnan hallinnointi ja henkilöstöhallinto;
 - b) Euroopan pääsyyttäjän tai kollegion tekemien päätösten täytäntöönpano;
 - c) vuotuista ja monivuotista ohjelma-asiakirjaa koskevan ehdotuksen laatiminen ja sen esittäminen Euroopan pääsyyttäjälle sen hyväksymiseksi;
 - d) vuotuisen ja monivuotisen ohjelma-asiakirjan täytäntöönpano ja siitä raportointi kollegiolle;
 - e) Euroopan syyttäjänviraston toimintaa koskevan vuosikertomuksen hallinnollisten ja varainhoitoa koskevien osien laatiminen;
 - f) toimintasuunnitelman laatiminen sisäisen tai ulkoisen tarkastuksen raporttien, arviointien ja tutkimusten sekä Euroopan tietosuojavaltuutetun ja OLAFin tutkimusten päätelmien perusteella ja raportointi niille ja kollegiolle kahdesti vuodessa;
 - g) Euroopan syyttäjänviraston petostentorjuntastrategian valmistelu ja sen esittäminen kollegion hyväksyttäväksi;
 - h) Euroopan syyttäjänvirastoon sovellettavien varainhoitosääntöjen luonnosehdotuksen valmistelu ja sen toimittaminen Euroopan pääsyyttäjälle;
 - i) Euroopan syyttäjänviraston tuloja ja menoja koskevan ennakkoarvion luonnosehdotuksen laatiminen ja sen toimittaminen Euroopan pääsyyttäjälle;
 - j) tarvittavan hallinnollisen tuen antaminen Euroopan syyttäjänviraston operatiivisen toiminnan helpottamiseksi;
 - k) Euroopan pääsyyttäjän ja varapääsyyttäjien tukeminen näiden tehtävien suorittamisessa.

Euroopan syyttäjänviraston alustavat hallinnolliset järjestelyt

1. Komissio vastaa sen omaan talousarvioon osoitettujen alustavien talousarviomäärärahojen perusteella Euroopan syyttäjänviraston perustamisesta ja alkuvaiheen hallinnollisesta toiminnasta siihen asti, kunnes virastolla on valmiudet oman talousarvionsa toteuttamiseen. Tätä varten komissio voi
 - a) neuvostoa kuultuaan nimetä komission virkamiehen toimimaan väliaikaisena hallintojohtajana ja hoitamaan hallintojohtajalle kuuluvia tehtäviä, joihin sisältyvät myös henkilöstösäännöissä ja Euroopan unionin muuta henkilöstöä koskevissa palvelussuhteen ehdoissa nimittävälle viranomaiselle siirretyt valtuudet Euroopan syyttäjänviraston hallinto henkilöstön osalta niiden työpaikkojen suhteen, jotka on täytettävä ennen kuin hallintojohtaja aloittaa tehtäviensä hoitamisen 15 a artiklan mukaisesti;
 - b) tarjota Euroopan syyttäjänvirastolle apua erityisesti lähettämällä virastoon pienen määrän komission virkamiehiä, joita tarvitaan viraston hallinnollisten toimintojen hoitamiseen väliaikaisen hallintojohtajan vastuulla.
2. Väliaikainen hallintojohtaja voi antaa luvan maksujen suorittamiseen Euroopan syyttäjänviraston talousarviomäärärahoista ja tehdä sopimuksia, myös henkilöstöä koskevia sopimuksia.
3. Kun kollegio ryhtyy hoitamaan tehtäviään 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti, väliaikainen hallintojohtaja hoitaa tehtäviään 15 a artiklan 6 kohdan mukaisesti. Väliaikainen hallintojohtaja lakkaa hoitamasta tehtävää, kun kollegion 15 a artiklan mukaisesti nimittämä hallintojohtaja ryhtyy hoitamaan tehtäviään.
4. Siihen saakka, kunnes kollegio ryhtyy hoitamaan tehtäviään 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti, komissio hoitaa tämän artiklan mukaisia tehtäviään kuullen asiantuntijaryhmää, joka koostuu Euroopan syyttäjänviraston perustamiseen osallistuvien jäsenvaltioiden edustajista.

3 JAKSO

SISÄINEN TYÖJÄRJESTYS

16 artikla

Euroopan syyttäjänviraston sisäinen työjärjestys

1. Euroopan syyttäjänviraston työn organisoinnista määrätään viraston sisäisessä työjärjestyksessä.
2. Euroopan pääsyyttäjä laatii ehdotuksen Euroopan syyttäjänviraston sisäiseksi työjärjestykseksi, ja kollegio hyväksyy sen kahden kolmasosan enemmistöllä viipymättä viraston perustamisen jälkeen.
3. Kuka tahansa Euroopan syyttäjä voi ehdottaa muutoksia sisäiseen työjärjestykseen, ja kollegio hyväksyy ne kahden kolmasosan enemmistöllä.

III A LUKU

EUROOPAN SYYTTÄJÄNVIRASTON TOIMIVALTA JA TOIMIVALLAN KÄYTTÖ

1 JAKSO

EUROOPAN SYYTTÄJÄNVIRASTON TOIMIVALTA

17 artikla

Euroopan syyttäjänviraston asiallinen toimivalta

1. Euroopan syyttäjänvirasto on toimivaltainen niiden unionin taloudellisia etuja vahingoittavien rikosten osalta, joista säädetään direktiivissä 2017/xx/EU, sellaisena kuin se on pantu täytäntöön kansallisessa lainsäädännössä, riippumatta siitä, olisiko sama rikollinen toiminta luokiteltavissa kansallisessa lainsäädännössä toisentyypiseksi rikokseksi.
- 1 a. Euroopan syyttäjänvirasto on toimivaltainen myös niissä rikoksissa, jotka liittyvät rikollisjärjestön toimintaan osallistumiseen, sellaisena kuin se on määritelty puitepäätöksessä 2008/841/YOS ja pantu täytäntöön kansallisessa lainsäädännössä, jos kyseinen rikollisjärjestö keskittyy rikollisessa toiminnassaan minkä tahansa 1 kohdassa tarkoitetun rikoksen tekemiseen.

2. Euroopan syyttäjänvirasto on toimivaltainen myös kaikkien muiden rikosten osalta, jotka liittyvät erottamattomasti sellaiseen rikolliseen toimintaan, joka kuuluu tämän artiklan 1 kohdan soveltamisalaan. Toimivaltaa näissä rikoksissa voidaan käyttää ainoastaan 20 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
3. Missään tapauksessa Euroopan syyttäjänvirasto ei ole toimivaltainen kansallisia välittömiä veroja koskevien rikosten osalta eikä tämä asetus vaikuta jäsenvaltioiden verohallinnon rakenteeseen tai toimintaan.

18 artikla

Euroopan syyttäjänviraston alueellinen ja henkilöitä koskeva toimivalta

Euroopan syyttäjänvirasto on toimivaltainen 17 artiklassa tarkoitettujen rikosten osalta, jos

- a) rikokset tehtiin kokonaan tai osittain yhden tai useamman jäsenvaltion alueella; tai
- b) rikoksen tekijä on jäsenvaltion kansalainen, edellyttäen, että jäsenvaltio on toimivaltainen tällaisten rikosten osalta, kun ne on tehty sen alueen ulkopuolella; tai
- c) rikokset tehtiin kyseisten a alakohdassa tarkoitettujen alueiden ulkopuolella ja niiden tekijä on henkilö, johon rikoksen tekohetkellä sovellettiin Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavia henkilöstösääntöjä tai unionin muuta henkilöstöä koskevia palvelussuhteen ehtoja, edellyttäen, että jäsenvaltio on toimivaltainen tällaisten rikosten osalta, kun ne on tehty sen alueen ulkopuolella.

2 JAKSO

EUROOPAN SYYTTÄJÄNVIRASTON TOIMIVALLAN KÄYTTÖ

19 artikla

Tietojen ilmoittaminen, rekisteröinti ja todentaminen

1. Unionin toimielinten, elinten, toimistojen ja virastojen sekä jäsenvaltioiden sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava ilman aiheetonta viivytystä Euroopan syyttäjänvirastolle kaikesta rikollisesta toiminnasta, jonka osalta ne voisivat käyttää toimivaltaansa 17 artiklan, 20 artiklan 2 kohdan ja 20 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
- 1 a. Jos jäsenvaltion oikeus- tai lainvalvontaviranomainen aloittaa sellaista rikosta koskevan tutkinnan, jonka suhteen Euroopan syyttäjänvirasto voisi käyttää toimivaltaansa 17 artiklan, 20 artiklan 2 kohdan ja 20 artiklan 3 kohdan mukaisesti tai jos koska tahansa tutkinnan aloittamisen jälkeen jäsenvaltion toimivaltainen oikeus- tai lainvalvontaviranomainen katsoo, että tutkinta koskee rikosta, tämän viranomaisen on ilmoitettava tästä ilman aiheetonta viivytystä Euroopan syyttäjänvirastolle, jotta viimeksi mainittu voi päättää, käyttääkö se oikeuttaan ottaa asia käsiteltäväkseen 22 a artiklan mukaisesti.
- 1 b. Ilmoituksen on sisällettävä vähintäänkin tosiseikkojen kuvaus, mukaan lukien arvio aiheutuneesta tai todennäköisesti aiheutuvasta vahingosta, mahdollinen oikeudellinen luokittelu sekä kaikki saatavilla olevat tiedot mahdollisista uhreista, epäillyistä henkilöistä ja mahdollisista muista asianosaisista.
- 1 c. Euroopan syyttäjänvirastolle on myös ilmoitettava tämän artiklan 1 ja 1 a kohdan mukaisesti tapauksissa, joissa ei ole mahdollista arvioida, täyttyvätkö 20 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetyt perusteet, tai joissa on arvioitava 20 artiklan 3 kohdan aa alakohdassa tarkoitettua erottamattomasti liittyvän rikoksen välineellistä luonnetta.

2. Euroopan syyttäjänvirasto rekisteröi ja todentaa sille toimitetut tiedot sisäisen työjärjestyksensä mukaisesti. Todentamisen tarkoituksena on arvioida 1 ja 1 a kohdan mukaisesti toimitettujen tietojen pohjalta, onko perusteita aloittaa tutkinta tai käyttää oikeutta ottaa asia käsiteltäväksi.
3. Jos Euroopan syyttäjänvirasto päättää todentamisen jälkeen, että tutkinnan aloittamiselle 22 artiklan mukaisesti tai asian käsiteltäväksi ottamista koskevan oikeuden käyttämiselle 22 a artiklan mukaisesti ei ole perusteita, se kirjaa perustelut asianhallintajärjestelmään.

Euroopan syyttäjänvirasto tiedottaa asiasta rikollisesta toiminnasta 1 tai 1 a kohdan mukaisesti ilmoittaneelle viranomaiselle ja rikoksen uhreille sekä, jos kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään, muille rikollisesta toiminnasta ilmoittaneille henkilöille.
4. Jos Euroopan syyttäjänviraston tietoon tulee, että on mahdollisesti tehty rikos, joka ei kuulu Euroopan syyttäjänviraston toimivaltaan, se ilmoittaa asiasta toimivaltaisille kansallisille viranomaisille ilman aiheetonta viivytystä ja toimittaa niille kaikki merkitykselliset todisteet.
5. Euroopan syyttäjänvirasto voi pyytää unionin toimielimiltä, elimiltä, toimistoilta ja virastoilta sekä jäsenvaltioiden viranomaisilta lisätietoja. Pyydetty tiedot voivat koskea myös rikkomisia, jotka ovat vahingoittaneet unionin taloudellisia etuja mutta jotka eivät kuulu 20 artiklan 2 kohdan mukaiseen Euroopan syyttäjänviraston toimivaltaan, jos on tärkeää yhdistää kyseiset rikkomiset rikolliseen toimintaan, jonka osalta Euroopan syyttäjänvirasto on käyttänyt toimivaltaansa. Tällaisia tietoja voidaan pyytää myös, jotta kollegio voisi 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti antaa yleisiä ohjeita siitä, miten tulkita velvollisuutta ilmoittaa Euroopan syyttäjänvirastolle 20 artiklan 2 kohdan soveltamisalaan kuuluvista asioista.

Euroopan syyttäjänviraston toimivallan käyttö

1. Euroopan syyttäjänvirasto käyttää toimivaltaansa joko aloittamalla tutkinnan 22 artiklan mukaisesti tai päättämällä 22 a artiklan mukaisesti käyttää oikeuttaan ottaa asia käsiteltäväkseen. Jos Euroopan syyttäjänvirasto päättää käyttää toimivaltaansa, toimivaltaiset kansalliset viranomaiset eivät saa käyttää omaa toimivaltaansa saman rikollisen toiminnan osalta.
2. Jos 17 artiklan soveltamisalaan kuuluva rikos on aiheuttanut tai todennäköisesti aiheuttaa unionin taloudellisille eduille vahinkoa alle 10 000 euron arvosta, Euroopan syyttäjänvirasto voi käyttää toimivaltaansa ainoastaan, jos
 - a) tapauksella on sellaisia unionin tason vaikutuksia, jotka edellyttävät Euroopan syyttäjänviraston suorittamaa tutkintaa; tai
 - b) Euroopan unionin virkamiesten tai muun henkilöstön tai toimielinten jäsenten voidaan epäillä syyllistyneen kyseiseen rikokseen.Euroopan syyttäjänvirasto kuulee tarvittaessa toimivaltaisia kansallisia viranomaisia tai unionin elimiä määrittääkseen, täytyvätkö a ja b alakohdassa säädetyt perusteet.
3. Euroopan syyttäjänvirasto pidättyy käyttämästä toimivaltaansa 17 artiklan soveltamisalaan kuuluvien rikoksien osalta ja kuultuaan toimivaltaisia kansallisia viranomaisia siirtää asian ilman aiheetonta viivytystä toimivaltaisille kansallisille viranomaisille 28 a artiklan mukaisesti, jos
 - a) kansallisessa lainsäädännössä säädetty enimmäisseuraamus 17 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvasta rikoksesta on lievempi kuin 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua erottamattomasti liittyvästä rikoksesta säädetty enimmäisseuraamus; tai
 - aa) kansallisessa lainsäädännössä säädetty enimmäisseuraamus 17 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvasta rikoksesta vastaa 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua erottamattomasti liittyvästä rikoksesta säädettyä enimmäisseuraamusta, paitsi jos jälkimmäinen rikos on ollut välineellinen 17 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvan rikoksen tekemiseksi; tai

- b) on syytä olettaa, että 17 artiklassa tarkoitettusta rikoksesta unionin taloudellisille eduille aiheutunut tai todennäköisesti aiheutuva vahinko ei ole suurempi kuin toiselle uhrille aiheutunut tai todennäköisesti aiheutuva vahinko.

Tämän kohdan b alakohtaa ei sovelleta direktiivin 2017/xx/EU, sellaisena kuin se on pantu täytäntöön kansallisessa lainsäädännössä, 3 artiklan a ja d alakohdassa tarkoitettuihin rikoksiin.

- 3 a. Euroopan syyttäjänvirasto voi toimivaltaisten kansallisten syyttäviviranomaisten suostumuksella käyttää toimivaltaansa myös tapauksissa, jotka muutoin jäisivät sen toimivallan ulkopuolelle 3 kohdan a alakohdan soveltamisen takia.
4. Euroopan syyttäjänvirasto ilmoittaa toimivaltaisille kansallisille viranomaisille ilman aiheetonta viivytystä päätöksestään käyttää toimivaltaansa tai pidättäytyä käyttämästä toimivaltaansa.
5. Jos Euroopan syyttäjänvirasto ja kansalliset syyttäviviranomaiset ovat eri mieltä siitä, kuuluuko rikollinen toiminta 17 artiklan 1 a kohdan, 17 artiklan 2 kohdan, 20 artiklan 2 kohdan tai 20 artiklan 3 kohdan soveltamisalaan, ne kansalliset viranomaiset, jotka ovat toimivaltaisia päättämään syytetoimia koskevan toimivallan jakamisesta kansallisella tasolla, päättävät kenellä on toimivalta tutkia tapaus. Jäsenvaltioiden on määritettävä kansallinen viranomainen, joka päättää toimivallan jakamisesta.

IV LUKU

TUTKINTAA, TUTKINTA- JA SYYTETOIMIA SEKÄ SYYTETOIMILLE VAIHTOEHTOISIA TOIMENPITEITÄ KOSKEVAT MENETTELYSÄÄNNÖT

1 JAKSO

TUTKINTAA KOSKEVAT SÄÄNNÖT

22 artikla

Tutkinnan aloittaminen ja toimivallan jako Euroopan syyttäjänvirastossa

1. Jos sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti on perusteltua syytä olettaa, että Euroopan syyttäjänviraston toimivaltaan kuuluva rikos on tekeillä tai tehty, siinä jäsenvaltiossa, jolla on kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti toimivalta rikoksessa, olevan valtuutetun Euroopan syyttäjän on, rajoittamatta 20 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädettyjen sääntöjen soveltamista, aloitettava tutkinta ja ilmoitettava tästä asianhallintajärjestelmässä.
2. Jos Euroopan syyttäjänvirasto päättää 19 artiklan 2 kohdan mukaisen todentamisen jälkeen aloittaa tutkinnan, se ilmoittaa asiasta ilman aiheetonta viivytystä viranomaiselle, joka ilmoitti rikollisesta toiminnasta 19 artiklan 1 tai 1 a kohdan mukaisesti.
3. Jos valtuutettu Euroopan syyttäjä ei ole aloittanut tutkintaa, pysyvä jaosto, jolle asia on määrätty, ohjeistaa 1 kohdassa säädetyin edellytyksin valtuutettua Euroopan syyttäjää aloittamaan tutkinnan.

4. Asian vireille panemisesta ja käsittelystä vastaa pääsääntöisesti valtuutettu Euroopan syyttäjä siinä jäsenvaltiossa, johon rikollinen toiminta on keskittynyt tai, jos on tehty useita viraston toimivaltaan kuuluvia toisiinsa liittyviä rikoksia, siinä jäsenvaltiossa, jossa suurin osa rikoksista on tehty. Jonkin toisen asiassa toimivaltaisen jäsenvaltion valtuutettu Euroopan syyttäjä voi aloittaa tutkinnan tai saada toimivaltaiselta pysyvältä jaostolta ohjeistuksen aloittaa tutkinta ainoastaan, jos poikkeaminen edellisessä virkkeessä esitetystä periaatteesta on asianmukaisesti perusteltua ottaen huomioon seuraavat tärkeysjärjestyksessä ilmoitetut perusteet:
- a) epäillyn tai syytetyn vakinainen asuinpaikka;
 - b) epäillyn tai syytetyn kansalaisuus;
 - c) paikka, jossa pääasiallinen taloudellinen vahinko on tapahtunut.
5. Siihen asti kun tehdään 30 artiklan mukainen päätös syytteen nostamisesta, toimivaltainen pysyvä jaosto voi tapauksessa, jossa useampi kuin yksi jäsenvaltio on asiassa toimivaltainen ja asianomaisia Euroopan syyttäjiä ja/tai valtuutettuja Euroopan syyttäjiä on kuultu, päättää
- a) siirtää asian käsittelyn jonkin toisen jäsenvaltion valtuutetulle Euroopan syyttäjälle;
 - b) yhdistää tai jakaa asioita ja valita kutakin asiaa käsittelevän valtuutetun Euroopan syyttäjän;
- jos tällaiset päätökset ovat yleisen oikeudellisen edun ja 4 kohdan mukaisten, asiaa käsittelevän valtuutetun Euroopan syyttäjän valintaa koskevien perusteiden mukaisia.
6. Aina kun pysyvä jaosto tekee päätöksen asian käsittelyn siirtämisestä, yhdistämisestä tai jakamisesta, se ottaa asianmukaisesti huomioon tutkinnan senhetkisen tilanteen.
7. Euroopan syyttäjänvirasto ilmoittaa toimivaltaisille kansallisille viranomaisille ilman aiheetonta viivytystä kaikista tutkinnan aloittamista koskevista päätöksistä.

Oikeus ottaa asia käsiteltäväksi

1. Saatuaan 19 artiklan 1 a kohdan mukaisesti kaikki merkitykselliset tiedot, Euroopan syyttäjänvirasto päättää, käyttääkö se oikeuttaan ottaa asia käsiteltäväkseen, mahdollisimman pian ja viimeistään viiden päivän kuluttua siitä, kun se on saanut tiedot kansallisilta viranomaisilta, ja se ilmoittaa tästä päätöksestä kansallisille viranomaisille. Euroopan pääsyyttäjä voi erityistapauksessa tehdä perustellun päätöksen kyseisen määräajan jatkamisesta enintään viidellä päivällä, ja hän ilmoittaa asiasta kansallisille viranomaisille.
- 1 a. Kansallisten viranomaisten on näissä aikarajoissa pidätyttävä tekemästä kansallisen lainsäädännön nojalla päätöksiä, jotka voivat estää Euroopan syyttäjänvirastoa käyttämästä oikeuttaan ottaa asia käsiteltäväkseen.
Kansallisten viranomaisten on toteutettava kaikki kansallisen lainsäädännön mukaiset kiireelliset toimenpiteet, jotka ovat tarpeen tehokkaiden tutkinta- ja syytetoimien varmistamiseksi.
2. Jos Euroopan syyttäjänvirasto saa muutoin kuin 19 artiklan 1 a kohdassa tarkoitettujen tietojen kautta tietoonsa, että jonkin jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat jo käynnistäneet tutkinnan rikoksesta, jonka osalta se voisi olla toimivaltainen, se ilmoittaa asiasta viipymättä kyseisille viranomaisille. Saatuaan 19 artiklan 1 a kohdan mukaisesti asianmukaisen ilmoituksen Euroopan syyttäjänvirasto päättää, käyttääkö se oikeuttaan ottaa asia käsiteltäväkseen. Päätös on tehtävä tämän artiklan 1 kohdassa asetetussa määräajassa.
3. Euroopan syyttäjänvirasto kuulee tarvittaessa asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia ennen kuin se päättää, käyttääkö se oikeuttaan ottaa asia käsiteltäväkseen.
4. Jos Euroopan syyttäjänvirasto käyttää oikeuttaan ottaa asia käsiteltäväkseen, jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on siirrettävä asian käsittely Euroopan syyttäjänvirastolle ja pidätyttävä suorittamasta uusia tutkintatoimia saman rikoksen osalta.

5. Tässä artiklassa säädettyä oikeutta ottaa asia käsiteltäväksi voi käyttää valtuutettu Euroopan syyttäjä mistä tahansa jäsenvaltiosta, jonka toimivaltaiset viranomaiset ovat käynnistäneet tutkinnan 17 ja 18 artiklan soveltamisalaan kuuluvasta rikoksesta. Jos valtuutettu Euroopan syyttäjä, joka on saanut tiedot 19 artiklan 1 a kohdan mukaisesti, päättää olla käyttämättä oikeutta ottaa asia käsiteltäväkseen, hänen on ilmoitettava asiasta jäsenvaltionsa Euroopan syyttäjän välityksellä toimivaltaiselle pysyvälle jaostolle, jotta pysyvä jaosto voisi tehdä 9 artiklan 3 a kohdan mukaisen päätöksen.

6. Jos Euroopan syyttäjänvirasto on pidättynyt käyttämästä toimivaltaansa, se ilmoittaa asiasta ilman aiheetonta viivytystä toimivaltaisille kansallisille viranomaisille. Toimivaltaisten kansallisten viranomaisten on milloin tahansa menettelyn aikana ilmoitettava virastolle uusista tosiseikoista, jotka voisivat antaa sille syitä harkita uudelleen aiempaa päätöstään.

Euroopan syyttäjänvirasto voi tällaisia tietoja saatuaan käyttää oikeuttaan ottaa asia käsiteltäväkseen, edellyttäen, että kansallista tutkintaa ei ole vielä saatettu päätökseen ja että tuomioistuimelle ei ole toimitettu syytekirjelmää. Päätös on tehtävä 1 kohdassa asetetussa määräajassa.

7. Jos collegio, ottaen huomioon rikoksen vakavuuden tai yksittäisen asian käsittelyn monimutkaisuuden sellaisissa rikoksissa, jotka ovat aiheuttaneet tai todennäköisesti aiheuttavat unionin taloudellisille eduille vahinkoa, jonka määrä on vähemmän kuin 100 000 euroa, katsoo, että asian tutkiminen tai syytteen nostaminen unionin tasolla ei ole tarpeen, se antaa 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti yleisiä ohjeita, joiden avulla valtuutetut Euroopan syyttäjät voivat päättää riippumattomasti ja ilman aiheetonta viivytystä olla ottamatta asiaa käsiteltäväkseen.

Ohjeissa on täsmennettävä riittävän yksityiskohtaisesti olosuhteet, joihin niitä sovelletaan, vahvistamalla selkeät perusteet, joissa otetaan huomioon rikoksen luonne, tilanteen kiireellisyys ja toimivaltaisten kansallisten viranomaisten sitoutuminen toteuttamaan kaikki tarpeelliset toimenpiteet, jotta unionin taloudellisille eduille aiheutunut vahinko korvataan täysin.

8. Ohjeiden johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi on valtuutetun Euroopan syyttäjän ilmoitettava toimivaltaiselle pysyväälle jaostolle kaikista 7 kohdan mukaisesti tehdyistä päätöksistä ja jokaisen pysyvän jaoston raportoitava vuosittain kollegiolle ohjeiden soveltamisesta.

23 artikla

Tutkinnan toteuttaminen

1. Asiaa käsittelevä valtuutettu Euroopan syyttäjä voi tämän asetuksen ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti joko toteuttaa itse tutkintatoimia ja muita toimenpiteitä tai antaa sellaisia oman jäsenvaltionsa toimivaltaisten viranomaisten tehtäväksi. Nämä viranomaiset varmistavat kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti, että kaikkia ohjeita noudatetaan, ja toteuttavat niiden tehtäväksi annetut toimenpiteet. Asiaa käsittelevä valtuutettu Euroopan syyttäjä tiedottaa asianhallintajärjestelmän kautta toimivaltaiselle Euroopan syyttäjälle ja pysyväälle jaostolle kaikesta asian käsittelyssä tapahtuneesta merkittävästä edistymisestä sisäisessä työjärjestyksessään määriteltyjen sääntöjen mukaisesti.
2. Toimivaltaiset kansalliset viranomaiset toteuttavat Euroopan syyttäjänviraston tutkinnan kaikissa vaiheissa kiireellisiä toimenpiteitä, jotka ovat kansallisen lainsäädännön mukaisia ja tarpeellisia tutkinnan tehokkuuden varmistamiseksi siinäkin tapauksessa, ettei niitä tehdä asiaa käsittelevän valtuutetun Euroopan syyttäjän määräyksestä. Kansalliset viranomaiset tiedottavat ilman aiheetonta viivytystä asiaa käsittelevälle valtuutetulle Euroopan syyttäjälle toteutetuista kiireellisistä toimenpiteistä.
3. Toimivaltainen pysyvä jaosto voi valvovan Euroopan syyttäjän ehdotuksesta päättää asian siirtämisestä toiselle valtuutetulle Euroopan syyttäjälle samassa jäsenvaltiossa silloin, kun asiaa käsittelevä valtuutettu Euroopan syyttäjä
 - a) ei voi suorittaa tutkinta- tai syytetoimea; tai
 - b) ei kykene noudattamaan toimivaltaisen pysyvän jaoksen tai Euroopan syyttäjän ohjeita.

4. Poikkeustapauksissa, ja saatuaan toimivaltaisen pysyvän jaoston hyväksynnän valvova Euroopan syyttäjä voi tehdä perustellun päätöksen tutkinnan suorittamisesta itse joko toteuttamalla tutkintatoimet ja muut toimenpiteet itse tai antamalla ne oman jäsenvaltionsa toimivaltaisten viranomaisten tehtäväksi, jos se on välttämätöntä tutkinnan tai syytteenpanon tehokkuuden kannalta yhden tai useamman seuraavan syyn perusteella:
- a) rikoksen vakavuus, erityisesti jos sillä on mahdollisia vaikutuksia unionin tasolla;
 - b) tutkinta koskee Euroopan unionin virkamiehiä tai muuta henkilöstöä tai toimielinten jäseniä;
 - c) jos 3 kohdassa säädetty siirtämismekanismi ei toimi.

Tällaisissa poikkeuksellisissa olosuhteissa jäsenvaltiot varmistavat, että Euroopan syyttäjällä on oikeus määrätä tai pyytää tutkintatoimia ja muita toimenpiteitä ja että hänellä on kaikki valtuudet, vastuu ja velvollisuudet, joita valtuutetulla Euroopan syyttäjällä on tämän asetuksen ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

Asiaa käsitteleville toimivaltaisille kansallisille viranomaisille ja valtuutetuille Euroopan syyttäjille tiedotetaan ilman aiheetonta viivytystä tämän kohdan mukaisesti tehdystä päätöksestä.

24 artikla

Erioikeuksien ja vapauksien pidättäminen

1. Jos Euroopan syyttäjänviraston tutkinta koskee henkilöitä, joihin sovelletaan erioikeuksia tai vapauksia kansallisen lainsäädännön nojalla, ja tällainen erioikeus tai vapaus on esteenä tietyn tutkintatoimen toteuttamiselle, Euroopan pääsyyttäjä tekee perustellun kirjallisen pyynnön tämän erioikeuden tai vapauden pidättämisestä asianomaisessa kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen menettelyjen mukaisesti.
2. Jos Euroopan syyttäjänviraston tutkinta koskee henkilöitä, joihin sovelletaan erioikeuksia tai vapauksia unionin oikeuden, erityisesti Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan nojalla, ja tällainen erioikeus tai vapaus on esteenä tietyn tutkintatoimen toteuttamiselle, Euroopan pääsyyttäjä tekee perustellun kirjallisen pyynnön tämän erioikeuden tai vapauden pidättämisestä asianomaisessa unionin oikeudessa säädettyjen menettelyjen mukaisesti.

2 JAKSO

TUTKINTATOIMIA JA MUITA TOIMENPITEITÄ KOSKEVAT SÄÄNNÖT

25 artikla

Tutkintatoimet ja muut toimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava ainakin niissä tapauksissa, joissa tutkinnan kohteena olevan rikoksen enimmäisrangaistuksena on vähintään neljä vuotta vankeutta, että valtuutetuilla Euroopan syyttäjillä on oikeus määrätä tai pyytää toteuttamaan seuraavia tutkintatoimia:
 - a) toimitiloissa, maa-alueella tai kulkuneuvossa tehtävä etsintä, kotietsintä, henkilöntarkastus taikka mihin tahansa henkilökohtaiseen omaisuuteen tai tietokonejärjestelmään kohdistuva etsintä, ja tarvittavien turvaamistoimenpiteiden toteuttaminen, jotta niiden eheys voidaan säilyttää tai todistusaineiston tuhoutuminen tai turmeltuminen estää;
 - b) minkä tahansa merkityksellisen esineen tai asiakirjan haltuunotto joko alkuperäisessä muodossaan tai muussa määrämuodossa;
 - c) sellaisen tallennetun sähköisen datan saaminen käyttöön, joka on salattuna tai salaamattomana, joko alkuperäisessä muodossaan tai muussa määrämuodossa, mukaan lukien pankkitilitiedot ja liikennetiedot, lukuun ottamatta kansallisen lainsäädännön mukaisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/58/EY⁹ 15 artiklan 1 kohdan toisen virkkeen nojalla erityisesti säilytettyjä tietoja;
 - d) sellaisen rikoksentekovälineen tai rikoksen tuottaman hyödyn, mukaan lukien omaisuuden, jäädyttäminen, jonka osalta on odotettavissa, että asiaa käsittelevä tuomioistuin tuomitsee sen menetetyksi, ja jos on syytä uskoa, että sen omistaja, haltija tai hallussapitäjä pyrkii tekemään menetetyksi tuomitsemisen vaikutuksen tyhjäksi;
 - e) epäillyn tai syytetyn kaikilla käyttämillään sähköisillä viestintäyhteyksillä vastaanottaman ja lähettämän sähköisen viestinnän sieppaaminen;
 - f) esineen jäljitys ja seuranta teknisin keinoin, mukaan lukien tavaroiden valvotut läpilaskut.

⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/58/EY, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2002, henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla (EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37).

- 1 a. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille tutkintatoimille voidaan asettaa ehtoja sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jos ehdot liittyvät nimenomaisesti tiettyihin henkilö- tai ammattiryhmiin, joita sitoo lakisääteinen salassapitovelvollisuus, tämän kuitenkin vaikuttamatta 24 artiklan soveltamiseen.
- 1 b. Tämän artiklan 1 kohdan c, e ja f alakohdassa tarkoitetuille tutkintatoimille voidaan asettaa sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä säädettyjä lisäehtoja sekä rajoituksia. Jäsenvaltiot voivat erityisesti rajoittaa tämän artiklan 1 kohdan e ja f alakohdan soveltamisen tiettyihin vakaviin rikoksiin. Jäsenvaltion, joka aikoo käyttää rajoitusta, on ilmoitettava Euroopan syyttäjänvirastolle asianmukainen luettelo tietyistä vakavista rikoksista 73 artiklan mukaisesti.
2. Valtuutetuilla Euroopan syyttäjillä on 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden lisäksi oltava oikeus pyytää tai määrätä toteuttamaan jäsenvaltiossaan mikä tahansa muu toimenpide, joka on vastaavissa kansallisissa asioissa syyttäjien käytettävissä kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
3. Valtuutetut Euroopan syyttäjät saavat määrätä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamisesta, jos on riittävät syyt uskoa, että kyseinen erityistoimenpide voisi tarjota tutkinnan kannalta hyödyllisiä tietoja tai todisteita, ja jos samaan tavoitteeseen pääsemiseksi ei ole käytettävissä yksityisyyteen vähemmän puuttuvia toimenpiteitä. Toimenpiteiden toteuttamista koskevia menettelyjä ja yksityiskohtia säännellään sovellettavalla kansallisella lainsäädännöllä.

Rajat ylittävä tutkinta

1. Valtuutettujen Euroopan syyttäjien on toimittava tiiviissä yhteistyössä avustaen ja kuullen säännöllisesti toisiaan rajat ylittävissä tapauksissa. Jos toimenpiteeseen on ryhdyttävä muussa jäsenvaltiossa kuin asiaa käsittelevän valtuutetun Euroopan syyttäjän jäsenvaltiossa, asiaa käsittelevän valtuutetun Euroopan syyttäjän on päätettävä tarvittavan toimenpiteen hyväksymisestä ja annettava se sen jäsenvaltion valtuutetun Euroopan syyttäjän tehtäväksi, jossa toimenpide on toteutettava.
2. Asiaa käsittelevä valtuutettu Euroopan syyttäjä voi määrätä mitä tahansa toimenpiteitä, jotka ovat hänen käytettävissään 25 artiklan mukaisesti. Kyseisten toimenpiteiden perustelemista ja hyväksymistä säännellään asiaa käsittelevän valtuutetun Euroopan syyttäjän jäsenvaltion lainsäädännöllä. Jos asiaa käsittelevä valtuutettu Euroopan syyttäjä antaa tutkintatoimen tehtäväksi yhdelle tai useammalle toisen jäsenvaltion valtuutetulle Euroopan syyttäjälle, hänen on ilmoitettava asiasta samanaikaisesti valvovalle Euroopan syyttäjälle.
3. Jos avustavan valtuutetun Euroopan syyttäjän jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti toimenpiteelle tarvitaan tuomioistuimen lupa, tuon jäsenvaltion valtuutetun Euroopan syyttäjän on hankittava kyseinen lupa mainitun jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti.

Jos tuomioistuimen lupa tehtäväksi annetulle toimenpiteelle evätään, asiaa käsittelevä valtuutettu Euroopan syyttäjä peruuttaa tehtäväksiannon.

Jos avustavan valtuutetun Euroopan syyttäjän jäsenvaltion lainsäädäntö ei kuitenkaan edellytä kyseistä tuomioistuimen antamaa lupaa, mutta asiaa käsittelevän valtuutetun Euroopan syyttäjän jäsenvaltion lainsäädäntö vaatii sitä, viimeksi mainitun valtuutetun Euroopan syyttäjän on hankittava lupa ja toimitettava se tehtäväksiannon yhteydessä.
4. Avustavan valtuutetun Euroopan syyttäjän on ryhdyttävä toteuttamaan tehtäväksi annettua toimenpidettä tai ohjeistettava toimivaltaista kansallista viranomaista toteuttamaan se.

5. Jos avustava valtuutettu Euroopan syyttäjä katsoo, että
- a) tehtäväksiänto on puutteellinen tai siinä on ilmeinen merkittävä virhe,
 - b) toimenpiteeseen ei perusteltujen ja objektiivisten syiden vuoksi voida ryhtyä tehtäväksiäntossa asetetussa määräajassa,
 - c) vaihtoehtoisella, mutta yksityisyyteen vähemmän puuttuvalla toimenpiteellä saavutettaisiin samat tulokset kuin tehtäväksi annettulla toimenpiteellä, tai
 - d) tehtäväksi annettua toimenpidettä ei ole olemassa tai se ei ole hänen jäsenvaltionsa lainsäädännön mukaisesti käytettävissä vastaavassa kansallisessa tapauksessa,
- hänen on ilmoitettava asiasta valvovalle Euroopan syyttäjälle ja kuultava asiaa käsittelevää valtuutettua Euroopan syyttäjää asian ratkaisemiseksi kahdenvälisesti.
- 5 a. Jos tehtäväksi annettua toimenpidettä ei ole olemassa puhtaasti kansallisessa tilanteessa, mutta se olisi käytettävissä rajat ylittävässä tilanteessa, johon sovelletaan vastavuoroista tunnustamista tai rajat ylittävää yhteistyötä koskevia oikeudellisia välineitä, kyseiset valtuutetut Euroopan syyttäjät voivat yhteisymmärryksessä kyseisten valvovien Euroopan syyttäjien kanssa käyttää kyseisiä välineitä.
6. Jos valtuutetut Euroopan syyttäjät eivät pysty ratkaisemaan asiaa seitsemän työpäivän kuluessa ja tehtäväksiänto säilytetään, asia on siirrettävä toimivaltaisen pysyvän jaoston käsiteltäväksi. Sama pätee, jos tehtäväksi annettuun toimenpiteeseen ei ryhdytä tehtäväksiäntossa asetetussa määräajassa tai kohtuullisessa ajassa.
7. Toimivaltaisen pysyvän jaoston on siltä osin kuin se on tarpeen kuultava asiaa käsitteleviä valtuutettuja Euroopan syyttäjiä ja sen jälkeen päätettävä sovellettavan kansallisen lainsäädännön sekä tämän asetuksen mukaisesti ilman aiheutonta viivytystä, ryhtyykö avustava valtuutettu Euroopan syyttäjä toteuttamaan tarvittavaa tehtäväksi annettua toimenpidettä tai korvaavaa toimenpidettä, ja mihin mennessä, sekä ilmoitettava tästä päätöksestä kyseisille valtuutetuille Euroopan syyttäjille toimivaltaisen Euroopan syyttäjän välityksellä.

27 artikla

Tehtäväksi annettujen toimenpiteiden toteuttaminen

Tehtäväksi annetut toimenpiteet toteutetaan tämän asetuksen ja avustavan valtuutetun Euroopan syyttäjän jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti. Asiaa käsittelevän valtuutetun Euroopan syyttäjän nimenomaisesti ilmoittamia muodollisuuksia ja menettelyjä on noudatettava, elleivät kyseiset muodollisuudet ja menettelyt ole avustavan valtuutetun Euroopan syyttäjän jäsenvaltion lainsäädännön perusperiaatteiden vastaisia.

28 artikla

Tutkintavankeus ja luovuttaminen rajan yli

1. Asiaa käsittelevä valtuutettu Euroopan syyttäjä voi määrätä tai pyytää määräämään epäillyn tai syytetyn pidättämisestä tai tutkintavankeuteen määräämisestä vastaaviin kansallisiin tapauksiin sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
2. Jos on tarpeen pidättää ja luovuttaa henkilö, joka ei ole asiaa käsittelevän valtuutetun Euroopan syyttäjän sijaintijäsenvaltiossa, kyseinen syyttäjä antaa eurooppalaisen pidätysmääräyksen tai pyytää kyseisen jäsenvaltion toimivaltaista viranomaista antamaan eurooppalaisen pidätysmääräyksen neuvoston puitepäättöksen 2002/584/YOS¹⁰ mukaisesti.

¹⁰ Neuvoston puitepäättös 2002/584/YOS, tehty 13 päivänä kesäkuuta 2002, eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä (EYVL L 190, 18.7.2002, s. 1).

3 JAKSO

SYYTETOIMIA KOSKEVAT SÄÄNNÖT

28 a artikla

Asian käsittelyn siirtäminen kansallisille viranomaisille

1. Jos Euroopan syyttäjänviraston tutkinnasta ilmenee, että tutkinnan kohteena olevat tosiasiat eivät ole rangaistavia tekoja, jotka 17 ja 18 artiklan mukaisesti kuuluisivat sen toimivaltaan, toimivaltainen pysyvä jaosto päättää, että asia siirretään ilman aiheetonta viivytystä toimivaltaisille kansallisille viranomaisille.
2. Jos Euroopan syyttäjänviraston tutkinnasta ilmenee, että sen toimivallan harjoittamista koskevat 20 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaiset erityisedellytykset eivät enää täyty, toimivaltainen pysyvä jaosto päättää asian siirtämisestä toimivaltaisille kansallisille viranomaisille ilman aiheetonta viivytystä ja ennen syytetoimien aloittamista kansallisissa tuomioistuimissa.
- 2 a. Jos kollegio, ottaen huomioon rikoksen vakavuuden tai yksittäisen asian käsittelyn monimutkaisuuden sellaisissa rikoksissa, jotka ovat aiheuttaneet tai todennäköisesti aiheuttavat unionin taloudellisille eduille vahinkoa, jonka määrä on vähemmän kuin 100 000 euroa, katsoo, että asian tutkiminen tai syytteen nostaminen unionin tasolla ei ole tarpeen mutta se olisi tutkinnan tai syytteen nostamisen tehokkuuden kannalta suotavaa, se antaa 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti yleisiä ohjeita, joiden nojalla pysyvät jaostot voivat siirtää asian toimivaltaisille kansallisille viranomaisille.

Tällaisten ohjeiden perusteella pysyvät jaostot voivat myös siirtää asian toimivaltaisille kansallisille viranomaisille, jos Euroopan syyttäjänvirasto käyttää toimivaltaansa direktiivin 2017/xx/EU 3 artiklan a alakohdassa tarkoitettujen rikosten osalta ja jos unionin taloudellisille eduille aiheutunut tai todennäköisesti aiheutuva vahinko ei ole suurempi kuin toiselle uhrille aiheutunut tai todennäköisesti aiheutuva vahinko.

Ohjeiden johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi kukin pysyvä jaosto antaa vuosittain kollegiolle selvityksen ohjeiden soveltamisesta.

Tällaisiin siirtoihin on sisällyttävä myös kaikki 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut erottamattomasti liittyvät rikokset, jotka kuuluvat Euroopan syyttäjänviraston toimivaltaan.

- 2 b. Pysyvä jaosto tiedottaa Euroopan pääsyyttäjälle kaikista päätöksistä, jotka koskevat asian siirtämistä kansallisille viranomaisille 2 a kohdan perusteella. Saatuaan tällaisen tiedon Euroopan pääsyyttäjä voi kolmen päivän kuluessa pyytää pysyvää jaostoa tarkistamaan päätöstään, mikäli hän katsoo, että viraston siirtämiskäytännön johdonmukaisuuden varmistaminen sitä edellyttää. Jos Euroopan pääsyyttäjä on asianomaisen pysyvän jaoston jäsen, jonkun hänen varapääsyyttäjistään on käytettävä oikeutta pyytää mainittua tarkistamista.
- 2 c. Jos toimivaltaiset kansalliset viranomaiset eivät suostu viimeistään 30 päivän kuluessa käsittelemään asiaa 2 ja 2 a kohdan mukaisesti, Euroopan syyttäjänvirasto pysyy toimivaltaisena nostamaan syytteen tai lopettamaan asian käsittelyn tämän asetuksen sääntöjen mukaisesti.
3. Jos Euroopan syyttäjänvirasto harkitsee 33 artiklan 3 kohdan mukaisesti asian käsittelyn lopettamista, ja kansallisen viranomaisen niin edellyttäessä, pysyvä jaosto siirtää asian käsittelyn viipymättä kyseiselle viranomaiselle.
4. Jos tämän artiklan 1, 2 tai 2 a kohdan taikka 20 artiklan 3 kohdan mukaisen siirron jälkeen kansallinen viranomainen päättää aloittaa tutkinnan, Euroopan syyttäjänvirasto siirtää asian sille, pidättyä toteuttamasta muita tutkinta- tai syytetoimia ja päättää asian käsittelyn.
5. Jos asia siirretään tämän artiklan 1, 2 tai 2 a kohdan taikka 20 artiklan 3 kohdan mukaisesti, Euroopan syyttäjänvirasto ilmoittaa siirrosta asiaankuuluville unionin toimielimille, elimille ja virastoille sekä, mikäli kansallinen lainsäädäntö niin edellyttää, asiaankuuluville epäillyille tai syytetyille sekä rikoksen uhreille.

29 artikla

Tutkinnan päättäminen

1. Kun asiaa käsittelevä valtuutettu Euroopan syyttäjä katsoo, että tutkinta on saatettu päätökseen, hän toimittaa valvovalle Euroopan syyttäjälle kertomuksen, jossa on yhteenveto asiasta sekä ehdotus päätökseksi siitä, tulisiko asiassa nostaa syyte kansallisessa tuomioistuimessa vai harkita asian siirtämistä, sen käsittelyn lopettamista tai yksinkertaistettuja syytetoimia 28 a, 33 tai 34 artiklan mukaisesti. Valvova Euroopan syyttäjä toimittaa kyseiset asiakirjat toimivaltaiselle pysyvälle jaostolle yhdessä oman arvionsa kanssa, jos pitää sitä tarpeellisenä. Kun pysyvä jaosto tekee asiasta 9 artiklan 3 kohdan mukaisesti valtuutetun Euroopan syyttäjän esityksen mukaisen päätöksen, tämä jatkaa asian käsittelyä sen mukaisesti.
2. Jos pysyvä jaosto saamiensa kertomusten perusteella päättää olla tekemättä valtuutetun Euroopan syyttäjän esityksen mukaista päätöstä, se tarkastelee tarvittaessa itse asiaa uudelleen ennen lopullisen päätöksen tekemistä tai lisäohjeiden antamista valtuutetulle Euroopan syyttäjälle.
3. Valtuutetun Euroopan syyttäjän kertomuksen on myös tapauksen mukaan annettava riittävät perusteet sille, että asia saatetaan ratkaistavaksi joko johonkin hänen sijaintijäsenvaltionsa tuomioistuimeen tai 22 artiklan 4 kohdan mukaisesti toisen, asiassa toimivaltaisen jäsenvaltion tuomioistuimeen.

30 artikla

Syyttäminen kansallisessa tuomioistuimessa

1. Kun valtuutettu Euroopan syyttäjä lähettää päätösehdotuksen asian saattamisesta ratkaistavaksi, pysyvän jaoston on 29 artiklassa säädettyjen menettelyjen mukaisesti päätettävä ehdotuksesta 21 päivän kuluessa. Pysyvä jaosto ei voi päättää asian käsittelyn lopettamisesta, mikäli päätösehdotuksessa ehdotetaan asian saattamista ratkaistavaksi.

- 1 a. Mikäli pysyvä jaosto ei tee päätöstä 21 päivän kuluessa, valtuutetun Euroopan syyttäjän ehdottama päätös katsotaan hyväksytyksi.
2. Kun useampi kuin yksi jäsenvaltio on asiassa toimivaltainen, pysyvän jaoston on periaatteessa päätettävä asian saattamisesta sitä käsittelevän valtuutetun Euroopan syyttäjän jäsenvaltion käsiteltäväksi syytteeseenpanoa varten. Pysyvä jaosto voi 29 artiklan 1 kohdan mukaisesti toimitetun kertomuksen pohjalta päättää, että asia saatetaan käsiteltäväksi syytteeseenpanoa varten eri jäsenvaltiossa, jos tähän on riittävästi perusteltuja syitä, ottaen huomioon 22 artiklan 4 ja 5 kohdassa esitetyt perusteet, ja ohjeistaa kyseisen jäsenvaltion valtuutetun Euroopan syyttäjän tämän mukaisesti.
3. Ennen päättämistä asian saattamisesta ratkaistavaksi toimivaltainen pysyvä jaosto voi asiaa käsittelevän valtuutetun Euroopan syyttäjän ehdotuksesta päättää, että se yhdistää useita asioita, joissa eri valtuutetut Euroopan syyttäjät ovat suorittaneet samaa henkilöä tai samoja henkilöitä koskevia tutkintatoimia, saattaakseen kyseiset asiat yhden sellaisen jäsenvaltion tuomioistuimen käsiteltäväksi, joka oman lainsäädäntönsä nojalla on kaikissa asianomaisissa asioissa toimivaltainen.
4. Kun päätös syytteeseenpanojäsenvaltiosta on tehty, kyseisen jäsenvaltion toimivaltainen kansallinen tuomioistuin valitaan kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
5. Mikäli takaisinperinnän, hallinnollisten jatkotoimien tai seurannan kannalta on tarpeen, keskusvirasto antaa syytteeseenpanopäätöksen tiedoksi toimivaltaisille kansallisille viranomaisille, asiaan osallisille henkilöille sekä asianomaisille unionin toimielimille, elimille ja virastoille.

6. Kun syyttäjien on tuomioistuimen antaman tuomion jälkeen päätettävä muutoksenhausta, valtuutetun Euroopan syyttäjän on toimitettava toimivaltaiselle pysyväälle jaostolle kertomus, johon sisältyy päätösehdotus, ja odotettava jaoston ohjeita. Jos näin ei voida toimia kansallisessa lainsäädännössä säädetyn määräajan puitteissa, valtuutettu Euroopan syyttäjä saa hakea muutosta ilman pysyvän jaoston ennakko-ohjeita ja hänen on viipymättä toimitettava kertomus pysyväälle jaostolle. Tämän jälkeen pysyvä jaosto ohjeistaa valtuutettua Euroopan syyttäjää joko pitämään muutoksenhaun voimassa tai perumaan sen. Samaa menettelyä sovelletaan, jos asiaa käsittelevä valtuutettu Euroopan syyttäjä haluaisi asian oikeuskäsittelyn aikana ja sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti omaksua kannan, joka johtaisi asian käsittelyn lopettamiseen.

31 artikla

Todisteet

1. Euroopan syyttäjänviraston syyttäjien tai vastaajan tuomioistuimelle esittämien todisteiden hyväksymisestä ei saa kieltäytyä pelkästään sillä perusteella, että todisteet on kerätty toisessa jäsenvaltiossa tai toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti.
2. Tämä asetus ei vaikuta asiaa käsittelevän tuomioistuimen valtuuksiin arvioida vastaajan tai Euroopan syyttäjänviraston syyttäjien esittämiä todisteita.

32 artikla

Menetetyksi tuomitun omaisuuden arvon siirto

Jos toimivaltainen kansallinen tuomioistuin on kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen vaatimusten ja menettelyjen mukaisesti, mukaan lukien kansallinen lainsäädäntö, jolla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/42/EU¹¹ saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, tehnyt lainvoimaisen päätöksen Euroopan syyttäjänviraston toimivallan piiriin kuuluvalla rikoksella saadun omaisuuden tai hyödyn menetetyksi tuomitsemisesta, kyseisen omaisuuden tai hyödyn osalta toimitaan sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Tämä säännös ei saa vaikuttaa kielteisesti unionin tai muiden rikoksen uhrien oikeuksiin saada korvauksia heille aiheutuneesta vahingosta.

¹¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/42/EU, annettu 3 päivänä huhtikuuta 2014, rikosentekovälineiden ja rikoshyödyn jäädyttämisestä ja menetetyksi tuomitsemisesta Euroopan unionissa (EUVL L 127, 29.4.2014, s. 39).

4 JAKSO

SYYTETOIMILLE VAIHTOEHTOISIA TOIMENPITEITÄ KOSKEVAT SÄÄNNÖT

33 artikla

Asian käsittelyn lopettaminen

1. Pysyvä jaosto päättää asiaa käsittelevän valtuutetun Euroopan syyttäjän 29 artiklan 1 kohdan mukaisesti toimittaman kertomuksen perusteella asian käsittelyn lopettamisesta, jos syytetoimet ovat käyneet mahdottomiksi, asiaa käsittelevän valtuutetun Euroopan syyttäjän jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti jollakin seuraavista perusteista:
 - a) epäillyn tai syytetyn kuolema tai epäillyn tai syytetyn oikeushenkilön selvitystila;
 - aa) epäillyn tai syytetyn syyntakeettomuus;
 - b) epäilylle tai syytetylle myönnetty armahdus;
 - c) epäilylle tai syytetylle myönnetty syytesuoja, ellei sitä ole poistettu;
 - d) kansallinen syyteoikeuden vanhentumisaika on kulunut umpeen;
 - e) henkilön asia on samojen tekojen osalta jo ratkaistu lainvoimaisesti;
 - f) asiaa koskeva näyttö ei riitä.
2. Edellä olevan 1 kohdan mukainen päätös ei saa estää tulevaa tutkintaa, joka perustuu uusiin tosiasioihin, jotka eivät olleet Euroopan syyttäjänviraston tiedossa päätöstä tehtäessä vaan jotka ovat tulleet tunnetuiksi jälkeempään. Toimivaltainen pysyvä jaosto tekee päätöksen tutkinnan uudelleen käynnistämisestä tällaisten uusien tosiasioiden perusteella.
3. Kun Euroopan syyttäjänvirasto on toimivaltainen 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti, se voi lopettaa asian käsittelyn vasta kuultuaan 20 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja jäsenvaltion kansallisia viranomaisia.

Tarvittaessa pysyvä jaosto siirtää asian toimivaltaisille kansallisille viranomaisille 28 a artiklan 3–5 kohdan mukaisesti. Samoin menetellään, jos Euroopan syyttäjänvirasto käyttää toimivaltaansa direktiivin 2017/xx/EU 3 artiklan a alakohdassa tarkoitettujen rikosten osalta ja jos unionin taloudellisille eduille aiheutunut tai todennäköisesti aiheutuva vahinko ei ole suurempi kuin toiselle uhrille aiheutunut tai todennäköisesti aiheutuva vahinko.

4. Kun asian käsittely on lopetettu, Euroopan syyttäjänvirasto ilmoittaa käsittelyn lopettamisesta virallisesti toimivaltaisille kansallisille viranomaisille sekä, mikäli kansallinen lainsäädäntö niin edellyttää, asiaankuuluville unionin toimielimille, elimille ja virastoille samoin kuin epäillyille tai syytetyille sekä rikoksen uhreille. Asiat, joiden käsittely on lopetettu, voidaan myös siirtää OLAFin tai toimivaltaisten kansallisten hallinto- tai oikeusviranomaisten käsiteltäviksi takaisinperintää tai muita hallinnollisia jatkotoimia varten.

5 JAKSO

YKSINKERTAISTETTUJA MENETTELYJÄ KOSKEVAT SÄÄNNÖT

34 artikla

Yksinkertaistetut syytetoimet

1. Jos sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä säädetään yksinkertaistetuista syytetoimista asian lopullista ratkaisemista varten epäillyn kanssa sovittujen ehtojen pohjalta, asiaa käsittelevä valtuutettu Euroopan syyttäjä voi ehdottaa 9 artiklan 3 kohdan ja 29 artiklan 1 kohdan mukaisesti toimivaltaiselle pysyvälle jaostolle tällaisen menettelyn soveltamista kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen ehtojen mukaisesti.

Jos Euroopan syyttäjänvirasto käyttää toimivaltaansa direktiivin 2017/xx/EU 3 artiklan a alakohdassa tarkoitettujen rikosten osalta ja jos unionin taloudellisille eduille aiheutunut tai todennäköisesti aiheutuva vahinko ei ole suurempi kuin toiselle uhrille aiheutunut tai todennäköisesti aiheutuva vahinko, asiaa käsittelevä valtuutettu Euroopan syyttäjä kuulee kansallisia syyttäjäviranomaisia ennen kuin ehdottaa yksinkertaistetun syytemenettelyn soveltamista.

2. Pysyvä jaosto tekee päätöksensä asiaa käsittelevän valtuutetun Euroopan syyttäjän ehdotuksesta ottaen huomioon seuraavat perustelut:
- a) rikoksen vakavuus ottaen erityisesti huomioon unionin taloudellisille eduille aiheutunut vahinko;

- b) rikoksesta epäillyn halukkuus korjata laittoman toiminnasta aiheutunut vahinko;
- c) menettelyn käytössä noudatettaisiin tässä asetuksessa säädettyjä Euroopan syyttäjänviraston yleistavoitteita ja perusperiaatteita.

Kollegio antaa näiden perustelujen soveltamisesta 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti suuntaviivat.

- 3. Jos pysyvä jaosto hyväksyy ehdotuksen, asiaa käsittelevä valtuutettu Euroopan syyttäjä soveltaa yksinkertaistettuja syytetoimia kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen ehtojen mukaisesti ja rekisteröi asian asianhallintajärjestelmään. Kun yksinkertaistetut syytetoimet on saatettu päätökseen epäillyn kanssa sovittujen ehtojen mukaisesti, pysyvä jaosto pyytää valtuutettua Euroopan syyttäjää toteuttamaan toimet asian käsittelyn päättämiseksi lopullisesti.

V LUKU

MENETTELYTAKEET

35 artikla

Epäiltyjen ja syytettyjen oikeuksien laajuus

1. Euroopan syyttäjänvirasto noudattaa toiminnassaan kaikilta osin Euroopan unionin perusoikeuskirjaan kirjattuja epäiltyjen ja syytettyjen oikeuksia, mukaan lukien oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin ja oikeus puolustukseen.
2. Kaikilla Euroopan syyttäjänviraston rikosoikeudellisissa menettelyissä epäillyillä ja syytetyillä henkilöillä on vähintään unionin oikeuden, mukaan luettuina rikosoikeudenkäyntimenettelyissä epäiltyjen tai syytettyjen oikeuksista annetut direktiivit, sellaisina kuin ne on pantu täytäntöön kansallisessa lainsäädännössä, mukaiset prosessuaaliset oikeudet, kuten
 - (a) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/64/EU¹² mukainen oikeus tulkkaukseen ja käännöksiin,
 - b) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/13/EU¹³ mukainen tiedonsaantioikeus ja oikeus tutustua asiaan liittyvään aineistoon,
 - c) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/48/EU¹⁴ mukainen oikeus asianajajaan ja oikeus ottaa yhteyttä kolmanteen henkilöön ja ilmoittaa hänelle pidätyksestään,

¹² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/64/EU, annettu 20 päivänä lokakuuta 2010, oikeudesta tulkkaukseen ja käännöksiin rikosoikeudellisissa menettelyissä (EUVL L 280, 26.10.2010, s. 1).

¹³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/13/EU, annettu 22 päivänä toukokuuta 2012, tiedonsaantioikeudesta rikosoikeudellisissa menettelyissä (EUVL L 142, 1.6.2012, s. 1).

¹⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/48/EU, annettu 22 päivänä lokakuuta 2013, oikeudesta käyttää avustajaa rikosoikeudellisissa menettelyissä ja eurooppalaista pidätysmääräystä koskevista menettelyistä sekä oikeudesta saada tieto vapaudenmenetyksestä ilmoitetuksi kolmannelle osapuolelle ja pitää vapaudenmenetyksen aikana yhteyttä kolmansiin henkilöihin ja konsuliviranomaisiin (EUVL L 294, 6.11.2013, s. 1).

- d) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2016/343/EU¹⁵ mukainen oikeus vaieta ja oikeus tulla pidetyksi syyttömänä,
 - e) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 201x/xx/EU¹⁶ mukainen oikeus oikeusapuun.
3. Epäillyillä ja syytetyillä sekä muilla Euroopan syyttäjänviraston menettelyissä osallisina olevilla henkilöillä on kaikki heille sovellettavan kansallisen lainsäädännön nojalla kuuluvat prosessuaaliset oikeudet, mukaan lukien mahdollisuus esittää todisteita, vaatia asiantuntijoiden nimeämistä tai asiantuntijan suorittamaa tarkastusta ja todistajien kuulemistä sekä vaatia, että Euroopan syyttäjänvirasto toteuttaa tällaiset toimet puolustuksen puolesta, sanotun vaikuttamatta tässä luvussa säädettyihin oikeuksiin.

¹⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2016/343/EU, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2016, eräiden syyttömyysolettamaan liittyvien näkökohtien ja läsnäoloa oikeudenkäynnissä koskevan oikeuden lujittamisesta rikosoikeudellisissa menettelyissä (EUVL L 65, 11.3.2016, s. 1).

¹⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2016/.../EU ensivaiheen oikeusavusta rikoksesta epäillyille tai syytetyille kansalaisille sekä henkilöille, joista on annettu eurooppalainen pidätysmääräys (EUVL ...).

Laillisuusvalvonta

1. Toimivaltaisten kansallisten tuomioistuinten on valvottava kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen vaatimusten ja menettelyjen mukaisesti Euroopan syyttäjänviraston prosessuaalisia toimia, joilla on tarkoitus tuottaa kolmansia osapuolia koskevia oikeusvaikutuksia. Sama pätee tapauksiin, joissa Euroopan syyttäjänvirasto on laiminlyönyt velvoitteensa hyväksyä prosessuaalisia toimia, joilla on tarkoitus tuottaa kolmansia osapuolia koskevia oikeusvaikutuksia ja joita sillä on ollut lakisääteinen velvollisuus hyväksyä tämän asetuksen mukaisesti.
2. Euroopan unionin tuomioistuimella on SEUT 267 artiklan nojalla toimivalta antaa ennakkoratkaisu:
 - a) Euroopan syyttäjänviraston prosessuaalisen toimen pätevydestä, jos tällainen kysymys pätevydestä tulee esille jäsenvaltion tuomioistuimessa suoraan unionin oikeuden pohjalta;
 - b) unionin oikeuden, mukaan lukien tämän asetuksen, säännösten tulkinnasta tai pätevydestä;
 - c) tämän asetuksen 17 ja 20 artiklan tulkinnasta, joka liittyy Euroopan syyttäjänviraston ja toimivaltaisten kansallisten viranomaisten mahdolliseen toimivaltaristiriitaan.
3. Edellä olevasta 1 kohdasta poiketen Euroopan syyttäjänviraston päätöksiä asian käsittelyn lopettamisesta, siltä osin kuin ne riitautetaan suoraan unionin oikeuden perusteella, valvoo Euroopan unionin tuomioistuin SEUT 263 artiklan neljännen kohdan mukaisesti.
4. Euroopan unionin tuomioistuimella on SEUT 268 artiklan mukaisesti toimivalta ratkaista Euroopan syyttäjänviraston aiheuttaman vahingon korvausta koskevat riidat.

5. Euroopan unionin tuomioistuimella on SEUT 272 artiklan mukaisesti toimivalta kiistoissa, jotka koskevat Euroopan syyttäjänviraston tekemissä sopimuksissa olevia välityslausekkeita.
6. Euroopan unionin tuomioistuimella on SEUT 270 artiklan mukaisesti toimivalta ratkaista riidat, jotka koskevat henkilöstöön liittyviä asioita.
7. Euroopan unionin tuomioistuimella on toimivalta erottaa Euroopan pääsyyttäjä tämän asetuksen 13 artiklan 4 kohdan mukaisesti ja Euroopan syyttäjät tämän asetuksen 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti.
8. Tämä artikla ei vaikuta sellaisten Euroopan syyttäjänviraston päätösten laillisuuden valvontaan Euroopan unionin tuomioistuimessa SEUT 263 artiklan neljännen kohdan mukaisesti, jotka vaikuttavat rekisteröidyn VI luvun mukaisiin oikeuksiin, eikä sellaisten viraston päätösten valvontaan, jotka eivät ole prosessuaalisia toimia, kuten viraston päätökset yleisön oikeudesta tutustua asiakirjoihin tai tämän asetuksen 15 artiklan 3 kohdan nojalla annetut päätökset valtuutettujen Euroopan syyttäjien erottamisesta tai muut hallinnolliset päätökset.

V a LUKU

TIETOJENKÄSITTELY

36 a artikla

Euroopan syyttäjänviraston tiedonsaanti

Valtuutettujen Euroopan syyttäjien on voitava samoin edellytyksin kuin mitä sovelletaan kansallisen lainsäädännön mukaisesti vastaavissa tapauksissa saada kaikki kansallisiin rikostutkinta- ja lainvalvontatietokantoihin sekä muihin merkityksellisiin viranomaisrekistereihin tallennetut asiaan liittyvät tiedot.

Euroopan syyttäjänviraston on voitava myös saada sen toimivaltaan kuuluvat tarvittavat tiedot unionin toimielinten, elinten, toimistojen ja virastojen tietokannoista ja rekistereistä.

36 b artikla

Asianhallintajärjestelmä

1. Euroopan syyttäjänviraston on perustettava asianhallintajärjestelmä, jota on pidettävä ja hallinnoitava tässä asetuksessa ja sisäisessä työjärjestyksessä vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.
2. Asianhallintajärjestelmän tarkoituksena on
 - a) tukea Euroopan syyttäjänviraston toteuttamien tutkinta- ja syytetoimien hallinnointia erityisesti hallinnoimalla sisäisiä työnkuluja ja tukemalla tutkintatoimia rajatylittävissä tapauksissa;
 - b) varmistaa, että keskusvirastolla ja valtuutetuilla Euroopan syyttäjillä on turvattu pääsy tietoihin tutkinta- ja syytetoimista;

- c) mahdollistaa tietojen vertaileminen ja yhdistäminen sekä tietojen poimiminen toiminnallisia analyyseja ja tilastoja varten;
 - d) helpottaa henkilötietojen käsittelyn lainmukaisuuden valvontaa ja tämän asetuksen määräysten noudattamisen valvontaa henkilötietojen käsittelyssä.
3. Asianhallintajärjestelmä voidaan yhdistää neuvoston päätöksen 2008/976/YOS¹⁷ 9 artiklassa tarkoitettuun suojattuun televiestintäyhteyteen.
4. Asianhallintajärjestelmä sisältää
- a) rekisterin Euroopan syyttäjänviraston 19 artiklan mukaisesti saamista tiedoista, mukaan lukien niihin liittyvistä mahdollisista päätöksistä,
 - b) hakemiston kaikesta asiakirja-aineistosta,
 - c) kaikki tiedot asianhallintajärjestelmässä 36 c artiklan 3 kohdan mukaisesti sähköisessä muodossa säilytettävästä aineistosta.
- Hakemistoon ei saa sisältyä muita henkilötietoja kuin tunnistustiedot, joita tarvitaan asioiden tunnistamiseksi tai yhteyksien luomiseksi eri asiakirja-aineistojen välille.
5. Käsitellessään operatiivisia henkilötietoja Euroopan syyttäjänvirasto saa luoda muita automaattisesti käsiteltäviä tietokantoja kuin asiakirja-aineistoa vain tämän asetuksen ja sisäisen työjärjestyksen sääntöjen mukaisesti. Euroopan tietosuojavaltuutetulle on ilmoitettava yksityiskohdat tällaisista muista automaattisesti käsiteltävistä tietokannoista.

¹⁷ Neuvoston päätös 2008/976/YOS, tehty 16 päivänä joulukuuta 2008, Euroopan oikeudellisesta verkostosta (EUVL L 348, 24.12.2008, s. 130).

Euroopan syyttäjänviraston asiakirja-aineisto

1. Jos Euroopan syyttäjänvirasto aikoo käynnistää tutkinnan tai käyttää oikeuttaan ottaa asia käsiteltäväkseen tämän asetuksen mukaisesti, asiaa käsittelevän valtuutetun Euroopan syyttäjän on valmisteltava asiakirja-aineisto.

Aineiston on sisällettävä kaikki valtuutetun Euroopan syyttäjän hallussa olevat tiedot, mukaan lukien todisteet, jotka liittyvät Euroopan syyttäjänviraston tutkintaan tai syytteesenpanoon.

Kun tutkintatoimet on aloitettu, asiaan liittyvät tiedot 36 b artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitetusta rekisteristä tulevat osaksi asiakirja-aineistoa.

2. Asiaa käsittelevä valtuutettu Euroopan syyttäjä hallinnoi aineistoa jäsenvaltionsa lainsäädännön mukaisesti.

Sisäiseen työjärjestykseen voi kuulua sääntöjä asiakirja-aineiston organisoinnista ja hallinnoinnista siinä määrin kuin se on tarpeen Euroopan syyttäjänviraston toiminnan varmistamiseksi yhtenä ainoana virastona. Asiaa käsittelevä valtuutettu Euroopan syyttäjä myöntää jäsenvaltionsa lainsäädännön mukaisesti epäilyille, syytetyille ja muille menettelyyn osallistuville henkilöille oikeuden tutustua asiakirja-aineistoon.

3. Euroopan syyttäjänviraston asianhallintajärjestelmässä on oltava kaikki tiedot, mukaan lukien todisteet, sähköisessä muodossa säilytettävästä asiakirja-aineistosta, jotta keskusvirasto voi hoitaa tehtäviään tämän asetuksen mukaisesti. Asiaa käsittelevän valtuutetun Euroopan syyttäjän on varmistettava, että asianhallintajärjestelmässä olevien tietojen sisältö perustuu koko ajan asiakirja-aineistoon, ja erityisesti järjestelmän sisältämät henkilötiedot on poistettava tai oikaistava aina kun tiedot on poistettu tai oikaistu vastaavassa asiakirja-aineistossa.

Asianhallintajärjestelmään pääsy

Euroopan pääsyyttäjällä, Euroopan varapääsyyttäjillä, muilla Euroopan syyttäjillä ja valtuutetuilla Euroopan syyttäjillä on oltava suora pääsy rekisteriin ja luetteloon.

Valvovalla Euroopan syyttäjällä ja toimivaltaisella pysyvällä jaostolla on oltava suora pääsy asianhallintajärjestelmässä sähköisessä muodossa säilytettyihin tietoihin käyttäessään toimivaltaansa 9 ja 11 artiklan mukaisesti. Valvovalla Euroopan syyttäjällä on oltava lisäksi suora pääsy asiakirja-aineistoon. Toimivaltaisella pysyvällä jaostolla on oltava pyynnöstä pääsy asiakirja-aineistoon.

Muut valtuutetut Euroopan syyttäjät voivat pyytää saada tutustua asianhallintajärjestelmässä sähköisessä muodossa säilytettyihin tietoihin ja mihin tahansa asiakirja-aineistoon. Asiaa käsittelevä valtuutettu Euroopan syyttäjä päättää pääsyoikeuden myöntämisestä muille valtuutetuille Euroopan syyttäjille sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Jos pääsyoikeutta ei myönnetä, asia voidaan saattaa toimivaltaisen pysyvän jaoston käsiteltäväksi. Toimivaltainen pysyvä jaosto kuulee tarvittaessa asianomaisia valtuutettuja Euroopan syyttäjiä ja tekee päätöksensä sen jälkeen sovellettavan kansallisen lainsäädännön ja tämän asetuksen mukaisesti.

Sisäisessä työjärjestyksessä vahvistetaan muita pääsyoikeutta koskevia sääntöjä ja menettely Euroopan pääsyyttäjälle, Euroopan varapääsyyttäjille, muille Euroopan syyttäjille, valtuutetuille Euroopan syyttäjille ja viraston henkilöstölle myönnettävän asianhallintajärjestelmään pääsyn laajuuden määrittämiseksi siinä määrin kuin on tarpeen heidän tehtäviensä suorittamiseksi.

VI LUKU

Tietosuoja

36 e artikla

Henkilötietojen käsittelyä koskevat periaatteet

1. Henkilötietojen suhteen on noudatettava seuraavia vaatimuksia:

- a) henkilötietoja on käsiteltävä lainmukaisesti ja asianmukaisesti ('lainmukaisuus ja asianmukaisuus');
- b) henkilötiedot on kerättävä perusteltua ja nimenomaisesti määritellyä tarkoitusta varten, eikä niitä saa käsitellä myöhemmin näiden tarkoitusten kanssa yhteensopimattomalla tavalla; myöhempää käsittelyä yleisen edun mukaisia arkistointitarkoituksia taikka tieteellisiä tai historiallisia tutkimustarkoituksia tai tilastollisia tarkoituksia varten ei katsota yhteensopimattomaksi alkuperäisten tarkoitusten kanssa edellyttäen, että Euroopan syyttäjänvirasto tarjoaa rekisteröidyn oikeuksia ja vapauksia koskevat asianmukaiset suojatoimet ('käyttötarkoitussidonnaisuus');
- c) henkilötietojen on oltava asianmukaisia ja olennaisia eivätkä ne saa olla liian laajoja niihin tarkoituksiin, joita varten niitä käsitellään ('tietojen minimointi');
- d) henkilötietojen on oltava täsmällisiä ja tarvittaessa päivitettyjä; on toteutettava kaikki mahdolliset kohtuulliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että käsittelyn tarkoituksiin nähden epätarkat ja virheelliset henkilötiedot poistetaan tai oikaistaan viipymättä ('täsmällisyys');
- e) henkilötiedot on säilytettävä muodossa, josta rekisteröity on tunnistettavissa ainoastaan niin kauan kuin on tarpeen tietojenkäsittelyn tarkoitusten toteuttamista varten; henkilötietoja voidaan säilyttää pidempiä aikoja, jos henkilötietoja käsitellään ainoastaan yleisen edun mukaisia arkistointitarkoituksia taikka tieteellisiä tai historiallisia tutkimustarkoituksia tai tilastollisia tarkoituksia varten edellyttäen, että Euroopan syyttäjänvirasto tarjoaa rekisteröidyn oikeuksia ja vapauksia koskevat asianmukaiset suojatoimet erityisesti panemalla täytäntöön tässä asetuksessa vaaditut asianmukaiset tekniset ja organisatoriset toimenpiteet ('säilytyksen rajoittaminen');

- f) henkilötietoja on käsiteltävä tavalla, jolla varmistetaan henkilötietojen asianmukainen turvallisuus, mukaan lukien suojaaminen luvattomalta ja lainvastaiselta käsittelyltä sekä vahingossa tapahtuvalta häviämiseltä, tuhoutumiselta tai vahingoittumiselta käyttäen asianmukaisia teknisiä tai organisatorisia toimia ('eheys ja luottamuksellisuus').
- 1 a. Euroopan syyttäjänvirasto vastaa siitä, ja sen on pystyttävä osoittamaan se, että 1 kohtaa on noudatettu ('osoitusvelvollisuus'), kun suoritetaan henkilötietojen käsittelyä, joka on kokonaan tai osittain automaattista, sekä sellaisten henkilötietojen muuta kuin automatisoitua käsittelyä, jotka muodostavat rekisterin osan tai joiden on tarkoitus muodostaa rekisterin osa.
2. Euroopan syyttäjänviraston suorittama käsittely muuhun tämän asetuksen 37 artiklassa säädettyyn tarkoitukseen kuin siihen, johon henkilötiedot kerättiin, sallitaan sikäli kuin
- a) Euroopan syyttäjänvirastolla on lupa käsitellä tällaisia henkilötietoja tällaista tarkoitusta varten tämän asetuksen mukaisesti; sekä
- b) käsittely tätä muuta tarkoitusta varten on tarpeellista ja oikeasuhteista unionin oikeuden mukaisesti; sekä
- c) henkilötietojen käyttöä ei tapauksen mukaan ole kielletty 25 artiklan mukaisesti toteutettuihin tutkintatoimiin sovellettavassa kansallisessa prosessioikeudessa. Sovellettava kansallinen prosessioikeus on sen jäsenvaltion lainsäädäntö, jossa tiedot kerättiin.

36 f artikla

Hallinnolliset henkilötiedot

1. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001¹⁸ sovelletaan kaikkiin Euroopan syyttäjänviraston käsittelemiin hallinnollisiin henkilötietoihin.
2. Euroopan syyttäjänvirasto määrittää hallinnollisten henkilötietojen säilyttämisen aikarajat sisäisen työjärjestyksensä tietosuojasäännöksissä.

37 artikla

Operatiivisten henkilötietojen käsittely

1. Euroopan syyttäjänvirasto saa käsitellä henkilötietoja automaattisesti tai strukturoitujen manuaalisten arkistojen avulla tämän asetuksen mukaisesti ja ainoastaan seuraaviin tarkoituksiin:
 - a) tämän asetuksen mukaisesti toteutetut tutkinta- ja syytetoimet; tai
 - b) tämän asetuksen mukainen tiedonvaihto jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ja toisten unionin toimielinten, elinten, toimistojen ja virastojen kanssa; tai
 - c) tämän asetuksen mukainen yhteistyö kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa.
- 1 a. Liitteessä on lueteltu henkilötietoryhmät ja niiden rekisteröityjen ryhmät, joiden henkilötietoja Euroopan syyttäjänvirasto voi käsitellä 36 b artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettussa hakemistossa kuhunkin 1 kohdassa mainittuun tarkoitukseen.

¹⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

- 1 b. Siirretään komissiolle valta antaa 72 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä liitteessä lueteltujen henkilötietojen ja rekisteröityjen ryhmien muuttamiseksi ottaen huomioon tietotekniikassa ja tietoyhteiskunnassa tapahtuva kehitys.

Tämän kohdan nojalla annettaviin delegoituihin säädöksiin sovelletaan 72 b artiklassa säädettyä kiireellistä menettelyä, kun tämä on tarpeen erittäin kiireellisessä tapauksessa.

2. Euroopan syyttäjänvirasto voi tilapäisesti käsitellä henkilötietoja sen selvittämiseksi, ovatko ne merkityksellisiä sen tehtävien ja 1 kohdassa mainittujen tarkoitusten kannalta. Euroopan pääsyyttäjän ehdotuksesta ja Euroopan tietosuojavaltuutettua kuultuaan kollegion on täsmennettävä näiden henkilötietojen käsittelyn edellytyksiä, erityisesti tietoihin pääsyn ja niiden käytön sekä tietojen säilyttämisen aikarajojen ja tietojen poistamisen osalta.
3. Euroopan syyttäjänvirasto käsittelee operatiivisia henkilötietoja siten, että on mahdollista todeta, mikä viranomainen on toimittanut tiedot tai mistä ne on hankittu.
4. Soveltaessaan tämän asetuksen 37 f – 37 k artiklaa Euroopan syyttäjänvirasto toimii tarvittaessa kansallisen prosessioikeuden mukaisesti mitä tulee rekisteröidylle ilmoittamista koskevaan velvoitteeseen sekä mahdollisuuksiin jättää ilmoittaminen tekemättä tai rajoittaa taikka viivyttää sitä. Asiaa käsittelevä valtuutettu Euroopan syyttäjä kuulee tarvittaessa muita asiaan liittyviä valtuutettuja Euroopan syyttäjiä ennen 37 f – 37 k artiklaa koskevan päätöksen tekemistä.

37 a artikla

Operatiivisten henkilötietojen säilyttämisen aikarajat

1. Euroopan syyttäjänvirasto tarkistaa säännöllisesti käsiteltyjen henkilötietojen säilyttämisen tarpeellisuuden. Tarkistus on suoritettava viimeistään kolmen vuoden kuluttua tietojen ensimmäisestä käsittelystä ja tämän jälkeen kolmen vuoden välein. Jos henkilötietoja säilytetään yli viiden vuoden ajan, asiasta on ilmoitettava Euroopan tietosuojavaltuutetulle.
2. Euroopan syyttäjänviraston käsittelemiä operatiivisia henkilötietoja ei säilytetä yli viittä vuotta sen jälkeen, kun asiassa on tehty lopullinen vapauttava päätös; jos syytetty todettiin syylliseksi, aikarajaa jatketaan siihen saakka, kunnes määrätty seuraamus on pantu täytäntöön tai sitä ei voida enää panna täytäntöön tuomion antaneen jäsenvaltion lainsäädännön nojalla.
3. Ennen kuin jokin 2 kohdassa tarkoitetuista määräajoista umpeutuu, Euroopan syyttäjänvirasto tarkistaa henkilötietojen säilyttämisen jatkamisen tarpeellisuuden, jos ja niin pitkään kuin se on tarpeen sen tehtävien suorittamiseksi. Syyt säilyttämisen jatkamiseen on perusteltava ja dokumentoitava. Jos henkilötietojen säilyttämistä ei päätetä jatkaa, ne poistetaan ilman eri toimenpiteitä.

37 b artikla

Eri ryhmiin kuuluvien rekisteröityjen erottelu

Euroopan syyttäjänviraston on tarvittaessa ja mahdollisuuksien mukaan erotettava selvästi toisistaan henkilötiedot, jotka koskevat eri ryhmiin kuuluvia rekisteröityjä, kuten

- a) henkilöt, joiden voidaan vakavin perustein uskoa syyllistyneen tai olevan syyllistymässä rikokseen;
- b) rikoksesta tuomitut;

- c) rikoksen uhrin tai henkilöt, joiden voidaan tiettyjen seikkojen pohjalta olettaa voivan joutua rikoksen uhriksi; sekä
- d) rikokseen nähden kolmannet osapuolet, kuten henkilöt, jotka voidaan kutsua todistamaan rikokseen liittyvän tutkinnan yhteydessä tai sitä seuraavassa rikosoikeudellisessa menettelyssä, henkilöt, jotka voivat antaa tietoa rikoksesta, tai edellä a tai b alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden kontaktit tai kumppanit.

37 c artikla

Henkilötietojen erottelu ja henkilötietojen laadun varmentaminen

1. Euroopan syyttäjänviraston on mahdollisuuksien mukaan erotettava tosiseikkoihin perustuvat henkilötiedot henkilökohtaisiin arvioihin perustuvista henkilötiedoista.
2. Euroopan syyttäjänviraston on toteutettava kaikki kohtuulliset toimet varmistaakseen, että henkilötietoja, jotka ovat virheellisiä tai puutteellisia tai jotka eivät ole enää ajantasaisia, ei siirretä eikä aseteta saataville. Tätä varten Euroopan syyttäjänviraston on mahdollisuuksien mukaan varmennettava henkilötietojen laatu ennen niiden siirtämistä tai saataville asettamista. Euroopan syyttäjänviraston on mahdollisuuksien mukaan lisättävä kaikkiin henkilötietojen siirtoihin tarvittavat tiedot, joiden avulla vastaanottaja voi arvioida henkilötietojen paikkansapitävyyttä, täydellisyyttä ja luotettavuutta sekä sitä, miltä osin ne ovat ajan tasalla.
3. Jos ilmenee, että on siirretty virheellisiä henkilötietoja tai että henkilötietoja on siirretty lainvastaisesti, on asiasta ilmoitettava viipymättä vastaanottajalle. Tällaisessa tapauksessa henkilötiedot on oikaistava, poistettava tai niiden käsittelyä on rajoitettava 37 j artiklan mukaisesti.

37 cc artikla
Käsittelyä koskevat erityiset edellytykset

1. Tämän asetuksen vaatiessa Euroopan syyttäjänviraston on säädettävä käsittelyä koskevista erityisistä edellytyksistä ja ilmoitettava tällaisten henkilötietojen vastaanottajalle kyseisistä edellytyksistä ja vaatimuksesta noudattaa niitä.
2. Euroopan syyttäjänviraston on noudatettava kansallisen viranomaisen säätämiä käsittelyä koskevia erityisiä edellytyksiä direktiivin (EU) 2016/680 9 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti.

37 ccc artikla

Henkilötietojen toimittaminen unionin toimielimille, elimille, toimistoille ja virastoille

1. Muiden tämän asetuksen mukaisten rajoitusten ja erityisesti 37 cc artiklan mukaisesti Euroopan syyttäjänvirasto toimittaa operatiivisia henkilötietoja toiselle unionin toimielimelle, elimelle, toimistolle ja virastolle ainoastaan, jos tiedot ovat tarpeen toisen unionin toimielimen, elimen, toimiston tai viraston toimivaltaan kuuluvien tehtävien lainmukaista suorittamista varten.
2. Jos tiedot toimitetaan toisen unionin toimielimen, elimen, toimiston tai viraston pyynnöstä, sekä rekisterinpitäjä että vastaanottaja ovat vastuussa siirron laillisuudesta.

Euroopan syyttäjänviraston on varmistettava, että toinen unionin toimielin, elin, toimisto tai virasto on toimivaltainen, ja arvioitava alustavasti tietojen toimittamisen tarpeellisuus. Jos tarpeellisuudesta on epäilyksiä, Euroopan syyttäjänviraston on pyydettävä vastaanottajalta lisäselvityksiä.

Toisen unionin toimielimen, elimen, toimiston tai viraston on varmistettava, että tietojen toimittamisen tarpeellisuus voidaan myöhemmin todentaa.

3. Toisen unionin toimielimen, elimen, toimiston tai viraston on käsiteltävä henkilötietoja ainoastaan sitä tarkoitusta varten, jonka vuoksi ne on siirretty.

37 d artikla

Erityisiä henkilötietoryhmiä koskeva käsittely

1. Sellaisten henkilötietojen käsittely, joista ilmenee rotu tai etninen alkuperä, poliittisia mielipiteitä, uskonnollinen tai filosofinen vakaumus taikka ammattiliiton jäsenyys, sekä geneettisten tietojen, luonnollisen henkilön yksiselitteiseen tunnistamiseen tarkoitettujen biometristen tietojen tai terveyttä taikka luonnollisen henkilön seksuaalista käyttäytymistä ja seksuaalista suuntautumista koskevien tietojen käsittely sallitaan vain, jos se on ehdottoman välttämätöntä Euroopan syyttäjänviraston tutkintatoimille ja edellyttäen, että rekisteröidyn oikeuksia ja vapauksia koskevat asianmukaiset suojatoimet on toteutettu ja vain jos ne täydentävät muita Euroopan syyttäjänviraston jo käsittelemiä tietoja.
2. Tietosuojavastaavalle on ilmoitettava välittömästi tämän artiklan soveltamisesta.

37 e artikla

Automaattisesti tehtävät yksittäispäätökset, profilointi mukaan luettuna

Rekisteröidyllä on oikeus olla joutumatta sellaisen Euroopan syyttäjänviraston päätöksen kohteeksi, joka perustuu pelkästään automaattiseen käsittelyyn, kuten profilointiin, ja jolla on häntä koskevia oikeusvaikutuksia tai joka vaikuttaa häneen vastaavalla tavalla merkittävästi.

Viestintä ja yksityiskohtaiset säännöt rekisteröidyn oikeuksien käyttöä varten

1. Euroopan syyttäjänviraston on toteutettava kohtuulliset toimet 37 g artiklan mukaisten tietojen toimittamiseksi. Sen on tehtävä kaikki 37 e, 37 h – 37 k ja 38 f artiklan mukaiset käsittelyä koskevat ilmoitukset tiiviisti esitetyssä, ymmärrettävässä ja helposti saatavilla olevassa muodossa selkeällä ja yksinkertaisella kielellä. Tiedot on toimitettava millä tahansa asianmukaisella tavalla, kuten sähköisesti. Rekisterinpitäjän on pääsääntöisesti toimitettava tiedot samassa muodossa kuin pyyntö.
 2. Euroopan syyttäjänviraston on helpotettava rekisteröidyn 37 g – 37 k artiklan mukaisten oikeuksien käyttöä.
 3. Euroopan syyttäjänviraston on ilmoitettava rekisteröidylle kirjallisesti tämän esittämän pyynnön käsittelystä ilman aiheutonta viivytystä ja joka tapauksessa kolmen kuukauden kuluttua rekisteröidyn pyynnön vastaanottamisesta.
 4. Euroopan syyttäjänviraston on säädettävä siitä, että 37 g artiklan nojalla toimitetut tiedot ja kaikki 37 e, 37 h – 37 k ja 38 f artiklan nojalla tehdyt ilmoitukset tai mainittujen säännösten nojalla toteutetut toimet ovat maksuttomia. Jos rekisteröidyn pyynnot ovat ilmeisen perusteettomia tai kohtuuttomia, erityisesti siitä syystä, että niitä esitetään toistuvasti, Euroopan syyttäjänvirasto voi joko
 - a) periä kohtuullisen maksun, jossa otetaan huomioon tietojen tai ilmoitusten toimittamisesta tai pyydetyn toimen toteuttamisesta aiheutuvat hallinnolliset kustannukset; tai
 - b) kieltäytyä suorittamasta pyydettyä toimea.
- Euroopan syyttäjänviraston on osoitettava pyynnön ilmeinen perusteettomuus tai kohtuuttomuus.

5. Jos Euroopan syyttäjänvirastolla on perusteltua syytä epäillä 37 h tai 37 j artiklassa tarkoitetun pyynnön tehneen luonnollisen henkilön henkilöllisyyttä, Euroopan syyttäjänvirasto voi pyytää toimittamaan lisätiedot, jotka ovat tarpeen rekisteröidyn henkilöllisyyden vahvistamiseksi.

37 g artikla

Rekisteröidyn saataville asetettavat tai hänelle annettavat tiedot

1. Euroopan syyttäjänviraston on asetettava rekisteröidyn saataville ainakin seuraavat tiedot:
 - a) Euroopan syyttäjänviraston henkilöllisyys ja yhteystiedot;
 - b) tietosuojavastaavan yhteystiedot;
 - c) henkilötietojen käsittelyn tarkoitukset;
 - d) oikeus tehdä kantelu Euroopan tietosuojavaltuutetulle ja tämän yhteystiedot;
 - e) tieto siitä, että rekisteröidyllä on oikeus pyytää Euroopan syyttäjänvirastolta pääsy häntä itseään koskeviin henkilötietoihin sekä oikeus pyytää kyseisten henkilötietojen oikaisemista tai poistamista tai henkilötietojen käsittelyn rajoittamista.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi Euroopan syyttäjänviraston on annettava erityistapauksissa rekisteröidylle jäljempänä mainitut tiedot, jotta hänen olisi mahdollista käyttää oikeuksiaan:
 - a) käsittelyn oikeusperuste;
 - b) henkilötietojen säilytysaika tai jos se ei ole mahdollista, tämän ajan määrittämiskriteerit;

- c) mahdolliset henkilötietojen vastaanottajaryhmät, myös kolmansissa maissa tai kansainvälisissä järjestöissä;
 - d) tarpeen mukaan lisätietoja varsinkin jos henkilötiedot kerätään rekisteröidyn tietämättä.
3. Euroopan syyttäjänvirasto voi viivyttää tai rajoittaa 2 kohdan mukaista rekisteröidylle ilmoittamista tai jättää sen kokonaan tekemättä, siltä osin ja niin pitkäksi aikaa kuin tällainen toimenpide on välttämätön ja oikeasuhteinen demokraattisessa yhteiskunnassa, ottaen asianmukaisesti huomioon kyseisen luonnollisen henkilön perusoikeudet ja oikeutetut edut:
- a) jotta vältetään virallisten tai laillisten tiedustelujen, tutkimusten tai menettelyjen estäminen;
 - b) jotta vältetään tuottamasta haittaa rikosten ennalta estämiselle, paljastamiselle, tutkimiselle tai rikoksiin liittyville syytetoimille taikka rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanolle;
 - c) jäsenvaltioiden yleisen turvallisuuden suojaamiseksi;
 - d) jäsenvaltioiden kansallisen turvallisuuden suojaamiseksi;
 - e) muiden henkilöiden oikeuksien ja vapauksien suojaamiseksi.

Rekisteröidyn oikeus saada pääsy henkilötietoihin

Rekisteröidyllä on oikeus saada Euroopan syyttäjänvirastolta vahvistus siitä, että häntä koskevia henkilötietoja käsitellään tai että niitä ei käsitellä, ja jos näitä henkilötietoja käsitellään, oikeus saada pääsy henkilötietoihin sekä seuraavat tiedot:

- a) käsittelyn tarkoitukset ja oikeusperusta;
- b) kyseessä olevat henkilötietoryhmät;
- c) vastaanottajat tai vastaanottajaryhmät, erityisesti kolmansissa maissa olevat vastaanottajat tai kansainväliset järjestöt, joille henkilötietoja on luovutettu;
- d) mahdollisuuksien mukaan henkilötietojen suunniteltu säilytysaika tai jos se ei ole mahdollista, tämän ajan määrittämiskriteerit;
- e) tieto siitä, että rekisteröidyllä on oikeus pyytää Euroopan syyttäjänvirastolta häntä itseään koskevien henkilötietojen oikaisemista tai poistamista tai henkilötietojen käsittelyn rajoittamista;
- f) oikeus tehdä kantelu Euroopan tietosuojavaltuutetulle ja Euroopan tietosuojavaltuutetun yhteystiedot;
- g) käsiteltävät henkilötiedot ja kaikki tietojen alkuperästä käytettävissä olevat tiedot.

Tietoihin pääsyn rajoittaminen

1. Euroopan syyttäjänvirasto voi rajoittaa kokonaan tai osittain rekisteröidyn oikeutta saada pääsy tietoihin siltä osin ja niin pitkäksi aikaa kuin osittainen tai täydellinen rajoittaminen on välttämätön ja oikeasuhteinen toimenpide demokraattisessa yhteiskunnassa, ottaen asianmukaisesti huomioon kyseisen luonnollisen henkilön perusoikeudet ja oikeutetut edut:
 - a) jotta vältetään virallisten tai laillisten tiedustelujen, tutkimusten tai menettelyjen estäminen;
 - b) jotta vältetään tuottamasta haittaa rikosten ennalta estämiselle, paljastamiselle, tutkimiselle tai rikoksiin liittyville syytetoimille taikka rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanolle;
 - c) jäsenvaltioiden yleisen turvallisuuden suojaamiseksi;
 - d) jäsenvaltioiden kansallisen turvallisuuden suojaamiseksi;
 - e) muiden henkilöiden oikeuksien ja vapauksien suojaamiseksi.
2. Jos tietojen ilmoittaminen vaarantaisi 1 kohdan mukaisen tarkoituksen, Euroopan syyttäjänviraston on ilmoitettava asianomaiselle rekisteröidylle ainoastaan se, että se on suorittanut tarkistukset ilmoittamatta muita tietoja, jotka voisivat paljastaa rekisteröidylle, käsittelee Euroopan syyttäjänvirasto häntä koskevia henkilötietoja vai ei.

Euroopan syyttäjänviraston on ilmoitettava rekisteröidylle mahdollisuudesta tehdä kantelu Euroopan tietosuojavaltuutetulle tai käyttää oikeussuojakeinoja Euroopan unionin tuomioistuimessa Euroopan syyttäjänviraston päätöstä vastaan.
3. Euroopan syyttäjänviraston on dokumentoitava ne seikat tai oikeudelliset syyt, joihin päätös perustuu. Nämä tiedot on asetettava Euroopan tietosuojavaltuutetun saataville pyynnöstä.

Oikeus henkilötietojen oikaisemiseen tai poistamiseen sekä käsittelyn rajoittamiseen

1. Rekisteröidyllä on oikeus vaatia, että Euroopan syyttäjänvirasto oikaisee ilman aiheutonta viivytystä rekisteröityä koskevat epätarkat ja virheelliset henkilötiedot. Ottaen huomioon tarkoitukset, joihin tietoja käsiteltiin, rekisteröidyllä on oikeus saada puutteelliset henkilötiedot täydennettyä, muun muassa toimittamalla lisäselvitys.
2. Euroopan syyttäjänviraston on poistettava henkilötiedot ilman aiheutonta viivytystä ja rekisteröidyllä on oikeus saada Euroopan syyttäjänvirasto poistamaan rekisteröityä koskevat henkilötiedot ilman aiheutonta viivytystä, jos tietojen käsittely rikkoo 36 e, 37 tai 37 d artiklaa tai jos henkilötiedot on poistettava Euroopan syyttäjänviraston lakisääteisen velvoitteen noudattamiseksi.
3. Poistamisen sijasta Euroopan syyttäjänviraston on rajoitettava käsittelyä, jos
 - a) rekisteröity kiistää tietojen paikkansapitävyyden eikä tietojen paikkansapitävyyttä tai virheellisyyttä voida todentaa; tai
 - b) henkilötiedot on säilytettävä todistelua varten.Jos käsittelyä on rajoitettu ensimmäisen alakohdan a alakohdan nojalla, Euroopan syyttäjänviraston on ilmoitettava rekisteröidylle ennen kuin käsittelyä koskeva rajoitus poistetaan.
- 3 a. Jos käsittelyä on rajoitettu 3 kohdan nojalla, näitä henkilötietoja saa, säilyttämistä lukuun ottamatta, käsitellä ainoastaan rekisteröidyn tai Euroopan syyttäjänviraston menettelyjen osapuolena olevan toisen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön oikeuksien suojaamiseksi tai 3 kohdan b alakohdassa vahvistettuja tarkoituksia varten.

4. Euroopan syyttäjänviraston on ilmoitettava rekisteröidylle kirjallisesti, jos henkilötietojen oikaisemisesta, poistamisesta tai käsittelyn rajoittamisesta kieltäydytään, sekä kieltäytymisen syistä. Euroopan syyttäjänvirasto voi rajoittaa kokonaan tai osittain velvoitetta antaa tällaisia tietoja siltä osin kuin tällainen rajoittaminen on välttämätön ja oikeasuhteinen toimenpide demokraattisessa yhteiskunnassa, ottaen asianmukaisesti huomioon kyseisen luonnollisen henkilön perusoikeudet ja oikeutetut edut:
- a) jotta vältetään virallisten tai laillisten tiedustelujen, tutkimusten tai menettelyjen estäminen;
 - b) jotta vältetään tuottamasta haittaa rikosten ennalta estämiselle, paljastamiselle, tutkimiselle tai rikoksiin liittyville syytetoimille taikka rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanolle;
 - c) jäsenvaltioiden yleisen turvallisuuden suojaamiseksi;
 - d) jäsenvaltioiden kansallisen turvallisuuden suojaamiseksi;
 - e) muiden henkilöiden oikeuksien ja vapauksien suojaamiseksi.
- Euroopan syyttäjänviraston on ilmoitettava rekisteröidylle mahdollisuudesta tehdä kantelu Euroopan tietosuojavaltuutetulle tai käyttää oikeussuojakeinoja Euroopan unionin tuomioistuimessa Euroopan syyttäjänviraston päätöstä vastaan.
5. Euroopan syyttäjänviraston on ilmoitettava virheellisten henkilötietojen oikaisemisesta toimivaltaiselle viranomaiselle, jolta virheelliset henkilötiedot ovat peräisin.
6. Tapauksissa, joissa henkilötietoja on oikaistu tai poistettu taikka käsittelyä on rajoitettu 1, 2 ja 3 kohdan nojalla, Euroopan syyttäjänviraston on ilmoitettava asiasta vastaanottajille ja pyydetävä heitä oikaisemaan tai poistamaan henkilötietoja taikka rajoittamaan henkilötietojen käsittelyä vastuullaan.

37 k artikla

Rekisteröidyn oikeuksien käyttäminen ja Euroopan tietosuojavaltuutetun tekemät tarkistukset

1. Rekisteröidyn oikeuksia voidaan 37 g artiklan 3 kohdassa, 37 i artiklan 2 kohdassa ja 37 j artiklan 4 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa käyttää myös Euroopan tietosuojavaltuutetun välityksellä.
2. Euroopan syyttäjänviraston on ilmoitettava rekisteröidylle tämän mahdollisuudesta käyttää oikeuksiaan Euroopan tietosuojavaltuutetun välityksellä 1 kohdan mukaisesti.
3. Jos 1 kohdassa tarkoitettua oikeutta käytetään, Euroopan tietosuojavaltuutetun on ilmoitettava rekisteröidylle ainakin siitä, että Euroopan tietosuojavaltuutettu on tehnyt kaikki tarvittavat tarkistukset tai toteuttanut uudelleentarkastelun. Euroopan tietosuojavaltuutetun on myös ilmoitettava rekisteröidylle tämän mahdollisuudesta käyttää oikeussuojakeinoja Euroopan unionin tuomioistuimessa Euroopan tietosuojavaltuutetun päätöstä vastaan.

37 l artikla

Euroopan syyttäjänviraston velvollisuudet

1. Ottaen huomioon käsittelyn luonne, laajuus, asiayhteys ja tarkoitukset sekä luonnollisten henkilöiden oikeuksiin ja vapauksiin kohdistuvat, todennäköisyydeltään ja vakavuudeltaan vaihtelevat riskit Euroopan syyttäjänviraston on toteutettava tarvittavat tekniset ja organisatoriset toimenpiteet, joilla voidaan varmistaa ja osoittaa, että käsittelyssä noudatetaan tätä asetusta. Näitä toimenpiteitä on tarkistettava ja päivitettävä tarvittaessa.
2. Kun se on oikeasuhteista käsittelytoimiin nähden, 1 kohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin kuuluu, että Euroopan syyttäjänvirasto panee täytäntöön asianmukaiset tietosuojaa koskevat toimintaperiaatteet.

37 l a artikla

Yhteiset rekisterinpitäjät

1. Jos Euroopan syyttäjänvirasto ja yksi tai useampi rekisterinpitäjä määrittävät yhdessä käsittelyn tarkoitukset ja keinot, ne ovat yhteisrekisterinpitäjiä. Ne määrittelevät keskinäisellä järjestelyllä läpinäkyvällä tavalla kunkin vastuualueen tietosuojaa koskevien velvoitteidensa noudattamiseksi, erityisesti rekisteröityjen oikeuksien käytön ja tietojen toimittamista koskevien tehtäviensä osalta, paitsi jos ja siltä osin kuin rekisterinpitäjiin sovellettavassa unionin oikeudessa tai jäsenvaltion lainsäädännössä määritetään rekisterinpitäjien vastuualueet. Järjestelyn yhteydessä voidaan nimetä rekisteröidyille yhteyspiste.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua järjestelystä on käytävä asianmukaisesti ilmi yhteisten rekisterinpitäjien todelliset roolit ja suhteet rekisteröityihin nähden. Järjestelyn keskeisten osien on oltava rekisteröidyn saatavilla.
3. Riippumatta 1 kohdassa tarkoitetun järjestelyn ehdoista rekisteröity voi käyttää tämän asetuksen mukaisia oikeuksiaan suhteessa kuhunkin rekisterinpitäjään ja kutakin rekisterinpitäjää vastaan.

37 l b artikla

Henkilötietojen käsittelijä

1. Jos käsittely on määrä suorittaa Euroopan syyttäjänviraston lukuun, Euroopan syyttäjänvirasto saa käyttää ainoastaan sellaisia henkilötietojen käsittelijöitä, jotka toteuttavat riittävät suojatoimet asianmukaisten teknisten ja organisatoristen toimien täytäntöönpanemiseksi niin, että käsittely täyttää tämän asetuksen vaatimukset ja sillä varmistetaan rekisteröidyn oikeuksien suojele.

2. Henkilötietojen käsittelijä ei saa käyttää toisen henkilötietojen käsittelijän palveluksia ilman Euroopan syyttäjänviraston erityistä tai yleistä kirjallista ennakkolupaa. Kun kyse on yleisestä kirjallisesta luvasta, henkilötietojen käsittelijän on ilmoitettava Euroopan syyttäjänvirastolle kaikista suunnitelluista muutoksista, jotka koskevat muiden käsittelijöiden lisäämistä tai vaihtamista, ja annettava siten Euroopan syyttäjänvirastolle mahdollisuus vastustaa tällaisia muutoksia.
3. Henkilötietojen käsittelijän suorittamaa käsittelyä on säänneltävä sopimuksella tai muulla unionin oikeuden tai jäsenvaltion lainsäädännön mukaisella oikeudellisella asiakirjalla, joka sitoo henkilötietojen käsittelijää suhteessa Euroopan syyttäjänvirastoon ja jossa vahvistetaan käsittelyn kohde ja kesto, käsittelyn luonne ja tarkoitus, henkilötietojen tyyppi ja rekisteröityjen ryhmät, Euroopan syyttäjänviraston velvollisuudet ja oikeudet. Tässä sopimuksessa tai muussa oikeudellisessa asiakirjassa on säädettävä erityisesti, että henkilötietojen käsittelijä
 - a) toimii ainoastaan rekisterinpitäjän ohjeiden mukaisesti;
 - b) varmistaa, että henkilöt, joilla on oikeus käsitellä henkilötietoja, ovat sitoutuneet noudattamaan salassapitovelvollisuutta tai heitä koskee asianmukainen lakisääteinen salassapitovelvollisuus;
 - c) avustaa rekisterinpitäjää kaikin tarkoituksenmukaisin tavoin, jotta voidaan varmistaa, että rekisteröidyn oikeuksia koskevia säännöksiä noudatetaan;
 - d) Euroopan syyttäjänviraston valinnan mukaan poistaa tai palauttaa käsittelyyn liittyvien palveluiden tarjoamisen päätyttyä kaikki henkilötiedot Euroopan syyttäjänvirastolle ja poistaa olemassa olevat jäljennökset, paitsi jos unionin oikeudessa tai jäsenvaltion lainsäädännössä vaaditaan säilyttämään henkilötiedot;
 - e) saattaa Euroopan syyttäjänviraston saataville kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen tässä artiklassa säädettyjen velvollisuuksien noudattamisen osoittamiseksi;
 - f) täyttää 2 ja 3 kohdassa tarkoitettut toisen henkilötietojen käsittelijän käyttöä koskevat edellytykset.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitetun sopimuksen tai muun oikeudellisen asiakirjan on oltava kirjallinen, mukaan lukien sähköisessä muodossa.
5. Jos henkilötietojen käsittelijä rikkoo tätä asetusta määrittämällä käsittelyn tarkoitukset ja keinot, kyseistä henkilötietojen käsittelijää on pidettävä tämän käsittelyn rekisterinpitäjänä.

37 l c artikla

Tietojenkäsittely rekisterinpitäjän tai henkilötietojen käsittelijän alaisuudessa

Henkilötietojen käsittelijä tai kukaan Euroopan syyttäjänviraston tai henkilötietojen käsittelijän alaisuudessa toimiva henkilö, jolla on pääsy henkilötietoihin, ei saa käsitellä niitä muuten kuin Euroopan syyttäjänviraston ohjeiden mukaisesti, ellei unionin oikeudessa tai jäsenvaltion lainsäädännössä niin vaadita.

37 m artikla

Sisäänrakennettu ja oletusarvoinen tietosuojajärjestelmä

1. Ottaen huomioon uusin tekniikka ja toteuttamiskustannukset, käsittelyn luonne, laajuus, asiayhteys ja tarkoitukset sekä käsittelystä luonnollisten henkilöiden oikeuksiin ja vapauksiin kohdistuvat, todennäköisyydeltään ja vakavuudeltaan vaihtelevat riskit Euroopan syyttäjänviraston on käsittelytapojen määrittämisen ja itse käsittelyn yhteydessä toteutettava tehokkaasti tietosuojaperiaatteiden, kuten tietojen minimoinnin, täytöntöönpanoa varten asianmukaiset tekniset ja organisatoriset toimenpiteet, kuten tietojen pseudonymisointi ja tarvittavat suojatoimet, jotta ne saataisiin sisällytettyä käsittelyn osaksi ja jotta käsittely vastaisi tämän asetuksen vaatimuksia ja rekisteröityjen oikeuksia suojattaisiin.
2. Euroopan syyttäjänviraston on toteutettava asianmukaiset tekniset ja organisatoriset toimenpiteet, joilla varmistetaan, että oletusarvoisesti käsitellään vain henkilötietoja, jotka ovat asianmukaisia, olennaisia eivätkä liian laajoja siihen tarkoitukseen, jota varten niitä käsitellään. Tämä velvollisuus koskee kerättyjen henkilötietojen määriä, käsittelyn laajuutta, säilytysaikaa ja saatavilla oloa. Näillä toimenpiteillä on etenkin varmistettava, että henkilötietoja ei oletusarvoisesti saateta rajoittamattoman luonnollisten henkilöiden määrän saataville ilman henkilön myötävaikutusta.

Käsittelytoimien ryhmiä koskevat selosteet

1. Euroopan syyttäjänviraston on ylläpidettävä selostetta kaikista sen vastuulle kuuluvista käsittelytoimien ryhmistä. Selosteen on käsitettävä kaikki seuraavat tiedot:
 - a) Euroopan syyttäjänviraston yhteystiedot sekä tietosuojavastaavan nimi ja yhteystiedot;
 - b) käsittelyn tarkoitukset;
 - c) kuvaus rekisteröityjen ryhmistä ja henkilötietoryhmistä;
 - d) henkilötietojen vastaanottajien ryhmät, joille henkilötietoja on luovutettu tai luovutetaan, mukaan lukien kolmansissa maissa tai kansainvälisissä järjestöissä olevat vastaanottajat;
 - e) tarvittaessa tiedot henkilötietojen siirtämisestä kolmanteen maahan tai kansainväliselle järjestölle, mukaan lukien tieto siitä, mikä kolmas maa tai kansainvälinen järjestö on kyseessä;
 - f) mahdollisuuksien mukaan eri tietoryhmien poistamisen suunnitellut määräajat;
 - g) mahdollisuuksien mukaan yleinen kuvaus 38 d artiklassa tarkoitetuista teknisistä ja organisatorisista turvatoimista.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettun selosteen on oltava kirjallinen, mukaan lukien sähköisessä muodossa.
3. Euroopan syyttäjänviraston on asetettava seloste Euroopan tietosuojavaltuutetun saataville pyynnöstä.

37 o artikla

Lokitiedot automatisoidusta käsittelystä

1. Euroopan syyttäjänviraston on säilytettävä lokitiedot seuraavista automatisoiduissa käsittelyjärjestelmissä suoritettavista käsittelytoimista: operatiivisiin tarkoituksiin käytettävien operatiivisten henkilötietojen kerääminen, muuttaminen, kysely, luovuttaminen, siirtäminen mukaan lukien, yhdistäminen tai poistaminen. Kyselyjä ja luovutuksia koskevien lokitietojen avulla on pystyttävä toteamaan kyseisten toimien perusteet, toteutuspäivä ja -aika, henkilötietoja hakeneen tai niitä luovuttaneen henkilön tiedot sekä mahdollisuuksien mukaan näiden henkilötietojen vastaanottajien henkilöllisyys.
2. Lokitietoja on käytettävä ainoastaan käsittelyn lainmukaisuuden tarkistamiseen, omaehtoiseen valvontaan, henkilötietojen eheyden ja turvallisuuden varmistamiseen sekä rikosoikeudellisiin menettelyihin. Tällaiset lokitiedot on tuhottava kolmen vuoden kuluttua, paitsi jos tietoja tarvitaan edelleen valvontaa varten.
3. Euroopan syyttäjänviraston on asetettava lokitiedot Euroopan tietosuojavaltuutetun saataville pyynnöstä.

37 p artikla

Yhteistyö Euroopan tietosuojavaltuutetun kanssa

Euroopan syyttäjänviraston on pyynnöstä tehtävä yhteistyötä Euroopan tietosuojavaltuutetun kanssa tehtäviensä suorittamiseksi.

38 b artikla

Tietosuoja koskeva vaikutustenarviointi

1. Jos tietyn tyyppinen käsittely etenkin uutta teknologiaa käytettäessä todennäköisesti aiheuttaa käsittelyn luonne, laajuus, asiayhteys ja tarkoitukset huomioon ottaen luonnollisen henkilön oikeuksien ja vapauksien kannalta korkean riskin, Euroopan syyttäjänviraston on ennen käsittelyä toteutettava arviointi suunniteltujen käsittelytoimien vaikutuksista henkilötietojen suojaan.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa arvioinnissa on esitettävä vähintään yleinen kuvaus suunnitelluista käsittelytoimista, arvio rekisteröidyn oikeuksiin ja vapauksiin kohdistuvista riskeistä, toimet, joiden avulla riskeihin on tarkoitus puuttua, sekä suojatoimet, turvatoimet ja -mekanismi, joilla varmistetaan henkilötietojen suoja ja osoitetaan, että tätä asetusta on noudatettu, ottaen huomioon rekisteröityjen ja muiden asianomaisten oikeudet ja oikeutetut edut.

38 c artikla

Euroopan tietosuojavaltuutetun ennakkokuuleminen

1. Euroopan syyttäjäviraston on kuultava Euroopan tietosuojavaltuutettua ennen henkilötietojen käsittelyä, joka muodostaa osan uutta, tekeillä olevaa rekisteriä, jos
 - a) edellä 38 b artiklan mukainen tietosuoja koskeva vaikutustenarviointi osoittaa, että käsittely aiheuttaa korkean riskin, ellei Euroopan syyttäjänvirasto toteuta toimenpiteitä riskin lieventämiseksi; tai
 - b) tietojen käsittely on sen luonteista, että siihen sisältyy muutoin, erityisesti uusien tekniikoiden, mekanismien tai menettelyjen käytön johdosta, rekisteröityjen oikeuksien ja vapauksien kannalta korkea riski.
2. Euroopan tietosuojavaltuutettu voi laatia luettelon käsittelytoimista, joihin sovelletaan 1 kohdassa tarkoitettua ennakkokuulemistä.
3. Euroopan syyttäjänviraston on toimitettava Euroopan tietosuojavaltuutetulle 38 b artiklan mukainen tietosuoja koskeva vaikutustenarviointi ja pyynnöstä mahdolliset muut tiedot, joiden avulla Euroopan tietosuojavaltuutettu voi arvioida käsittelyn vaatimustenmukaisuutta ja erityisesti riskejä rekisteröidyn henkilötietojen suojan kannalta ja tähän liittyviä suojatoimia.

4. Jos Euroopan tietosuojavaltuutettu katsoo, että suunniteltu tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu käsittely rikkoisi tätä asetusta, erityisesti jos Euroopan syyttäjänvirasto ei ole yksilöinyt tai lieventänyt riittävästi riskiä, Euroopan tietosuojavaltuutettu antaa enintään kuuden viikon kuluessa kuulemispyynnön vastaanottamisesta kirjallisesti ohjeet Euroopan syyttäjänvirastolle 44 c artiklassa tarkoitettujen valtuuksiensa mukaisesti. Määräaikaa voidaan jatkaa kuukaudella ottaen huomioon suunnitellun käsittelyn monimutkaisuus. Euroopan tietosuojavaltuutetun on ilmoitettava Euroopan syyttäjänvirastolle mahdollisesta jatketusta määräajasta sekä viivästymisen syistä kuukauden kuluessa kuulemispyynnön vastaanottamisesta.

38 d artikla

Operatiivisten henkilötietojen käsittelyn turvallisuus

1. Euroopan syyttäjänviraston on, ottaen huomioon uusimman tekniikan ja toteuttamiskustannusten, käsittelyn luonteen, laajuuden, asiayhteyden ja tarkoitusten sekä luonnollisen henkilön oikeuksiin ja vapauksiin kohdistuvan todennäköisyydeltään ja vakavuudeltaan vaihtelevan riskin, toteutettava asianmukaiset tekniset ja organisatoriset toimenpiteet varmistaakseen riskiä vastaavan turvallisuustason varsinkin 37 d artiklassa tarkoitettujen erityisten operatiivisten henkilötietoryhmien osalta.
2. Euroopan syyttäjänviraston on automatisoidun käsittelyn osalta toteutettava riskinarvioinnin pohjalta toimenpiteet, joiden tarkoituksena on
 - a) evätä asiattomilta pääsy tietojenkäsittelyyn käytettäviin laitteisiin (laitteillepääsyn valvonta);
 - b) estää tietovälineiden luvaton lukeminen, jäljentäminen, muuttaminen tai poistaminen (tietovälineiden valvonta);

- c) estää tietojen luvaton syöttäminen järjestelmään sekä järjestelmään tallennettujen henkilötietojen luvaton tarkastelu, muuttaminen tai poistaminen (tallentamisen valvonta);
- d) estää asiattomia käyttämästä automatisoituja käsittelyjärjestelmiä tiedonsiirtolaitteiden avulla (käyttäjien valvonta);
- e) varmistaa, että automatisoidun käsittelyjärjestelmän käyttöön oikeutetut henkilöt pääsevät ainoastaan valtuutuksensa piiriin kuuluviin henkilötietoihin (pääsyn valvonta);
- f) varmistaa, että on mahdollista tarkistaa ja todeta, mille tahoille henkilötietoja on siirretty tai asetettu saataville tai voidaan siirtää tai asettaa saataville tiedonsiirron avulla (tiedonvälityksen valvonta);
- g) varmistaa, että on mahdollista tarkistaa ja todeta jälkikäteen, mitä henkilötietoja on syötetty automatisoituihin käsittelyjärjestelmiin, milloin niitä on syötetty ja kuka tietoja on syöttänyt (tietojen syöttämisen valvonta);
- h) estää henkilötietojen asiaton lukeminen, jäljentäminen, muuttaminen tai poistaminen niitä siirrettäessä tai tietovälineitä kuljettaessa (siirron valvonta);
- i) varmistaa, että käytetyt järjestelmät voidaan häiriön tapahtuessa palauttaa entiselleen (toimintakunnon palauttaminen);
- j) varmistaa, että järjestelmä toimii, että havaituista toimintojen virheistä ilmoitetaan (luotettavuus) ja että järjestelmän toimintahäiriö ei voi vahingoittaa tallennettuja henkilötietoja (eheys).

Henkilötietojen tietoturvaloukkauksesta ilmoittaminen Euroopan tietosuojavaltuutetulle

1. Jos tapahtuu henkilötietojen tietoturvaloukkaus, Euroopan syyttäjänviraston on ilmoitettava siitä ilman aiheetonta viivytystä ja mahdollisuuksien mukaan 72 tunnin kuluessa sen ilmitulosta Euroopan tietosuojavaltuutetulle, paitsi jos henkilötietojen tietoturvaloukkauksesta ei todennäköisesti aiheudu luonnollisten henkilöiden oikeuksiin ja vapauksiin kohdistuvaa riskiä. Jos ilmoitusta ei anneta 72 tunnin kuluessa, Euroopan syyttäjänviraston on toimitettava Euroopan tietosuojavaltuutetulle perusteltu selitys.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa ilmoituksessa on vähintään
 - a) kuvattava henkilötietojen tietoturvaloukkaus, mukaan lukien mahdollisuuksien mukaan asianomaisten rekisteröityjen ryhmät ja arvioidut lukumäärät sekä henkilötietotyyppien ryhmät ja arvioidut lukumäärät;
 - b) ilmoitettava tietosuojavastaavan nimi ja yhteystiedot;
 - c) kuvattava henkilötietojen tietoturvaloukkauksen todennäköiset seuraukset;
 - d) kuvattava toimenpiteet, jotka Euroopan syyttäjänvirasto on toteuttanut tai joita se on ehdottanut henkilötietojen tietoturvaloukkauksen johdosta ja tarvittaessa toimenpiteet sen mahdollisten haittavaikutusten lieventämiseksi.

3. Jos ja siltä osin kuin ei ole mahdollista toimittaa 2 kohdassa tarkoitettuja tietoja samanaikaisesti, tiedot voidaan toimittaa vaiheittain ilman aiheetonta viivytystä.
4. Euroopan syyttäjänviraston on dokumentoitava kaikki 1 kohdassa tarkoitetut henkilötietojen tietoturvaloukkaukset, mukaan lukien tietoturvaloukkaukseen liittyvät seikat, sen vaikutukset ja toteutetut korjaavat toimet. Euroopan tietosuojavaltuutetun on voitava tämän dokumentoinnin avulla tarkistaa, että tätä artiklaa on noudatettu.
5. Kun henkilötietojen tietoturvaloukkaukseen sisältyy toisen rekisterinpitäjän toimittamia tai tälle toimitettuja henkilötietoja, Euroopan syyttäjänviraston on toimitettava 3 kohdassa tarkoitetut tiedot ilman aiheetonta viivytystä kyseiselle rekisterinpitäjälle.

38 f artikla

Henkilötietojen tietoturvaloukkauksesta ilmoittaminen rekisteröidylle

1. Kun henkilötietojen tietoturvaloukkaus todennäköisesti aiheuttaa korkean riskin luonnollisten henkilöiden oikeuksille ja vapauksille, Euroopan syyttäjänviraston on ilmoitettava tietoturvaloukkauksesta rekisteröidylle ilman aiheetonta viivytystä.
2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa rekisteröidylle annettavassa ilmoituksessa on kuvattava selkeällä ja yksinkertaisella kielellä henkilötietojen tietoturvaloukkauksen luonne ja annettava ainakin 38 e artiklan 2 kohdan b, c ja d alakohdassa säädetty tiedot ja suositukset.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua ilmoitusta rekisteröidylle ei vaadita, jos jokin seuraavista ehdoista täyttyy:
 - a) Euroopan syyttäjänvirasto on toteuttanut asianmukaiset tekniset ja organisatoriset suojaustoimenpiteet ja henkilötietojen tietoturvaloukkauksen kohteena oleviin henkilötietoihin on sovellettu kyseisiä toimenpiteitä, erityisesti niitä, joiden avulla henkilötiedot muutetaan muotoon, jossa ne eivät ole sellaisten henkilöiden ymmärrettävissä, joilla ei ole lupaa päästä tietoihin, kuten salausta;

- b) Euroopan syyttäjänvirasto on toteuttanut jatkotoimenpiteitä, joilla varmistetaan, että 1 kohdassa tarkoitettu rekisteröidyn oikeuksiin ja vapauksiin kohdistuva korkea riski ei enää todennäköisesti toteudu;
 - c) se vaatisi kohtuutonta vaivaa. Tällaisissa tapauksissa on käytettävä julkista tiedonantoa tai vastaavaa toimenpidettä, jolla rekisteröidyille tiedotetaan yhtä tehokkaalla tavalla.
4. Jos Euroopan syyttäjänvirasto ei ole vielä ilmoittanut henkilötietojen tietoturvaloukkauksesta rekisteröidylle, Euroopan tietosuojavaltuutettu voi vaatia ilmoituksen tekemistä tai päättää, että jokin 3 kohdan edellytyksistä täyttyy, arvioituaan, kuinka todennäköisesti henkilötietojen tietoturvaloukkaus aiheuttaa suuren riskin.
5. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua rekisteröidylle ilmoittamista voidaan viivästyttää tai rajoittaa tai se voidaan jättää tekemättä 37 i artiklan 3 kohdan mukaisilla edellytyksillä ja perusteilla.

[...]

40 artikla

Sallittu pääsy henkilötietoihin Euroopan syyttäjänvirastossa

Ainoastaan Euroopan pääsyyttäjällä, Euroopan syyttäjillä, valtuutetuilla Euroopan syyttäjillä ja näitä avustavalla valtuutetulla henkilöstöllä on tehtäviensä suorittamiseksi ja tässä asetuksessa säädettyissä rajoissa pääsy Euroopan syyttäjänviraston käsittelemiin operatiivisiin henkilötietoihin.

41 artikla

Tietosuojavastaavan nimittäminen

1. Kollegio nimittää tietosuojavastaavan Euroopan pääsyyttäjän ehdotuksesta.
- Tietosuojavastaavan on oltava erityisesti tähän tarkoitukseen nimetyn henkilöstön jäsen.
- Tietosuojavastaavan on tehtäviään suorittaessaan toimittava itsenäisesti, eikä hän saa ottaa vastaan ohjeita.

- 1 a. Tietosuojavastaavaa valittaessa otetaan huomioon henkilön ammattipätevyys ja erityisesti asiantuntemus tietosuojaoikeudesta ja alan käytännöstä sekä valmiudet suorittaa tässä asetuksessa ja erityisesti 41 b artiklassa tarkoitetut tehtävät.
- 1 b. Tietosuojavastaavan valinta ei saa aiheuttaa mahdollista eturistiriitaa tietosuojavastaavan tämän aseman ja hänen muiden virkavelvollisuuksiensa välille, erityisesti tämän asetuksen säännöksiä sovellettaessa.
- 1 c. Tietosuojavastaava nimitetään toimikaudeksi, jonka pituus on neljä vuotta, ja hänet voidaan nimittää uudeksi toimikaudeksi kuitenkin niin, että yhteenlaskettu toimikausi voi olla enintään kahdeksan vuotta. Jos tietosuojavastaava ei enää täytä tehtäviensä suorittamiseksi vaadittavia edellytyksiä, kollegio voi erottaa hänet, kuitenkin ainoastaan Euroopan tietosuojavaltuutetun suostumuksella.
- 1 d. Euroopan syyttäjänviraston on julkistettava tietosuojavastaavan yhteystiedot ja ilmoitettava ne Euroopan tietosuojavaltuutetulle.

41 a artikla

Tietosuojavastaavan asema

1. Euroopan syyttäjänviraston on varmistettava, että tietosuojavastaava otetaan asianmukaisesti ja riittävän ajoissa mukaan kaikkien henkilötietojen suojaa koskevien kysymysten käsittelyyn.
2. Euroopan syyttäjänviraston on tuettava tietosuojavastaavaa tämän 41 b artiklassa tarkoitettujen tehtävien hoitamisessa antamalla tälle resurssit, jotka ovat tarpeen näiden tehtävien hoitamisessa, ja antamalla pääsyn henkilötietoihin ja käsittelytoimiin, sekä tämän asiantuntemuksen ylläpitämisessä.
3. Euroopan syyttäjänviraston on varmistettava, ettei tietosuojavastaava ota vastaan ohjeita näiden tehtävien hoitamisen yhteydessä. Kollegio ei saa erottaa tai rangaista tietosuojavastaavaa sen vuoksi, että hän on hoitanut tehtäviään. Tietosuojavastaava raportoi suoraan Euroopan pääsyyttäjälle.

4. Rekisteröidyt voivat ottaa yhteyttä tietosuojavastaavaan kaikissa asioissa, jotka liittyvät heidän henkilötietojensa käsittelyyn ja tähän asetukseen ja asetukseen (EY) N:o 45/2001 perustuvien oikeuksiensa käyttöön.
5. Kollegio hyväksyy tietosuojavastaavaan sovellettavat täytäntöönpanosäännöt. Nämä täytäntöönpanosäännöt koskevat erityisesti tietosuojavastaavan valintamenettelyä ja hänen erottamistaan, tehtäviään, velvollisuuksiaan ja toimivaltuuksiaan sekä tietosuojavastaavan riippumattomuutta koskevia takeita.
6. Euroopan syyttäjänviraston on annettava tietosuojavastaavan käyttöön hänen tehtäviensä suorittamiseen tarvittavat henkilöstö ja resurssit.
7. Tietosuojavastaavaa ja hänen henkilöstöään sitoo salassapitovelvollisuus 64 artiklan mukaisesti.

41 b artikla

Tietosuojavastaavan tehtävät

1. Tietosuojavastaavalle kuuluvat erityisesti seuraavat henkilötietojen käsittelyyn liittyvät tehtävät:
 - a) huolehtia riippumattomalla tavalla siitä, että Euroopan syyttäjänvirasto noudattaa tämän asetuksen ja asetuksen (EY) N:o 45/2001 tietosuojasäännöksiä sekä sisäisen työjärjestyksen asiaankuuluvia tietosuojasäännöksiä; tähän sisältyy sen seuraaminen, että noudatetaan tätä asetusta, muita unionin tai kansallisia tietosuojasäännöksiä ja Euroopan syyttäjänviraston toimintamenettelyjä, jotka liittyvät henkilötietojen suojaan, mukaan lukien vastuunjako, tiedon lisääminen ja käsittelyyn osallistuvan henkilöstön koulutus ja tähän liittyvät tarkastukset;
 - b) antaa Euroopan syyttäjänvirastolle sekä henkilötietoja käsitteleville työntekijöille tietoja ja neuvoja, jotka koskevat niiden tämän asetuksen ja muiden unionin tai kansallisten tietosuojasäännösten mukaisia velvollisuuksia;

- c) antaa pyydettyä neuvoja tietosuojaa koskevasta vaikutustenarvioinnista ja valvoa sen toteutusta 38 b artiklan mukaisesti;
 - d) huolehtia siirrettyjen ja vastaanotettujen henkilötietojen kirjaamisesta Euroopan syyttäjänviraston sisäisessä työjärjestyksessä vahvistettavien säännösten mukaisesti;
 - e) tehdä yhteistyötä tietojenkäsittelymenettelyistä, -koulutuksesta ja -neuvonnasta vastaavan Euroopan syyttäjänviraston henkilöstön kanssa;
 - f) tehdä yhteistyötä Euroopan tietosuojavaltuutetun kanssa;
 - g) varmistaa, että rekisteröidyille tiedotetaan heidän tästä asetuksesta johtuvista oikeuksistaan;
 - h) toimia Euroopan tietosuojavaltuutetun yhteyspisteenä; käsittelyyn liittyvissä kysymyksissä, mukaan lukien 38 c artiklan mukainen ennakkuuleminen ja tarvittaessa kuuleminen muista mahdollisista kysymyksistä.
 - i) laatia vuosikertomus ja toimittaa se Euroopan pääsyyttäjälle ja Euroopan tietosuojavaltuutetulle.
- 2a. Tietosuojavastaavan on suoritettava asetuksessa (EY) N:o 45/2001 säädetyt tehtävät hallinnollisten henkilötietojen osalta.
3. Euroopan syyttäjänviraston tietosuojavastaavalla ja henkilöstöllä, joka avustaa tietosuojavastaavaa tämän tehtävissä, on pääsy Euroopan syyttäjänviraston käsittelemiin henkilötietoihin ja sen tiloihin siltä osin kuin on välttämätöntä heidän tehtäviensä suorittamiseksi.
4. Jos tietosuojavastaava katsoo, että hallinnollisten henkilötietojen käsittelyä koskevia asetuksen (EY) N:o 45/2001 säännöksiä tai operatiivisten henkilötietojen käsittelyä koskevia tämän asetuksen säännöksiä ei ole noudatettu, hän ilmoittaa asiasta Euroopan pääsyyttäjälle ja pyytää tätä korjaamaan tilanteen tiettyyn määräaikaan mennessä. Jollei Euroopan pääsyyttäjä korjaa tietojen virheellistä käsittelyä sovitussa määräajassa, tietosuojavastaava saattaa asian Euroopan tietosuojavaltuutetun käsiteltäväksi.

Henkilötietojen siirtoja koskevat yleiset periaatteet

1. Euroopan syyttäjänvirasto voi siirtää henkilötietoja kolmannelle maalle tai kansainväliselle järjestölle tämän asetuksen muita säännöksiä ja erityisesti 37 cc artiklaa noudattaen ja ainoastaan jos täytetään 43 a – 43 d artiklassa vahvistetut edellytykset, eli
 - a) siirto on tarpeen Euroopan syyttäjänviraston tehtävien suorittamiseksi;
 - b) henkilötiedot siirretään kolmanteen maahan tai kansainväliseen järjestöön rekisterinpitäjälle, joka on viranomaisena 59 artiklan mukaisten tarkoitusten suhteen toimivaltainen (suhteet kolmansiin maihin ja kansainvälisiin järjestöihin);
 - c) jos jäsenvaltio on siirtänyt tämän artiklan mukaisesti siirrettävät henkilötiedot Euroopan syyttäjänvirastolle tai asettanut ne sen saataville, kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on annettava Euroopan syyttäjänviraston siirrolle ennakkolupa kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti, ellei kyseinen jäsenvaltio ole antanut tätä lupaa siirrolle yleisesti tai erityisin edellytyksin;
 - d) komissio on päättänyt 43 b artiklan mukaisesti, että kyseinen kolmas maa tai kansainvälinen järjestö varmistaa riittävän tietosuojan tason, tai jos tällaista tietosuojan riittävyttä koskevaa päätöstä ei ole tehty, asianmukaiset suojatoimet on toteutettu tai ne ovat voimassa 43 c artiklan mukaisesti, tai jos ei ole tehty tietosuojan riittävyttä koskevaa päätöstä eikä myöskään ole toteutettu tällaisia asianmukaisia suojatoimia, sovelletaan tämän asetuksen 43 d artiklan mukaisia erityistilanteita koskevia poikkeuksia; sekä

e) jos kolmas maa tai kansainvälinen järjestö siirtää henkilötiedot edelleen muuhun kolmanteen maahan tai muulle kansainväliselle järjestölle, Euroopan syyttäjänvirasto edellyttää kolmannen maan tai kansainvälisen järjestön pyytävän siltä edelleen siirtämiselle ennakkoluvan, jonka Euroopan syyttäjänvirasto voi myöntää vasta otettuaan asianmukaisesti huomioon kaikki merkittävät tekijät, kuten rikoksen vakavuuden, henkilötietojen alkuperäisen siirron tarkoituksen ja henkilötietojen suojan tason siinä kolmannessa maassa tai kansainvälisessä järjestössä, johon tai jolle tiedot siirretään edelleen.

2. Euroopan syyttäjänvirasto voi siirtää henkilötietoja ilman jäsenvaltion antamaa 1 kohdan c alakohdan mukaista ennakkolupaa ainoastaan, jos henkilötietojen siirto on tarpeen jäsenvaltion tai kolmannen maan yleiseen turvallisuuteen tai jäsenvaltion olennaisiin etuihin kohdistuvan välittömän ja vakavan uhan estämiseksi, eikä ennakkolupaa voida saada ajoissa. Ennakkoluvan antamisesta vastaavalle viranomaiselle on ilmoitettava asiasta viipymättä.

2 a. Euroopan syyttäjänvirastolta saatujen henkilötietojen siirtäminen kolmannelle maalle tai kansainväliselle järjestölle jäsenvaltion tai unionin toimielimen, elimen, toimiston tai viraston toimesta on kiellettyä. Tämä ei koske tapauksia, joissa Euroopan syyttäjänvirasto on antanut tällaiselle siirrolle luvan otettuaan asianmukaisesti huomioon kaikki merkittävät tekijät, kuten rikoksen vakavuuden, henkilötietojen alkuperäisen siirron tarkoituksen ja henkilötietojen suojan tason siinä kolmannessa maassa tai kansainvälisessä järjestössä, johon tai jolle tiedot siirretään. Euroopan syyttäjänviraston ennakkoluvan saamista koskevaa velvoitetta ei sovelleta asioihin, jotka on siirretty toimivaltaisille kansallisille viranomaisille 28 a artiklan mukaisesti.

3. Tämän asetuksen 43 a – 43 d artiklaa on sovellettava, jotta varmistetaan, ettei tällä asetuksella ja unionin oikeudella taattua luonnollisten henkilöiden suojelun tasoa heikennetä.

43 b artikla

Siirto tietosuojan riittävyttä koskevan päätöksen perusteella

Euroopan syyttäjänvirasto voi siirtää henkilötietoja kolmanteen maahan tai kansainväliselle järjestölle, jos komissio on direktiivin (EU) 2016/680 36 artiklan mukaisesti päättänyt, että kyseinen kolmas maa, kolmannen maan alue tai vähintään yksi erityinen sektori tai kyseinen kansainvälinen järjestö tarjoaa riittävän tietosuojan tason.

43 c artikla

Asianmukaisia suojatoimia edellyttävä siirto

1. Jollei tietosuojan riittävyttä koskevaa päätöstä ole tehty, Euroopan syyttäjänvirasto voi siirtää henkilötietoja kolmanteen maahan tai kansainväliselle järjestölle, jos
 - a) oikeudellisesti sitovassa välineessä on määrätty asianmukaiset suojatoimet, joilla varmistetaan henkilötietojen suoja tai
 - b) Euroopan syyttäjänvirasto on arvioinut kaikkia henkilötietojen siirtoon liittyviä seikkoja ja katsoo, että henkilötietojen suojaamiseksi on olemassa asianmukaiset suojatoimet.
2. Euroopan syyttäjänviraston on ilmoitettava Euroopan tietosuojavaltuutetulle 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen siirtojen ryhmät.

3. Kun siirto perustuu 1 kohdan b alakohtaan, se on dokumentoitava ja asiakirjat on asetettava Euroopan tietosuojavaltuutetun saataville pyynnöstä, mukaan lukien siirron päivämäärä ja ajankohta, vastaanottavan toimivaltaisen viranomaisen tiedot, siirron perusteet ja siirretyt henkilötiedot.

43 d artikla

Erityistilanteita koskevat poikkeukset

1. Tietosuojan tason riittävyyttä koskevan päätöksen tai 43 c artiklan mukaisten asianmukaisten suojatoimien puuttuessa Euroopan syyttäjänvirasto voi siirtää henkilötietoja kolmanteen maahan tai kansainväliselle järjestölle vain sillä edellytyksellä, että siirto on tarpeen
- a) rekisteröidyn tai toisen henkilön elintärkeiden etujen suojaamiseksi;
 - b) rekisteröidyn oikeutettujen etujen turvaamiseksi;
 - c) jäsenvaltion tai kolmannen maan yleiseen turvallisuuteen kohdistuvan välittömän ja vakavan uhkan ehkäisemiseksi tai
 - d) yksittäistapauksissa Euroopan syyttäjänviraston tehtävien suorittamiseksi, paitsi jos Euroopan syyttäjänvirasto katsoo, että asianomaisen rekisteröidyn perusoikeudet ja -vapaudet syrjäyttävät yleisen edun siirrossa.
2. Jos siirto perustuu 1 kohtaan, se on dokumentoitava ja asiakirjat on asetettava Euroopan tietosuojavaltuutetun saataville pyynnöstä, mukaan lukien siirron päivämäärä ja ajankohta, vastaanottavan toimivaltaisen viranomaisen tiedot, siirron perustelu ja siirretyt henkilötiedot.

Henkilötietojen siirrot kolmansiin maihin sijoittautuneille vastaanottajille

1. Poiketen siitä, mitä 43 a artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetään ja tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen kansainvälisten sopimusten soveltamista rajoittamatta, Euroopan syyttäjänvirasto voi yksittäis- ja erityistapauksissa siirtää henkilötietoja suoraan kolmansiin maihin sijoittautuneille vastaanottajille vain, jos tämän luvun muita säännöksiä noudatetaan ja kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) siirto on ehdottoman välttämätön, jotta se voi suorittaa tässä asetuksessa säädetty tehtävänsä 37 artiklan 1 kohdassa vahvistettuja tarkoituksia varten;
 - b) Euroopan syyttäjänvirasto katsoo, että asianomaisen rekisteröidyn perusoikeudet ja -vapaudet eivät syrjäytä yleistä etua, jonka perusteella siirto käsiteltävänä olevassa tapauksessa on tarpeen;
 - c) Euroopan syyttäjänvirasto katsoo, että kolmannen maan viranomaiselle, joka on toimivaltainen 37 artiklan 1 kohdan mukaisissa tarkoituksissa, tapahtuva siirto on tehoton tai epätarkoituksenmukainen erityisesti siitä syystä, että siirtoa ei voida tehdä hyvissä ajoin;
 - d) kolmannen maan viranomaiselle, joka on toimivaltainen 37 artiklan 1 kohdan mukaisissa tarkoituksissa, ilmoitetaan siirrosta ilman aiheetonta viivästystä, ellei tämä ole tehotonta tai epätarkoituksenmukaista;
 - e) Euroopan syyttäjänvirasto ilmoittaa vastaanottajalle, mitä tiettyä tarkoitusta tai tiettyjä tarkoituksia varten tämä saa ainoastaan käsitellä henkilötietoja sillä edellytyksellä, että tällainen käsittely on tarpeellista.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu kansainvälinen sopimus on mikä tahansa unionin ja kolmansien maiden välillä voimassa oleva kahden- tai monenvälinen kansainvälinen sopimus rikosasioissa tehtävän oikeudellisen yhteistyön ja poliisiyhteistyön alalla.
3. Jos siirto perustuu 1 kohtaan, se on dokumentoitava ja asiakirjat on asetettava Euroopan tietosuojavaltuutetun saataville pyynnöstä, mukaan lukien siirron päivämäärä ja ajankohta, vastaanottavan toimivaltaisen viranomaisen tiedot, siirron perustelu ja siirretyt henkilötiedot.

Euroopan tietosuojavaltuutetun suorittama valvonta

1. Euroopan tietosuojavaltuutetun tehtävänä on seurata tämän asetuksen sellaisten säännösten, jotka koskevat luonnollisten henkilöiden perusoikeuksien ja -vapauksien suojelua, soveltamista ja huolehtia niiden täytäntöönpanosta Euroopan syyttäjänviraston suorittaman operatiivisten henkilötietojen käsittelyn osalta sekä antaa ohjeita Euroopan syyttäjänvirastolle sekä rekisteröidyille kaikista henkilötietojen käsittelyä koskevista seikoista. Tätä varten tietosuojavaltuutetun on suoritettava tämän artiklan 2 kohdassa säädetyt tehtävät, käytettävä tämän artiklan 3 kohdassa myönnettyjä valtuuksia ja tehtävä yhteistyötä kansallisten valvontaviranomaisten kanssa 45 artiklan mukaisesti.
2. Euroopan tietosuojavaltuutetun tehtävänä on tämän asetuksen nojalla
 - a) vastaanottaa ja tutkia kanteluita sekä ilmoittaa rekisteröidylle niiden käsittelyn tuloksesta kohtuullisen määräajan kuluessa;
 - b) suorittaa tutkimuksia joko omasta aloitteestaan tai kantelun perusteella sekä ilmoittaa rekisteröidylle niiden tuloksista kohtuullisen määräajan kuluessa;
 - c) valvoa tämän asetuksen niiden säännösten soveltamista, jotka liittyvät luonnollisten henkilöiden suojeluun Euroopan syyttäjänviraston suorittaman operatiivisten henkilötietojen käsittelyn yhteydessä;
 - d) neuvoa Euroopan syyttäjänvirastoa joko omasta aloitteestaan tai vastauksena lausuntopyyntöön kaikissa operatiivisten henkilötietojen käsittelyä koskevissa asioissa, erityisesti ennen kuin se laatii sisäiset, yksilön perusvapauksien ja -oikeuksien suojaan liittyvät säännöt operatiivisten henkilötietojen käsittelyä varten.

3. Tämän asetuksen nojalla Euroopan tietosuojavaltuutettu voi:
- a) antaa rekisteröidyille neuvontaa heille kuuluvien oikeuksien käyttämisessä;
 - b) ottaa yhteyttä Euroopan syyttäjänvirastoon, jos operatiivisten henkilötietojen käsittelyä koskevia säännöksiä väitetään rikotun ja tehdä tarvittaessa ehdotuksia rikkomisen korjaamiseksi ja rekisteröityjen suojan parantamiseksi;
 - c) kuulla Euroopan syyttäjänvirastoa, jos tietoja koskevien tiettyjen oikeuksien käyttöä koskevat pyynnöt on evätty 37 e – 37 k artiklan vastaisesti;
 - d) saattaa asioita Euroopan syyttäjänviraston käsiteltäväksi;
 - e) määrätä Euroopan syyttäjänviraston oikaisemaan, asettamaan käyttörajoituksen tai poistamaan sellaiset operatiiviset henkilötiedot, joita Euroopan syyttäjänvirasto on käsitellyt operatiivisten henkilötietojen käsittelyä koskevien säännösten vastaisesti sekä ilmoittamaan näistä toimenpiteistä niille kolmansille osapuolille, joille tietoja on luovutettu, edellyttäen että tämä ei haittaa Euroopan syyttäjänviraston tutkinta- ja syytetoimia;
 - f) saattaa asioita Euroopan unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi perustamissopimuksessa määrättyjen edellytysten mukaisesti;
 - g) olla väliintulijana käsiteltäessä Euroopan unionin tuomioistuimessa nostettuja kanteita.
4. Euroopan tietosuojavaltuutetulla on pääsy Euroopan syyttäjänviraston käsittelemiin henkilötietoihin ja sen tiloihin siltä osin kuin on välttämätöntä sen tehtävien suorittamiseksi.
5. Euroopan tietosuojavaltuutetun on laadittava vuosikertomus valvontatoiminnastaan Euroopan syyttäjänvirastossa.

Euroopan tietosuojavaltuutetun vaitiolovelvollisuus

Euroopan tietosuojavaltuutettu ja hänen henkilöstönsä ovat sekä toimikautensa aikana että sen päätyttyä velvollisia pitämään salassa kaikki luottamukselliset tiedot, jotka ovat tulleet heidän tietoonsa tehtäviensä suorittamisen yhteydessä.

Euroopan tietosuojavaltuutetun ja kansallisten valvontaviranomaisten yhteistyö

1. Euroopan tietosuojavaltuutettu toimii tiiviissä yhteistyössä kansallisten valvontaviranomaisten kanssa sellaisten erityiskysymysten yhteydessä, jotka edellyttävät jäsenvaltioiden toimia, erityisesti jos Euroopan tietosuojavaltuutettu tai kansallinen valvontaviranomainen havaitsee jäsenvaltioiden käytänteiden välillä suuria eroja tai mahdollisesti lainvastaisia tiedonsiirtoja Euroopan syyttäjänviraston tiedonvaihtokanavia pitkin, tai yhden tai useamman kansallisen valvontaviranomaisen esittämien, tämän asetuksen täytäntöönpanoa ja tulkintaa koskevien kysymysten yhteydessä.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa Euroopan tietosuojavaltuutettu ja tietosuojan alalla toimivaltaiset kansalliset valvontaviranomaiset voivat toimivaltuuksiensa puitteissa vaihtaa asiaa koskevia tietoja sekä avustaa toisiaan auditointien ja tarkastusten suorittamisessa, tutkia tämän asetuksen tulkintaan tai soveltamiseen liittyviä vaikeuksia, selvittää riippumattoman valvontavallan tai rekisteröidyn oikeuksien käyttöön liittyviä ongelmia, laatia yhdenmukaisia ehdotuksia yhteisten ratkaisujen löytämiseksi mahdollisiin ongelmiin ja edistää tarpeen mukaan tietosuojaa koskevien oikeuksien tuntemusta.
3. Asetuksella (EU) N:o 2016 /679 perustetulle Euroopan tietosuojaneuvostolle kuuluvat myös direktiivin (EU) 2016/680 51 artiklassa säädetyt tehtävät tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa ja erityisesti tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa asioissa.

46 artikla

Oikeus tehdä kantelu Euroopan tietosuojavaltuutetulle

1. Jokaisella rekisteröidyllä on oikeus tehdä kantelu Euroopan tietosuojavaltuutetulle, jos rekisteröity katsoo, että häntä koskevien operatiivisten henkilötietojen käsittely Euroopan syyttäjänvirastossa rikkoo tätä asetusta.
2. Euroopan tietosuojavaltuutetun on ilmoitettava rekisteröidylle kantelun etenemisestä ja ratkaisusta, mukaan lukien mahdollisuudesta käyttää 46 a artiklan mukaisia oikeussuojakeinoja.

46 a artikla

Oikeus Euroopan tietosuojavaltuutetun toimien laillisuuden valvontaan

Euroopan tietosuojavaltuutetun päätöksiin voidaan hakea muutosta Euroopan unionin tuomioistuimessa.

[...]

VII LUKU
VARAINHOITO JA HENKILÖSTÖÄ KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET
1 JAKSO
VARAINHOITOSÄÄNNÖKSET

48 artikla

Taloushallinnon toimijat

1. Euroopan pääsyyttäjä vastaa talousarvion laatimista koskevien päätösten valmistelemisesta ja niiden toimittamisesta kollegiolle hyväksymistä varten.
2. Hallintojohtaja vastaa tulojen ja menojen hyväksyjänä Euroopan syyttäjänviraston talousarvion toteuttamisesta.

49 artikla

Talousarvio

1. Euroopan pääsyyttäjä laatii hallintojohtajan ehdotuksen pohjalta ennakkoarviot kaikista Euroopan syyttäjänviraston tuloista ja menoista kutakin kalenterivuotta vastaavaa varainhoitovuotta varten. Nämä ennakkoarviot otetaan Euroopan syyttäjänviraston talousarvioon.
2. Euroopan syyttäjänviraston talousarvioon otettavien tulojen ja menojen on oltava tasapainossa.
3. Sulkematta pois muita tulonlähteitä Euroopan syyttäjänviraston tulot koostuvat seuraavista:
 - a) unionin yleiseen talousarvioon otettu unionin rahoitusosuus;
 - b) Euroopan syyttäjänviraston julkaisuista ja muista suoritteista saadut tulot.
4. Euroopan syyttäjänviraston menoihin kuuluvat Euroopan pääsyyttäjän, Euroopan syyttäjien, valtuutettujen Euroopan syyttäjien, hallintojohtajan ja Euroopan syyttäjänviraston henkilöstön palkat, hallinto- ja infrastruktuurimenot sekä toimintamenot.

5. Kun valtuutetut Euroopan syyttäjät hoitavat Euroopan syyttäjänvirastolle kuuluvia tehtäviä, valtuutettujen Euroopan syyttäjien kyseisistä toimista aiheutuvia menoja pidetään Euroopan syyttäjänviraston toimintamenoina.

Toimivaltaisten kansallisten viranomaisten tutkintatoimiin liittyvät kustannukset ja oikeusapuun liittyvät kustannukset eivät periaatteessa sisälly Euroopan syyttäjänviraston toimintamenoihin. Syyttäjänviraston toimintamenot – sen talousarvion sisällä – kattavat kuitenkin tietyt viraston tutkinta- ja syytetoimiin liittyvät kustannukset 5 a kohdan mukaisesti.

Toimintamenoihin kuuluvat myös asianhallintajärjestelmän perustaminen, koulutus, virkamatkat ja Euroopan syyttäjänviraston sisäisen toiminnan kannalta välttämättömät käännökset, kuten käännökset pysyvää jaostoa varten.

- 5 a. Jos viraston puolesta toteutetaan poikkeuksellisen kallis tutkintatoimi, valtuutetut Euroopan syyttäjät voivat toimivaltaisten kansallisten viranomaisten perustellusta pyynnöstä tai omasta aloitteestaan kuulla pysyvää jaostoa siitä, voisiko Euroopan syyttäjänvirasto vastata osittain tutkintatoimen kustannuksista. Tällaiset kuulemiset eivät saa aiheuttaa tutkinnan viivästymistä.

Pysyvä jaosto voi tämän jälkeen hallintojohtajaa kuultuaan ja erityisissä olosuhteissa toteutetun toimenpiteen oikeasuhteisuuden ja kustannusten poikkeuksellisuuden perusteella päättää hyväksyä tai hylätä pyynnön näiden perusteluiden arvioinnista sisäisessä työjärjestyksessä annettujen sääntöjen mukaisesti. Hallintojohtaja päättää tämän jälkeen myönnettävän avustuksen määrästä käytettävissä olevien varojen perusteella. Hallintojohtajan on ilmoitettava avustuksen määrää koskevasta päätöksestä asiaa käsittelevälle valtuutetulle Euroopan syyttäjälle viipymättä.

Talousarvion laatiminen

1. Euroopan pääsyyttäjä laatii vuosittain hallintojohtajan laatiman ehdotuksen pohjalta alustavan ennakkoarvion Euroopan syyttäjänviraston tuloista ja menoista seuraavan varainhoitovuoden aikana. Euroopan pääsyyttäjä lähettää alustavan ennakkoarvion kollegiolle hyväksymistä varten.
2. Alustava ennakkoarvio Euroopan syyttäjänviraston tuloista ja menoista toimitetaan komissiolle kunakin vuonna viimeistään 31 päivänä tammikuuta. Euroopan syyttäjänvirasto toimittaa lopullisen ennakkoarvion, johon sisältyy henkilöstötaulukkoa koskeva esitys, komissiolle viimeistään kunkin vuoden maaliskuun 31 päivänä.
3. Komissio toimittaa ennakkoarvion Euroopan unionin yleistä talousarviota koskevan alustavan esityksen yhteydessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle, jäljempänä yhdessä 'budjettivallan käyttäjä'.
4. Komissio sisällyttää tämän ennakkoarvion perusteella unionin yleistä talousarviota koskevaan alustavaan esitykseen määrärahat, joita se pitää henkilöstötaulukon perusteella välttämättöminä, sekä yleisestä talousarviosta otettavan rahoitusosuuden määrän. Komissio toimittaa alustavan talousarvioesityksen budjettivallan käyttäjälle SEUT 313 ja 314 artiklan mukaisesti.
5. Budjettivallan käyttäjä hyväksyy unionin yleisestä talousarviosta Euroopan syyttäjänvirastolle tarkoitetun rahoitusosuuden.
6. Budjettivallan käyttäjä vahvistaa Euroopan syyttäjänviraston henkilöstötaulukon.
7. Kollegio hyväksyy Euroopan syyttäjänviraston talousarvion Euroopan pääsyyttäjän ehdotuksesta. Siitä tulee lopullinen, kun unionin yleinen talousarvio on lopullisesti vahvistettu. Sitä mukautetaan tarvittaessa noudattaen samaa menettelyä kuin alkuperäisen talousarvion hyväksymisessä.
8. Kaikkiin rakennushankkeisiin, joilla on todennäköisesti huomattava vaikutus Euroopan syyttäjänviraston talousarvioon, sovelletaan komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 1271/2013 88 artiklan säännöksiä.

51 artikla

Talousarvion toteuttaminen

1. Hallintojohtaja toimii Euroopan syyttäjänviraston tulojen ja menojen hyväksyjänä ja toteuttaa sen talousarvion omalla vastuullaan ja talousarviossa asetetuissa rajoissa.
2. Hallintojohtaja toimittaa vuosittain budjettivallan käyttäjälle kaikki arviointimenettelyjen tuloksen kannalta olennaiset tiedot.

52 artikla

Tilinpäätöksen esittäminen ja vastuuvapauden myöntäminen

1. [...]
2. Euroopan syyttäjänviraston tilinpitäjä toimittaa alustavan tilinpäätöksen komission tilinpitäjälle ja tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään varainhoitovuoden päättymistä seuraavan maaliskuun 1 päivänä.
3. Euroopan syyttäjänvirasto toimittaa selvityksen varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta Euroopan parlamentille, neuvostolle ja tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään seuraavan varainhoitovuoden maaliskuun 31 päivänä.
4. Komission tilinpitäjä toimittaa Euroopan syyttäjänviraston alustavan tilinpäätöksen konsolidoituna komission tilinpäätökseen tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään varainhoitovuoden päättymistä seuraavan maaliskuun 31 päivänä.
5. Tilintarkastustuomioistuin esittää Euroopan syyttäjänviraston alustavaa tilinpäätöstä koskevat huomautuksensa asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 148 artiklan 1 kohdan mukaisesti viimeistään varainhoitovuoden päättymistä seuraavan kesäkuun 1 päivänä.
6. Saatuaan Euroopan syyttäjänviraston alustavaa tilinpäätöstä koskevat huomautukset, jotka tilintarkastustuomioistuin on laatinut asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 148 artiklan mukaisesti, Euroopan syyttäjänviraston tilinpitäjä laatii viraston lopullisen tilinpäätöksen omalla vastuullaan ja toimittaa sen kollegiolle lausuntoa varten.

7. Euroopan syyttäjänviraston tilinpitäjä toimittaa lopullisen tilinpäätöksen ja kollegion lausunnon Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään varainhoitovuoden päättymistä seuraavan heinäkuun 1 päivänä.
8. Euroopan syyttäjänviraston lopullinen tilinpäätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä viimeistään kunkin varainhoitovuoden päättymistä seuraavan vuoden marraskuun 15 päivänä.
9. Hallintojohtaja toimittaa tilintarkastustuomioistuimelle vastauksen tämän huomautuksiin viimeistään kunkin varainhoitovuoden päättymistä seuraavan vuoden syyskuun 30 päivänä. Hallintojohtaja toimittaa vastauksen myös komissiolle.
10. Hallintojohtaja antaa Euroopan parlamentille tämän pyynnöstä komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 1271/2013¹⁹ 109 artiklan 3 kohdan mukaisesti kaikki kyseistä varainhoitovuotta koskevan vastuuvapausmenettelyn asianmukaista toteuttamista varten tarvittavat tiedot.
11. Euroopan parlamentti myöntää hallintojohtajalle vuoden N talousarvion toteuttamista koskevan vastuuvapauden neuvoston määräenemmistöllä antamasta suosituksesta ennen vuoden N+2 toukokuun 15 päivää.

53 artikla

Varainhoitosäännöt

Euroopan pääsyyttäjä laatii hallintojohtajan ehdotuksen pohjalta luonnoksen Euroopan syyttäjänvirastoon sovellettaviksi varainhoitosäännöiksi. Kollegio hyväksyy nämä säännöt komissiota kuultuaan. Varainhoitosäännöt voivat poiketa komission delegoidussa asetuksessa (EU) N:o 1271/2013 annetuista säännöistä ainoastaan, jos Euroopan syyttäjänviraston toiminta sitä erityisesti edellyttää ja jos komissio on antanut siihen ennalta suostumuksensa.

¹⁹ Komission delegoitu asetus (EU) N:o 1271/2013, annettu 30 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 208 artiklassa tarkoitettuja elimiä koskevasta varainhoidon puiteasetuksesta (EUVL L 328, 7.12.2013, s. 42).

2 JAKSO

HENKILÖSTÖÄ KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

54 artikla

Yleiset säännökset

1. Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, Euroopan pääsyyttäjään, Euroopan syyttäjiin, valtuutettuihin Euroopan syyttäjiin, hallintojohtajaan ja Euroopan syyttäjänviraston henkilöstöön sovelletaan Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavia henkilöstösääntöjä ja unionin muuta henkilöstöä koskevia palvelussuhteen ehtoja sekä näiden sääntöjen ja ehtojen täytäntöönpanosäännöksiä, jotka on annettu Euroopan unionin toimielinten välisellä päätöksellä.

Euroopan pääsyyttäjä ja Euroopan syyttäjät otetaan palvelukseen Euroopan syyttäjänviraston väliaikaisina toimihenkilöinä palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan a kohdan mukaisesti.

- 1 a. Euroopan syyttäjänviraston henkilöstö otetaan palvelukseen Euroopan unionin virkamiehiin ja muuhun henkilöstöön sovellettavien sääntöjen mukaisesti.
2. Kollegio käyttää niitä valtuuksia, jotka henkilöstösääntöjen mukaan kuuluvat nimittävälle viranomaiselle ja muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen mukaan työsovimusten tekemiseen valtuutetulle viranomaiselle. Kollegio voi Euroopan syyttäjänviraston henkilöstön suhteen delegoida nämä valtuudet hallintojohtajalle. Tässä kohdassa tarkoitettu valtuuksien siirto ei koske Euroopan pääsyyttäjää, Euroopan syyttäjiä, valtuutettuja Euroopan syyttäjiä eikä hallintojohtajaa.
3. Kollegio vahvistaa tarvittavat henkilöstösääntöjen ja muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen täytäntöönpanoa koskevat säännökset henkilöstösääntöjen 110 artiklan mukaisesti. Kollegio vahvistaa myös henkilöstöresursseja koskevan suunnitelman osana ohjelma-asiakirjaa.
4. Euroopan syyttäjänvirastoon ja sen henkilöstöön sovelletaan Euroopan unionin erioikeuksia ja vapauksia koskevaa pöytäkirjaa.

5. Valtuutetut Euroopan syyttäjät palkataan erityisneuvonantajina Euroopan unionin muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen 5, 123 ja 124 artiklan mukaisesti. Toimivaltaiset kansalliset viranomaiset edistävät valtuutettujen Euroopan syyttäjien tämän asetuksen mukaisten tehtävien hoitoa ja pidättyvät kaikista sellaisista toimista ja toimintatavoista, jotka saattaisivat vaikuttaa kielteisesti heidän uraansa ja asemaansa kansallisessa syyttäjälaitoksessa. Toimivaltaiset viranomaiset huolehtivat etenkin siitä, että valtuutetuilla Euroopan syyttäjillä on heidän tämän asetuksen mukaisten tehtäviensä hoitamiseksi tarvitsemat resurssit ja välineet ja että heidät integroidaan täysin kansallisiin syyttäviviranomaisiin. On varmistettava asianmukaiset järjestelyt, jotta valtuutettujen Euroopan syyttäjien kansallisen järjestelmän mukaiseen sosiaaliturvaan, eläkkeeseen ja vakuutuksen kattavuuteen liittyvät oikeudet säilyvät. On myös varmistettava, että valtuutetun Euroopan syyttäjän palkan kokonaismäärä ei ole alhaisempi kuin mitä hän saisi pelkästään kansallisen syyttäjän toimesta. Valtuutettujen Euroopan syyttäjien yleisistä työolosuhteista ja työympäristöstä vastaavat toimivaltaiset kansalliset oikeusviranomaiset.
- 5 a. Euroopan syyttäjät ja valtuutetut Euroopan syyttäjät eivät vastaanota tutkinta- ja syytevaltuuksiaan käyttäessään mitään muita määräyksiä, suuntaviivoja tai ohjeita kuin niitä, joista nimenomaisesti säädetään tässä asetuksessa ja jotka on lueteltu 6 artiklassa.

Väliaikaiset ja sopimussuhteiset toimihenkilöt

1. Unionin toimielinten, elinten tai virastojen palvelukseen otetuille, muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan a alakohdassa tarkoitetuille väliaikaisille toimihenkilöille, jotka syyttäjänvirasto on palkannut [30 päivään kesäkuuta 2020] saakka, tarjotaan muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan f alakohdan mukaiset sopimukset, kun taas sopimusehdot säilyvät muilta osin ennallaan, sanotun rajoittamatta tarvetta noudattaa muuta henkilöstöä koskevista palvelussuhteen ehdoista johtuvia velvoitteita. Kyseisten väliaikaisten toimihenkilöiden katsotaan toimineen koko uransa syyttäjänvirastossa.
2. Unionin toimielinten palvelukseen otetuille, muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen 3 a tai 3 b artiklassa tarkoitetuille sopimussuhteisille toimihenkilöille, jotka syyttäjänvirasto on palkannut [30 päivään kesäkuuta 2020] saakka, tarjotaan muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen 3 a artiklan mukaiset sopimukset, kun taas sopimusehdot säilyvät muilta osin ennallaan. Kyseisten sopimussuhteisten toimihenkilöiden katsotaan toimineen koko uransa syyttäjänvirastossa.
3. Unionin elinten tai virastojen palvelukseen otetuille, muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan f alakohdassa tarkoitetuille väliaikaisille toimihenkilöille ja 3 a artiklassa tarkoitetuille sopimussuhteisille toimihenkilöille, jotka syyttäjänvirasto on palkannut [30 päivään kesäkuuta 2020] saakka, tarjotaan sopimukset samoin ehdoin. Kyseisten toimihenkilöiden katsotaan toimineen koko uransa syyttäjänvirastossa.

Kansalliset asiantuntijat ja muu henkilöstö

1. Euroopan syyttäjänvirasto voi käyttää oman henkilöstönsä lisäksi kansallisia asiantuntijoita tai muita sen käyttöön annettuja henkilöitä, jotka eivät kuitenkaan ole sen palveluksessa. Kansalliset asiantuntijat ovat Euroopan syyttäjänviraston toimintaan liittyviä tehtäviä hoitaessaan Euroopan pääsyyttäjän alaisia.
2. Kollegio tekee päätöksen, jossa annetaan säännöt kansallisten asiantuntijoiden tilapäisestä siirtämisestä Euroopan syyttäjänviraston palvelukseen tai sellaisten muiden henkilöiden asettamisesta viraston käyttöön, jotka eivät kuitenkaan ole sen palveluksessa.

VIII LUKU

EUROOPAN SYYTTÄJÄNVIRASTON JA SEN KUMPPANIEEN VÄLISIÄ SUHTEITA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

1 JAKSO

YHTEISET SÄÄNNÖKSET

56 artikla

Yhteiset säännökset

1. Euroopan syyttäjänvirasto voi luoda ja pitää yllä yhteistyösuhteita unionin toimielimiin, elimiin, toimistoihin ja virastoihin niiden kunkin tavoitteiden mukaisesti sekä kolmansien maiden toimivaltaisiin viranomaisiin ja kansainvälisiin järjestöihin siltä osin kuin on tarpeen sen tehtävien suorittamiseksi.
2. Euroopan syyttäjänvirasto saa 67 artiklan mukaisesti vaihtaa suoraan kaikkia tietoja tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen yksiköiden kanssa siltä osin kuin on tarpeen sen tehtävien suorittamiseksi, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä.
- 2 a. Euroopan syyttäjänvirasto voi sopia 1 ja 2 kohdassa esitettyjä tarkoituksia varten käytännön yhteistyöjärjestelyistä 1 kohdassa tarkoitettujen yksiköiden kanssa. Näiden järjestelyjen on oltava luonteeltaan teknisiä ja/tai operatiivisia, ja niillä on pyrittävä erityisesti helpottamaan osapuolten välistä yhteistyötä ja tiedonvaihtoa. Järjestelyjen pohjalta ei voida vaihtaa henkilötietoja eikä niillä ole oikeudellisesti sitovia vaikutuksia unionille tai sen jäsenvaltioille.

Suhteet Eurojustiin

1. Euroopan syyttäjänvirasto luo Eurojustiin tiiviin suhteen ja ylläpitää sitä kummankin toimivaltuuksien puitteissa tapahtuvan keskinäisen yhteistyön sekä virastojen välisten, jäljempänä määriteltyjen operatiivisten sekä hallinnon ja johdon välisten yhteyksien kehittämisen kautta. Tätä varten Euroopan pääsyyttäjä ja Eurojustin puheenjohtaja tapaavat säännöllisesti ja keskustelevat molempia kiinnostavista kysymyksistä.
2. Euroopan syyttäjänvirasto voi operatiivisissa asioissa ottaa Eurojustin mukaan rajatylittäviä tapauksia koskeviin toimiinsa seuraavin tavoin:
 - a) antamalla tutkintatoimiinsa liittyviä tietoja, myös henkilötietoja, tämän asetuksen asiaa koskevien säännösten mukaisesti;
 - b) pyytämällä Eurojustilta tai sen toimivaltaisilta kansallisilta jäseniltä apua Euroopan syyttäjänviraston päätösten tai oikeusapupyyntöjen tai näiden täytäntöönpanoa koskevien pyyntöjen välittämisessä niille Eurojustin jäsenvaltioille, jotka eivät osallistu Euroopan syyttäjänviraston perustamiseen, tai kolmansille maille.
3. Euroopan syyttäjänvirastolle annetaan osuma / ei osumaa -tyyppisten hakujen pohjalta epäsuora pääsy Eurojustin asianhallintajärjestelmässä oleviin tietoihin. Jos Euroopan syyttäjänviraston asianhallintajärjestelmään syöttämien tietojen ja Eurojustin hallussa olevien tietojen väliltä löytyy vastaavuus, tästä ilmoitetaan Eurojustille ja Euroopan syyttäjänvirastolle sekä jäsenvaltiolle, joka toimitti tiedot Eurojustille.
5. Euroopan syyttäjänvirasto voi saada Eurojustin hallinnolta tukipalveluja ja hyödyntää sen resursseja. Tätä varten Eurojust voi tarjota Euroopan syyttäjänvirastolle yhteisen edun mukaisia palveluja. Järjestelyn yksityiskohdista määrätään sopimuksessa.

Suhteet OLAFiin

1. Euroopan syyttäjänvirasto luo OLAFiin tiiviin suhteen ja ylläpitää sitä kummankin toimivaltuuksien puitteissa tapahtuvan keskinäisen yhteistyön sekä tietojenvaihdon kautta. Suhteen tarkoituksena on erityisesti varmistaa kaikkien käytettävissä olevien keinojen käyttö unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi OLAFin Euroopan syyttäjänvirastolle tarjoaman täydentävyyden ja tuen kautta.
2. Jos Euroopan syyttäjänvirasto toteuttaa rikostutkintaa tämän asetuksen mukaisesti, OLAF ei saa aloittaa samoja tosiseikkoja koskevaa rinnakkaista hallinnollista tutkimusta, sanotun kuitenkin rajoittamatta 3 kohdassa säädettyjen toimien toteuttamista.
3. Euroopan syyttäjänvirasto voi tutkinnan kuluessa pyytää OLAFia toimivaltuuksiensa mukaisesti tukemaan tai täydentämään sen toimia erityisesti
 - a) antamalla tietoja, tekemällä analyysseja (myös rikosteknisiä analyysseja), antamalla asiantuntija-apua ja operatiivista tukea;
 - b) helpottamalla toimivaltaisten kansallisten hallintoviranomaisten ja EU:n elinten tiettyjen toimien koordinointia;
 - c) toteuttamalla hallinnollisia tutkimuksia.
4. Euroopan syyttäjänvirasto voi antaa OLAFille olennaisia tietoja tapauksista, joiden osalta se on päättänyt olla toteuttamatta tutkintaa tai se on lopettanut asian käsittelyn, jotta OLAF voi toimivaltuuksiensa mukaisesti harkita asianmukaisia hallinnollisia toimia.

5. Euroopan syyttäjänvirastolle annetaan osuma / ei osumaa -tyyppisten hakujen pohjalta epäsuora pääsy OLAFin asianhallintajärjestelmässä oleviin tietoihin. Jos Euroopan syyttäjänviraston asianhallintajärjestelmään syöttämien tietojen ja OLAFin hallussa olevien tietojen väliltä löytyy vastaavuus, vastaavuuden löytymisestä ilmoitetaan OLAFille ja Euroopan syyttäjänvirastolle.

58 artikla

Suhteet Europoliin

1. Euroopan syyttäjänvirasto luo Europoliin tiiviin suhteen ja ylläpitää sitä. Virastot tekevät tätä varten sopimuksen yhteistyönsä toteuttamistavoista.
2. Euroopan syyttäjänviraston on voitava saada pyynnöstä kaikki sen toimivallan piiriin kuuluvaan rikokseen liittyvät Europolin hallussa olevat tiedot, jos niitä tarvitaan sen tutkintatoimia varten, ja lisäksi se voi pyytää Europolilta yksittäistä Euroopan syyttäjänviraston suorittamaa tutkintaa koskevaa analyysiapua.

58 a artikla

Suhteet unionin muihin toimielimiin, elimiin, toimistoihin ja virastoihin

1. Euroopan syyttäjänvirasto luo yhteistyösuhteen komissioon ja ylläpitää sitä unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi. Syyttäjänvirasto ja komissio tekevät tätä varten sopimuksen yhteistyönsä toteuttamistavoista.

2. Vaarantamatta Euroopan syyttäjänviraston omien tutkimusten asianmukaisuutta ja luottamuksellisuutta, Euroopan syyttäjänviraston on viipymättä annettava asianomaiselle unionin toimielimelle, elimelle, toimistolle tai virastolle ja muille uhreille riittävästi tietoja, jotta se voi toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä, erityisesti
 - a) hallinnollisia toimenpiteitä, kuten turvaamistoimenpiteitä unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi. Euroopan syyttäjänvirasto voi suositella unionin toimielimelle, elimelle, toimistolle tai virastolle erityistoimenpiteitä;
 - b) se voi toimia asianomistajana oikeudenkäynnissä;
 - c) unionin talousarvioon kuuluvien varojen hallinnollista takaisinperintää tai kurinpitotoimia varten.

59 artikla

Suhteet kolmansiin maihin ja kansainvälisiin järjestöihin

1. Edellä 56 artiklan 2 a kohdassa tarkoitetut käytännön yhteistyöjärjestelyt kolmansien maiden viranomaisten ja kansainvälisten järjestöjen kanssa voivat koskea erityisesti strategisten tietojen vaihtoa ja yhteyshenkilöiden lähettämistä Euroopan syyttäjänvirastoon.
2. Euroopan syyttäjänvirasto voi toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella nimetä yhteyspisteitä kolmansissa maissa yhteistyön helpottamiseksi viraston operatiivisten tarpeiden mukaisesti.
3. Kansainväliset sopimukset, jotka unioni on tehnyt tai joihin se on liittynyt SEUT 218 artiklan mukaisesti yhden tai useamman kolmannen maan kanssa Euroopan syyttäjänviraston toimivaltaan kuuluvilla aloilla, kuten rikosasioissa tehtävää yhteistyötä Euroopan syyttäjänviraston ja kyseisten kolmansien maiden välillä koskevat kansainväliset sopimukset, sitovat Euroopan syyttäjänvirastoa.

4. Jos 3 kohdan mukaista sopimusta ei ole, jäsenvaltioiden on, jos asiaan liittyvät monenväliset kansainväliset sopimukset sen sallivat ja jos kolmas maa antaa tähän suostumuksensa, tunnustettava ja tarvittaessa ilmoitettava Euroopan syyttäjänvirasto toimivaltaiseksi viranomaiseksi rikosasioissa annettavaa oikeusapua koskevien monenvälisten kansainvälisten sopimustensa täytäntöönpanon osalta, tarpeen ja mahdollisuuksien mukaan myös muuttamalla noita sopimuksia.

Jäsenvaltiot voivat myös ilmoittaa Euroopan syyttäjänviraston toimivaltaiseksi viranomaiseksi rikosasioissa annettavaa oikeusapua koskevien muiden kansainvälisten sopimustensa täytäntöönpanon osalta, myös muuttamalla noita sopimuksia.

5. Jos 3 kohdan mukaista sopimusta tai 4 kohdan mukaista tunnustamista ei ole tehty, asiaa käsittelevä valtuutettu Euroopan syyttäjä voi 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti käyttää jäsenvaltionsa kansallisen syyttäjän valtuuksia pyytääkseen rikosasioissa annettavaa oikeusapua kolmansien maiden viranomaisilta asianomaisen jäsenvaltion tekemien kansainvälisten sopimusten tai sovellettavan kansallisen lainsäädännön perusteella ja tarvittaessa toimivaltaisten kansallisten viranomaisten välityksellä. Valtuutetun Euroopan syyttäjän on tällöin ilmoitettava kolmansien maiden viranomaisille, että Euroopan syyttäjänvirasto käyttää tuolla perusteella kerättyä todistusaineistoa tämän asetuksen mukaisesti, ja tarvittaessa pyrittävä saamaan näiden viranomaisten suostumus tähän. Kolmannelle maalle ilmoitetaan joka tapauksessa asianmukaisesti siitä, että pyyntöön annettavan vastauksen lopullinen vastaanottaja on Euroopan syyttäjänvirasto.

Jos Euroopan syyttäjänvirasto ei voi suorittaa tehtäviään 3 tai 4 kohdassa tarkoitetun asiaan liittyvän kansainvälisen sopimuksen perusteella, virasto voi myös pyytää rikosasioissa annettavaa oikeusapua kolmansien maiden viranomaisilta tietyssä asiassa ja asiallisen toimivaltansa rajoissa. Euroopan syyttäjänviraston on noudatettava edellytyksiä, joita kyseiset viranomaiset voivat asettaa tuolta pohjalta toimitettujen tietojen käytön osalta.

6. Ellei tämän asetuksen muista säännöksistä muuta johdu, Euroopan syyttäjänvirasto voi pyynnöstä antaa kolmansien maiden toimivaltaisille viranomaisille tai kansainvälisille järjestöille tutkintatarkoituksiin tai käytettäväksi todisteina rikostutkinnassa tietoja tai todistusaineistoa, joka jo on Euroopan syyttäjänviraston hallussa. Pysyvää jaostoa kuultuaan asiaa käsittelevä valtuutettu Euroopan syyttäjä päättää kaikista tällaisista tietojen tai todisteiden siirroista jäsenvaltionsa kansallisen lainsäädännön ja tämän asetuksen mukaisesti.
7. Jos on tarpeen pyytää henkilön luovuttamista, asiaa käsittelevä valtuutettu Euroopan syyttäjä voi pyytää jäsenvaltionsa toimivaltaista viranomaista antamaan rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevan pyynnön sovellettavien sopimusten ja/tai kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

59 a artikla

Suhteet jäsenvaltioihin, joita tämä asetus ei sido

1. Edellä 56 artiklan 2 a kohdassa tarkoitetut käytännön yhteistyöjärjestelyt niiden jäsenvaltioiden viranomaisten kanssa, joita tämä asetus ei sido, voivat koskea erityisesti strategisten tietojen vaihtoa ja yhteyshenkilöiden lähettämistä Euroopan syyttäjänvirastoon.
2. Euroopan syyttäjänvirasto voi toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella nimetä yhteyspisteitä niissä jäsenvaltioissa, joita tämä asetus ei sido, yhteistyön helpottamiseksi Euroopan syyttäjänviraston tarpeiden mukaisesti.

[...]

IX LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

62 artikla

Oikeudellinen asema ja toimintaedellytykset

1. Euroopan syyttäjänvirastolla on kaikissa jäsenvaltioissa kansallisen lainsäädännön mukainen oikeushenkilöllä oleva oikeuskelpoisuus.
2. Vastaanottavan jäsenvaltion Euroopan syyttäjänvirastolle tarjoamia tiloja ja palveluja varten tarvittavat järjestelyt sekä kollegion jäseniin, hallintojohtajaan ja Euroopan syyttäjänviraston henkilöstöön sekä heidän perheenjäseniinsä vastaanottavassa jäsenvaltiossa sovellettavat säännöt vahvistetaan Euroopan syyttäjänviraston ja vastaanottavan jäsenvaltion välisessä toimipaikkaa koskevassa sopimuksessa, joka on tehtävä kahden vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta.

63 artikla

Kielijärjestelyt

1. Tämän asetuksen 16 ja 72 artiklassa tarkoitettuihin asiakirjoihin sovelletaan neuvoston asetusta N:o 1/58²⁰.
- 1 a. Kollegio päättää jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä Euroopan syyttäjänviraston sisäisistä kielijärjestelyistä.
2. Euroopan unionin elinten käännöskeskus huolehtii Euroopan syyttäjänviraston hallinnollisessa toiminnassa tarvittavista käännöspalveluista keskustasolla, jollei asian kiireellisyys vaadi muuta ratkaisua. Valtuutetut Euroopan syyttäjät päättävät tutkintatoimia varten tarvittavista käännösjärjestelyistä sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

²⁰ ETY:n neuvoston asetusta N:o 1 Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä (EYVL 17, 6.10.1958, s. 385).

Luottamuksellisuus ja salassapitovelvollisuus

1. Kollegion jäsenillä, hallintojohtajalla ja Euroopan syyttäjänviraston henkilöstöllä, kansallisilla asiantuntijoilla ja muilla viraston käyttöön annetuilla henkilöillä, jotka eivät kuitenkaan ole sen palveluksessa, sekä valtuutetuilla Euroopan syyttäjillä on unionin lainsäädännön mukainen velvollisuus pitää salassa kaikki Euroopan syyttäjänviraston hallussa olevat tiedot.
2. Kaikkien muiden Euroopan syyttäjänviraston tehtävien hoitamiseen osallistuvien tai niissä avustavien kansallisen tason henkilöiden on noudatettava sovellettavan kansallisen lainsäädännön säännöksiä salassapitovelvollisuudesta.
3. Salassapitovelvollisuutta sovelletaan myös 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin henkilöihin, ja se jatkuu myös viranhoidon, työsuhteen tai toiminnan päätyttyä.
4. Salassapitovelvollisuus koskee sovellettavan kansallisen lainsäädännön tai unionin oikeuden mukaisesti kaikkia Euroopan syyttäjänviraston saamia tietoja, ellei tietoja ole jo lainmukaisesti julkistettu.
5. Euroopan syyttäjänviraston alaisuudessa suoritettavaa tutkintaa suojaavat sovellettavan unionin oikeuden säännökset salassapitovelvollisuudesta. Kaikkien Euroopan syyttäjänviraston tehtävien hoitamiseen osallistuvien tai niissä avustavien henkilöiden on noudatettava myös sovellettavan kansallisen lainsäädännön säännöksiä salassapitovelvollisuudesta.

65 artikla

Avoimuus

1. Muihin asiakirjoihin ja niiden sähköisiin kuviin kuin tämän asetuksen 36 c artiklan mukaisesti säilytettävään asiakirja-aineistoon sovelletaan asetusta (EY) N:o 1049/2001.
2. Euroopan pääsyyttäjä laatii kuuden kuukauden kuluessa Euroopan syyttäjänviraston perustamisesta tämän säännöksen soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt kollegion hyväksyttäväksi.
3. Päätöksistä, jotka Euroopan syyttäjänvirasto on tehnyt asetuksen (EY) N:o 1049/2001 8 artiklan nojalla, voidaan tehdä kantelu Euroopan oikeusasiamiehelle SEUT 228 artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti tai nostaa kanne Euroopan unionin tuomioistuimessa SEUT 263 artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti.

OLAF ja Euroopan tilintarkastustuomioistuin

1. Edistääkseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EC) N:o 883/2013²¹ soveltamisalaan kuuluvien petosten, lahjonnan ja muiden laittomien toimien torjuntaa Euroopan syyttäjänvirasto liittyy kuuden kuukauden kuluessa tämän asetuksen soveltamispäivästä 25 päivänä toukokuuta 1999 tehtyyn toimielinten väliseen sopimukseen Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista²² ja vahvistaa mainitun sopimuksen liitteessä olevaa mallia käyttäen asianmukaiset määräykset, joita sovelletaan Euroopan pääsyyttäjään, Euroopan syyttäjiin, Euroopan syyttäjänviraston hallintojohtajaan ja henkilöstöön, kansallisiin asiantuntijoihin ja muihin viraston käyttöön annettuihin henkilöihin, jotka eivät kuitenkaan ole sen palveluksessa, sekä valtuutettuihin Euroopan syyttäjiin.
2. Euroopan tilintarkastustuomioistuimella on valtuudet tehdä asiakirjoihin perustuvia ja paikalla suoritettavia tarkastuksia kaikkien Euroopan syyttäjänvirastolta unionin rahoitusta saaneiden toimeksisaajien ja alihankkijoiden osalta.
3. OLAF voi asetuksessa (EU, Euratom) N:o 883/2013 ja neuvoston asetuksessa (Euratom, EY) N:o 2185/96²³ säädettyjen säännösten ja menettelyjen mukaisesti tehdä tutkimuksia, myös paikalla suoritettavia todentamisia ja tarkastuksia, selvittääkseen, onko Euroopan syyttäjänviraston rahoittamiin menoihin liittynyt sääntöjenvastaisuuksia, jotka vahingoittavat unionin taloudellisia etuja.

²¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 sekä neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1).

²² Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan yhteisöjen komission tekemä toimielinten välinen sopimus, tehty 25 päivänä toukokuuta 1999, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista (EYVL L 136, 31.5.1999, s. 15).

²³ Neuvoston asetus (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2).

4. Euroopan syyttäjänviraston unionin elinten, kolmansien maiden viranomaisten ja kansainvälisten järjestöjen kanssa sopimissa käytännön yhteistyöjärjestelyissä sekä sen tekemissä sopimuksissa on nimenomaisesti annettava Euroopan tilintarkastustuomioistuimelle ja OLAFille valtuudet tehdä tällaisia tarkastuksia ja tutkimuksia toimivaltuuksiensa mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1–3 kohdan soveltamista.

67 artikla

Arkaluonteisten turvallisuusluokittelemattomien ja turvallisuusluokiteltujen tietojen suojaamista koskevat säännöt

1. Euroopan syyttäjänvirasto laatii arkaluonteisten turvallisuusluokittelemattomien tietojen suojaamista koskevat sisäiset säännöt, jotka koskevat myös tällaisten tietojen luomista ja käsittelyä Euroopan syyttäjänvirastossa.
2. Euroopan syyttäjänvirasto laatii sisäiset säännöt EU:n turvallisuusluokiteltujen tietojen suojaamisesta, ja näiden sääntöjen on oltava neuvoston päätöksen 2013/488/EU²⁴ kanssa yhdenmukaiset tällaisten tietojen suojan vastaavan tason varmistamiseksi.

68 artikla

Hallinnolliset tutkimukset

Euroopan oikeusasiamies voi tutkia Euroopan syyttäjänviraston hallinnollista toimintaa SEUT 228 artiklan määräysten mukaisesti.

69 artikla

Yleinen korvausvastuujärjestelmä

1. Euroopan syyttäjänviraston sopimusperusteinen vastuu määräytyy asianomaiseen sopimukseen sovellettavan lain mukaisesti.
2. Euroopan unionin tuomioistuimella on toimivalta antaa ratkaisu Euroopan syyttäjänviraston tekemässä sopimuksessa mahdollisesti olevan välityslausekkeen nojalla.

²⁴ Neuvoston päätös 2013/488/EU, annettu 23 päivänä syyskuuta 2013, EU:n turvallisuusluokiteltujen tietojen suojaamista koskevista turvallisuussäännöistä (EUVL L 274, 15.10.2013, s. 1).

3. Muun kuin sopimusperusteisen vastuun osalta Euroopan syyttäjänvirasto korvaa viraston tai sen henkilöstön tehtäviään suorittaessaan aiheuttamat vahingot, sikäli kuin vahinko voidaan lukea heidän syykseen, jäsenvaltioiden lainsäädäntöön sisältyvien yhteisten perusperiaatteiden mukaisesti ja 47 artiklan mukaisesta korvausvastuusta riippumatta.
4. Edellä olevaa 3 kohtaa sovelletaan myös valtuutetun Euroopan syyttäjän tehtäviään suorittaessaan aiheuttamiin vahinkoihin.
5. Euroopan unionin tuomioistuimella on toimivalta ratkaista riidat, jotka koskevat 3 kohdassa tarkoitettujen vahinkojen korvaamista.
6. Ne jäsenvaltioiden kansalliset tuomioistuimet, jotka ovat toimivaltaisia käsittelemään tässä artiklassa tarkoitettuja Euroopan syyttäjänviraston sopimusperusteista korvausvastuuta koskevia riita-asioita, määräytyvät neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001²⁵ mukaan.
7. Euroopan syyttäjänviraston henkilöstöön kuuluvien henkilökohtaisesta korvausvastuusta virastoa kohtaan määrätään sovellettavissa henkilöstösäännöissä tai palvelussuhteen ehdoissa.

[...]

²⁵ Neuvoston asetus (EY) N:o 44/2001, annettu 22 päivänä joulukuuta 2000, tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla (EYVL L 12, 16.1.2001, s. 1).

Täytäntöönpanosäännöt ja ohjelma-asiakirjat

Kollegio hyväksyy Euroopan pääsyyttäjän ehdotuksesta erityisesti:

- a) vuosittain ohjelma-asiakirjan, joka käsittää Euroopan syyttäjänviraston vuotuiset ja monivuotiset ohjelmat;
- b) petostentorjuntastrategian, joka on oikeassa suhteessa petosriskeihin nähden, kun otetaan huomioon toteutettavien toimenpiteiden kustannustehokkuus;
- c) valtuutettujen Euroopan syyttäjien palvelussuhteen ehtoja, suorituskriteerejä, riittämätöntä ammatillista osaamista, oikeuksia ja velvollisuuksia koskevat säännöt, mukaan lukien säännöt eturistiriitojen ehkäisemiseksi ja hallinnoimiseksi;
- f) yksityiskohtaiset säännöt asetuksen (EY) N:o 1049/2001 soveltamisesta viraston toimintaan;
- g) asetuksen (EY) N:o 45/2001 24 artiklan 8 kohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäännöt.

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle ... päivästä ...kuuta ... (*perussäädöksen voimaantulopäivä*) määräämättömäksi ajaksi 37 artiklan 1 b kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 37 artiklan 1 b kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
6. Edellä 37 artiklan 1 b kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

72 b artikla

Kiireellinen menettely

1. Tämän artiklan nojalla annetut delegoidut säädökset tulevat voimaan viipymättä, ja niitä sovelletaan niin kauan kuin niitä ei vastusteta 2 kohdan mukaisesti. Kun delegoitu säädös annetaan tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, esitetään samalla ne perusteet, joiden vuoksi sovelletaan kiireellistä menettelyä.
2. Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat a artiklan 5 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti vastustaa delegoitua säädöstä. Siinä tapauksessa komissio kumoaa säädöksen välittömästi sen jälkeen, kun Euroopan parlamentin tai neuvoston päätös vastustaa sitä on annettu sille tiedoksi.

73 artikla

Ilmoitukset

Kunkin jäsenvaltion on nimettävä viranomaiset, jotka ovat toimivaltaisia tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi. Viranomaisten nimeämistä ja mahdollisia myöhempiä muutoksia koskevat tiedot on ilmoitettava samanaikaisesti Euroopan syyttäjälle, neuvostolle ja komissiolle. Jäsenvaltioiden on myös annettava Euroopan syyttäjänvirastolle kattava luettelo niistä aineellista rikosoikeutta koskevista kansallisista säännöksistä, joita sovelletaan direktiivissä 2017/xx/EU ja muussa asiaankuuluvassa kansallisessa lainsäädännössä määriteltyihin rikoksiin. Euroopan syyttäjänvirasto varmistaa, että luetteloista saadut tiedot julkistetaan. Lisäksi niiden jäsenvaltioiden, jotka aikovat 25 artiklan 1 b kohdan mukaisesti rajoittaa 25 artiklan 1 kohdan e ja f alakohdan soveltamisen tiettyihin vakaviin rikoksiin, on ilmoitettava Euroopan syyttäjänvirastolle luettelo näistä rikoksista.

73 a artikla

Luonnollisten henkilöiden suojelua Euroopan syyttäjänvirastossa suoritetun henkilötietojen käsittelyn yhteydessä koskevien sääntöjen tarkistaminen

Siinä yhteydessä, kun asetus (EY) 45/2001 mukautetaan asetuksen (EU) 2016/679 2 artiklan 3 kohdan ja 98 artiklan mukaisesti, komissio tarkistaa tämän asetuksen säännöksiä, jotka koskevat luonnollisten henkilöiden suojelua Euroopan syyttäjänvirastossa suoritetun henkilötietojen käsittelyn yhteydessä. Komissio esittää tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen kyseisten säännösten muuttamiseksi tai kumoamiseksi.

74 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Komissio teettää viimeistään viiden vuoden kuluttua tämän asetuksen soveltamisen alkamisesta ja sen jälkeen viiden vuoden välein arvioinnin ja toimittaa arviointikertomuksen tämän asetuksen täytäntöönpanosta ja vaikutuksista sekä Euroopan syyttäjänviraston ja sen toimintatapojen vaikuttavuudesta ja tehokkuudesta. Komissio toimittaa arviointikertomuksen ja sen päätelmät Euroopan parlamentille, neuvostolle ja kansallisille parlamenteille. Arvioinnin tulokset julkistetaan.

2. Jos komissio toteaa, että tarvitaan täydentäviä tai yksityiskohtaisempia sääntöjä Euroopan syyttäjänviraston perustamisesta, sen tehtävistä tai sen toimintaan sovellettavista menettelyistä, komissio tekee lainsäädäntöehdotuksia Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

75 artikla

Voimaantulo

1. Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
2. Euroopan syyttäjänvirasto käyttää toimivaltaansa kaikkiin toimivaltansa piiriin kuuluviin rikoksiin, jotka on tehty tämän asetuksen voimaantulopäivän jälkeen.

Euroopan syyttäjänvirasto alkaa hoitaa sille tällä asetuksella annettuja tutkinta- ja syyttämistehtäviä päivänä, joka vahvistetaan Euroopan syyttäjänviraston perustamisen jälkeen Euroopan pääsyyttäjän esittämästä ehdotuksesta annettavalla komission päätöksellä. Komission päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Päivä, joka komission on määrä vahvistaa, on aikaisintaan [X] vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta ja aikaisintaan päivänä, jona direktiivi unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten torjunnasta pannaan täytäntöön.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.
